

ผลการใช้กิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อ
ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

นางสาวชัชววรรณ จุงกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF "MODERATE CLASS MORE KNOWLEDGE" ACTIVITY ON SEX EDUCATION
USING AFFECTIVE DOMAIN ON APPROPRIA SEXUAL VALUES IN THAI SOCIETY

Miss Chatchawan Jungkarng

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลการใช้กิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เรื่อง
เพศศึกษา โดยใช้แนวความคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อ
ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

โดย

นางสาวชัชววรรณ จุงกลาง

สาขาวิชา

สุขศึกษาและพลศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร. จินตนา สรายุทธพิทักษ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์

.....คนบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธนะ ดิงศรีทิพย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ศาสตราจารย์ ดร. จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อะเคื้อ กุลประสูติติก)

ชัชววรรณ จุงกลาง : ผลการใช้กิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย (EFFECTS OF "MODERATE CLASS MORE KNOWLEDGE" ACTIVITY ON SEX EDUCATION USING AFFECTIVE DOMAIN ON APPROPRIA SEXUAL VALUES IN THAI SOCIETY) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศ. ดร. จินตนา สราวุธพิทักษ์, 129 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 คน โรงเรียนเสนาให้ "วิมลวิทยานุกูล" จังหวัดสระบุรี แบ่งเป็นนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยได้แก่ แผนกิจกรรม "ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้" เรื่องเพศศึกษาโดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 8 แผนกิจกรรมและแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า "ที"

ผลการวิจัยพบว่า

1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างจากก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2559

5883327027 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS: SEX EDUCATION / AFFECTIVE DOMAIN / SEXUAL VALUES

CHATCHAWAN JUNGKARNG: EFFECTS OF "MODERATE CLASS MORE KNOWLEDGE" ACTIVITY ON SEX EDUCATION USING AFFECTIVE DOMAIN ON APPROPRIA SEXUAL VALUES IN THAI SOCIETY. ADVISOR: PROF. JINTANA SARAYUTHPITAK, Ph.D., 129 pp.

The purposes of this study were: 1) to compare the average score of the appropria sexual values in thai society before and after implementation of the experimental group students and the control group students 2) to compare the average score of the appropria sexual values in thai society after implementation between the experimental group students and the control group students. The sample was 60 students from the lower secondary school students of Saohaiwimolwitthayanukul School, Saraburi. Thirty students in the experimental group were assigned to using on sex education using affective domain activity while the other thirty students in the control group were assigned to using with the conventional activity. The research instruments were compost of eight activity plans using affective domain. Then data were analyzed by mean, standard deviations, and t-test.

The research findings were as follow:

The mean scores of the appropria sexual values in thai society of the experimental group students after experiment were significantly higher than before at .05 level.

The mean scores of the appropria sexual values in of the control group students after experiment were found no significantly than before at .05 level.

The mean scores of the appropria sexual values in thai society of the experimental group students after experiment was significantly higher than the control group students at .05 level.

Department: Curriculum and Instruction Student's Signature .....

Field of Study: Health and Physical Education Advisor's Signature .....

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร. จินตนา สรายุทธพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องสมบูรณ์ สร้างคุณค่าทางด้านวิชาการ ตลอดจนให้กำลังใจ และความช่วยเหลือในทุกๆด้าน เป็นอย่างดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธนะ ดิงศภทิพย์ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อะเคื้อ กุลประสูติติก ที่กรุณาให้ข้อคิดและเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะเคื้อ กุลประสูติติก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินตนา บันลือศักดิ์ อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณนะ อาจารย์ ดร. วิรตี เอกธรรณรัชชัย และอาจารย์ วรกมล สุนทรานนท์ ที่ให้คำแนะนำและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ และคณาจารย์โรงเรียนเส้าไห่ “วิมลวิทยานุกูล” อำเภอเส้าไห่ จังหวัดสระบุรี ที่ให้ความร่วมมืออำนวยความสะดวก สนับสนุน และเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยครั้งนี้ และขอบคุณนักเรียนชั้น ม.1/2 และ ม.1/3 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง และให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

กราบขอบพระคุณ คุณแม่วรรณภา แซ่จิ๋ว และคุณพ่ออยู่เย็น จุงกลาง เป็นอย่างสูงที่ได้ให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษามาโดยตลอด เป็นกำลังใจอันมีค่ายิ่ง ตลอดการศึกษาของผู้วิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาเพื่อทดแทนบุญคุณ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ นายวิสุทธีวัฒน์ ตะผัด เพื่อน พี่น้องสาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจ ตลอดเวลาที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทมาบัดนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์การวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
1. กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	10
1.1 ความหมายของ กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้”	10
1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	10
1.3 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	11
1.4 การวัดและประเมินผล กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	13
1.5 บทบาทของครู และผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”	13
2. เพศศึกษา.....	14

2.1	สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เรื่องเพศศึกษา	14
2.2	สาระการเรียนรู้ เรื่อง เพศศึกษา	15
2.3	วิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
3.	แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย	16
3.1	ความหมายของจิตพิสัย	16
3.2	แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของนักการศึกษา	17
3.3	การสังเคราะห์แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย.....	20
3.4	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
4.	ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย.....	25
4.1	ความหมายของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย	25
4.2	องค์ประกอบของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย.....	25
4.3	การวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย	27
4.4	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
5.	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย		31
ชั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง		33
1.1	ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
1.2	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
1.3	สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
ชั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....		37
2.1	การกำหนดแบบแผนการทดลอง	37
2.2	การติดต่อประสานงานการทดลอง	38
2.3	ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	39
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
3.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม	40
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลัง การทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ จัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ.....	48
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
สรุปผลการวิจัย.....	54
อภิปรายผลการวิจัย.....	56
ข้อเสนอแนะ	70
รายการอ้างอิง	72
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	76
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	79
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	101
ภาคผนวก ง การคิดวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	115
ภาคผนวก จ รูปภาพการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา.....	124
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	129

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย และการสังเคราะห์กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย.....	34
ตารางที่ 2 สรุปการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย	35
ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลอง.....	37
ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม	38
ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม	40
ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายข้อ	41
ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ.....	44
ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม	48
ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายข้อ.....	49

สารบัญภาพ

แผนภาพที่ 1	การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย	21
แผนภาพที่ 2	องค์ประกอบและพฤติกรรมที่บ่งชี้ของค่านิยมที่ทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย	26
แผนภาพที่ 3	แสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	32
แผนภาพที่ 4	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อน และหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง	52

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่ส่งผลเสียต่อสุขภาพของแม่วัยรุ่นและบุตรที่คลอดออกมาเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบต่อสังคมและคุณภาพของประชากรในอนาคตอีกด้วย กล่าวคือ เด็กที่คลอดออกมาท่ามกลางความไม่พร้อมของผู้เลี้ยงดู ย่อมมีโอกาสสูงที่จะได้รับการดูแลที่ไม่เหมาะสมหรือด้อยคุณภาพ จากการศึกษาสถิติการคลอดลูกของแม่วัยรุ่น ในช่วง 2-3 ปี (พ.ศ. 2554 - พ.ศ. 2557) ที่ผ่านมา พบว่า การคลอดลูกของแม่วัยรุ่น มีจำนวนสูงโดยเฉลี่ยถึงปีละ 129,000 คน สอดคล้องกับข้อมูลสถิติของแม่วัยรุ่นไทยที่สำรวจโดย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี พบว่า ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2558) เป็นช่วงเวลาที่ มีจำนวน แม่วัยรุ่นสูงขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้แนวโน้มประชากรไทยในระยะ 5-10 ข้างหน้า จะเกิดปรากฏการณ์ “เด็กน้อยด้อยคุณภาพ” โดยพบว่า ในปี พ.ศ. 2556 วัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี คลอดบุตรจำนวน 125,371 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ปี เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ถึงร้อยละ 13.9 เมื่อคิดเป็นอัตราการคลอดบุตรของแม่วัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ต่อจำนวนประชากรอายุ 15-19 ปี 1,000 คน มีมากถึง 51 คน ในปี 2556 สูงเป็น 13 เท่า ของประเทศสิงคโปร์ นอกจากนี้ ข้อมูลจากกรมสุขภาพจิต ยังพบว่า อัตราการคลอดบุตรของแม่วัยรุ่น จำนวน 54 คน ต่อ 1,000 คน ในปี พ.ศ. 2557 สูงเป็นอันดับที่ 2 ของอาเซียน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2558; สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557)

นอกจากนี้ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพได้ทำการศึกษาสถิติการคลอดซ้ำของแม่วัยรุ่น ปี 2558 พบว่า อัตราการทำแท้งของแม่วัยรุ่น สูงถึงปีละ 45,000 คน สอดคล้องกับผลการสำรวจของสำนักอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย พบว่า จำนวนการคลอดซ้ำของแม่วัยรุ่น ในปี 2556 มีสูงถึงร้อยละ 12 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11 ในปี 2553 และพบว่าสัดส่วนการทำแท้งของวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี สูงถึงร้อยละ 28 โดยสถิตินี้ยังไม่รวมจำนวนของวัยรุ่นที่ทำแท้งเถื่อน ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนสูงกว่านี้หลายเท่า ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ปัญหาการคลอดบุตร การคลอดซ้ำ และการทำแท้งของแม่วัยรุ่นนั้นมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางเพศของแม่วัยรุ่นและบุตร ได้แก่ ปัญหาการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่ง มีจำนวนมากขึ้นทุกปี ทั้งยังมีสัดส่วนสูงกว่าวัยอื่น ๆ ตั้งแต่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่รุนแรงมาก ได้แก่ โรคหนองใน พบมากถึงร้อยละ 54 หรือปีละกว่า 6,000 คน และรองลงมาคือโรคหูดหงอนไก่

พบร้อยละ 48 หรือปีละประมาณ 2,400 คน ส่วนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่รุนแรง ได้แก่ โรคเอดส์ พบว่า ร้อยละ 85 ของผู้ป่วยโรคเอดส์ในขณะนี้ มีอายุระหว่าง 15-45 ปี ซึ่งแสดงว่า ผู้ป่วยมีการติดเชื้อมาตั้งแต่วัยรุ่น (สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557)

จากสถิติและข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า จำนวนการคลอดบุตรของแม่วัยรุ่น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ถึง ปี พ.ศ. 2558 มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นต่อไป ส่งผลให้ประชากรไทยในระยะ 5-10 ปี ข้างหน้า จะมีเด็กที่คลอดออกมาท่ามกลางความไม่พร้อม ทั้งด้านทุนทรัพย์และวุฒิภาวะของแม่วัยรุ่น ในการดูแลทารกให้มีคุณภาพ จากแนวโน้มของสภาพปัญหาดังกล่าว นับเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายในสังคม จะต้องร่วมกันแก้ไข โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาที่มีความใกล้ชิดกับเยาวชนในช่วงวัยรุ่นมากที่สุด ซึ่งนอกจากปัญหาในเรื่องคุณภาพการเลี้ยงดูเด็กทารกที่คลอดออกมาท่ามกลางความไม่พร้อมแล้ว ยังมีปัญหาด้านสุขภาพทั้งสุขภาพร่างกายคือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยมีการศึกษาพบว่า วัยรุ่นหญิงมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคทางโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นชายถึง 8 เท่า เนื่องจากสรีระของเพศหญิงมีพื้นที่ในการรับเชื้อโรคมกกว่าเพศชาย และระยะการสัมผัสเชื้อที่ยาวนานกว่า รวมถึงปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ทำให้วัยรุ่นเพศหญิงมีข้อจำกัดทางด้านความคิดมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ ยังพบปัญหาด้านสุขภาพจิตของแม่วัยรุ่น นำมาซึ่งความเสี่ยงที่จะเกิด ความเครียด ภาวะซึมเศร้า และอาจนำไปสู่การฆ่าตัวตายอีกด้วย (พัชรี ต้นศิริ, 2557; สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557)

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น นับเป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น ๆ ที่ควรได้รับการแก้ไข จากการวิเคราะห์ พบว่า การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางสังคม ครอบครัว เศรษฐกิจ ตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ ส่งผลต่อค่านิยมและการปฏิบัติตนทางเพศของวัยรุ่น เนื่องจากค่านิยมและการปฏิบัติตนทางเพศ เป็นตัวหล่อหลอมให้เกิดปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ส่งผลให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และปัญหาพฤติกรรมทางเพศในด้านอื่น ๆ การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการสร้างค่านิยมทางเพศที่เหมาะสม จะเป็นพื้นฐานนำวัยรุ่นไปสู่การมีค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมและประเพณีไทย(สำนักสื่อสารองค์กร กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557)

ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยนั้นเกิดจากขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนในสังคมไทย ซึ่งมีสถาบันทางสังคม เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา เป็นต้น เป็นผู้ปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย โดยค่านิยมทางเพศในสังคมไทยนั้น จะให้ความสำคัญกับเรื่อง การรักษานวลสงวนตัวของเพศหญิง ความรับผิดชอบและความเป็นสุภาพบุรุษในเพศชาย รวมถึงความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่มี

ลักษณะคทงนถาวร ซึ่งครอบคลุมในเรื่อง ความเชื่อที่ถูกต้องและเหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศของสังคมไทย ค่านิยมการรักรันวลสงวนตัว ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม การสร้างความตึงามในจิตใจ บทบาทและความรับผิดชอบต่อเพศตรงข้าม ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเพศ และการเลือกคู่ครองที่เหมาะสมในอนาคต โดยเห็นคุณค่าในแนวทางปฏิบัติดังกล่าว มากกว่าแนวทางการปฏิบัติอื่น ๆ ซึ่งจากสถิติข้างต้น กับความหมายของค่านิยมที่เหมาะสมกับสังคมไทยนั้น จะเห็นว่าในปัจจุบันวัยรุ่นไทยมีค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นำมาซึ่งปัญหาสุขภาพทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รวมถึงปัญหาการตั้งครรภก่อนวัยอันควร ดังนั้นการสร้างเสริมค่านิยมทางเพศในสังคมไทยจึงเป็นปัญหาที่ควรได้รับการส่งเสริมให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมไทย (ประพิมพร อ้นพาพรหม, 2543; ศักดา สามูล, 2545; สร้อยวลัย สุขดา, 2543)

ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีตัวชี้วัดในเรื่องของค่านิยมทางเพศและการปฏิบัติตนทางเพศ เพียง 4 ตัวชี้วัดเท่านั้น โดยอยู่ในสาระการเรียนรู้ที่ 2 ชีวิตและครอบครัว มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต ทำให้การจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ในวิชาสุขศึกษา ไม่เพียงพอต่อการสร้างค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสังคมไทย เนื่องจากครูผู้สอนมีเวลาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศของนักเรียนตามตัวชี้วัดที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2551 ปัจจัยเกี่ยวกับเวลาที่ไม่เพียงพอดังกล่าวจึงอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพศศึกษาในวิชาสุขศึกษา ไม่สามารถลดปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

ปัญหาเกี่ยวกับเวลาที่ไม่เพียงพอในจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมค่านิยมทางเพศดังกล่าว สามารถแก้ไขโดยการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ตามนโยบายการปฏิรูปด้านการศึกษาของรัฐบาลไทยในปัจจุบัน เนื่องจากนโยบายนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ นำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างเสริมคุณลักษณะและค่านิยมที่ตึงามของไทย ปลุกฝึงความรักและภูมิใจในความเป็นไทย อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเต็มศักยภาพ และมีความสุขในการเรียนรู้ นอกจากนี้ นโยบายการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้กำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และครอบคลุมหลักองค์ 4 แห่งการศึกษา ซึ่งมีความสอดคล้องกับการส่งเสริมค่านิยมทางเพศที่ดีของนักเรียน กล่าวคือ ด้านพุทธิศึกษา (Head) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์ วิพากษ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เป็นปัญหาใน

สังคมไทยปัจจุบัน ด้านจริยศึกษา (Heart) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับค่านิยมของสังคมไทย ส่วนด้านหัตถศึกษา (Hand) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตนทางเพศที่เหมาะสม และด้านพลศึกษา(Health) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีสุขภาพทางเพศที่ดีและเหมาะสมกับวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

การจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่อง เพศศึกษา เพื่อส่งเสริมค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรม จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่ส่งเสริมค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย (Joyce B. and Weil M, 1996; Krathwohl, 1964; Rath L, 1996; Shaftel and Shaftel, 1982; จินตนา สรายุทธพิทักษ์, 2557; ทิศนา แคมมณี, 2549) จะช่วยให้ผู้เรียน เกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์ นำไปสู่เกิดค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย เนื่องจากแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับ การฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักการวิเคราะห์ปัญหา ประมวลข้อมูล เลือกรหรือตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ได้เรียนรู้กระบวนการตัดสินใจอย่างชาญฉลาด และสร้างความกระจำง ชัดเจนในความคิดของตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น เช่นเดียวกัน อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองโลกในมุมกว้างขึ้น เข้าใจตนเอง ผู้อื่น และสังคมที่ตนเองอยู่มากขึ้น นำไปสู่การมีทัศนคติและค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพในสังคมไทยต่อไป

จากการสังเคราะห์ชั้นการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย (Joyce B. and Weil M, 1996; Krathwohl, 1964; Rath L, 1996; Shaftel and Shaftel, 1982; ทิศนา แคมมณี, 2549) สามารถแบ่งระดับชั้นการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยไว้ 6 ชั้น ประกอบด้วย 1) ชี้นำเสนอสถานการณ์ปัญหา ชั้นที่บุคคลถูกกระตุ้นให้รับทราบว่าเกิดเหตุการณ์หรือสิ่งเร้าบางอย่างปรากฏอยู่ บุคคลนั้นจะมีความยินดีหรือมีภาวะจิตใจที่พร้อมที่จะรับสิ่งเร้า หรือให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า นั้น แต่ถ้าบุคคลมีประสบการณ์เดิมซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้ บุคคลนั้นก็จะมีสภาพจิตใจในชั้นการรับรู้หรือการให้ความสนใจอยู่พร้อมแล้ว โดยที่ไม่ต้องถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นก็ได้ 2) ชั้นตอบสนองต่อค่านิยมอย่างอิสระ เป็นชั้นการเรียนรู้ที่สูงขึ้นมาอีกชั้นหนึ่ง ในชั้นนี้บุคคลจะเกิดความสนใจอย่างแท้จริง ซึ่งถ้าความสนใจเกิดขึ้นก็หมายความว่า บุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีความรู้สึกผูกมัดกับวัตถุสิ่งของ สถานการณ์หรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นพยายามมีปฏิริยาตอบสนองบางอย่าง หรือได้รับความพึงพอใจจากการมีส่วนร่วมหรือจากการทำกิจกรรมนั้น 3) ชั้นพิจารณาไตร่ตรอง ชักค้ำน และประเมิน เป็นการตั้งคำถาม

เพื่อให้บุคคลเกิดความแน่ชัดในค่านิยมที่ตนเองเลือก เมื่อบุคคลเกิดความชัดเจนในตนเองแล้วก็จะส่งผลต่อความมั่นใจในค่านิยมที่ตนเองพึงพอใจ 4) ขั้นตรวจสอบ ยืนยัน และเลือกค่านิยมที่ดีที่สุด เป็นการให้บุคคลเกิดความชัดเจนกับการตอบสนองต่อค่านิยมของตนเองครั้งสุดท้าย เพื่อเลือกค่านิยมที่ดีที่สุด 5) ขั้นเห็นคุณค่าของค่านิยมที่ตนเองเลือก และจัดระบบค่านิยม เมื่อบุคคลเกิดค่านิยมต่าง ๆ ซึ่งมีหลายชนิด จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดระบบของค่านิยมต่าง ๆ ให้เข้ากลุ่ม โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเหล่านั้น 6) ขั้นปฏิบัติตาม เมื่อการจัดระบบคุณค่าสำหรับตัวเองเข้ารูปเข้ารอยแล้ว บุคคลจะยึดถือระบบที่จัดเป็นของตนเองแล้วปฏิบัติหรือยึดถือต่อไปจนเกิดเป็นการแสดงออกโดยอัตโนมัติ หมายความว่า เมื่อใดก็ตามที่เขาอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตอบสนองต่อสิ่งเร้า เขาก็จะแสดงออกหรือตอบสนองในรูปแบบที่คงเส้นคงวาจนจัดได้ว่าเป็นลักษณะประจำตัวของเขาในที่สุด

จากขั้นของการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของแคทโวล บลูมและมาเซียพบว่า มีการพัฒนาเป็นขั้นตอนจากขั้นที่หนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นขั้นของการรับรู้สถานการณ์ปัญหาจนถึงขั้นการสร้างลักษณะนิสัยอันเป็นขั้นสูงสุดของการพัฒนาด้านจิตพิสัยนั้น นับว่าเป็นขั้นที่บุคคลได้มีการแสดงออกถึงลักษณะนิสัยประจำตัวที่ถูกต้องเหมาะสมได้เองอย่างสม่ำเสมอ นอกจากแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของแคทโวล บลูมและมาเซียแล้ว ยังมีแนวคิดอื่น ๆ ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่สามารถนำมาผสมผสานกับแนวคิดของแคทโวล บลูมและมาเซียได้ ได้แก่ แนวคิดการทำความกระจ่างในค่านิยม แนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยการซักค้ำนและแนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการทำความกระจ่างในค่านิยมของ (Rath L, 1996; ทิศนา ขัมมณี, 2549) เกี่ยวกับค่านิยมที่บุคคลเลือกยึดถือเป็นหลักหรือแนวทางในการดำรงชีวิต ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล บุคคลที่ไม่มีค่านิยมจะมีลักษณะโลเล ไม่แนใจ ตัดสินใจช้า ทั้งนี้ เพราะบุคคลนั้นขาดหลักและอุดมการณ์ในการตัดสินใจและการดำรงชีวิต ซึ่งจะต่างกับบุคคลที่มีค่านิยมชัดเจนในการดำรงชีวิต แต่ละบุคคลมีสิทธิที่จะคิดและเลือกยึดถือค่านิยมที่ตนเองพอใจ ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาค่านิยมมาเป็นหลักหรืออุดมการณ์ในการดำรงชีวิตของตนเอง และการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระจ่างในค่านิยมที่ตนเองยึดถือ ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความกระจ่างในค่านิยมนั้น และยึดถือค่านิยมนั้นอย่างมั่นคง

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยการซักค้ำนพัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ จอยซ์และวิล (Joyce B. and Weil M, 1996; ทิศนา ขัมมณี, 2549) เกี่ยวกับการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดในประเด็นปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับค่านิยมที่แตกต่างกัน ปัญหาดังกล่าวอาจเป็น

ปัญหาทางสังคมหรือปัญหาส่วนตัวที่ยากแก่การตัดสินใจ การตัดสินใจอย่างชาญฉลาด คือความสามารถเลือกทางที่เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยกระทบต่อสิ่งอื่น ๆ น้อยที่สุด ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนให้รู้จักวิเคราะห์ปัญหา แยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น วิเคราะห์ค่านิยมที่อยู่เบื้องหลังปัญหา ประมวลข้อมูล ตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีเหตุผลและแสดงจุดยืนของตน ผู้สอนสามารถใช้กระบวนการซักค้าน อันเป็นกระบวนการที่ใช้ในศาล มาทดสอบผู้เรียนว่า จุดยืนที่แสดงนั้นเป็นจุดยืนที่แท้จริงของตนหรือไม่ โดยการใช้คำถามซักค้าน ที่ช่วยให้ผู้เรียนคิดย้อนกลับไปพิจารณาความคิดที่เป็นจุดยืนของตน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนความคิดและจุดยืนของตนหรือยืนยันจุดยืนของตนอย่างมั่นใจขึ้น

แนวความคิดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Shaftel and Shaftel, 1982; ทิศนา แฉมมณี, 2549) มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเอง เข้าใจความรู้สึกและพฤติกรรมผู้อื่น และเกิดการปรับเปลี่ยนเจตคติ ค่านิยม และพฤติกรรมของตนให้ไปในทางที่เหมาะสม รูปแบบการเรียนการสอนนี้พัฒนาขึ้นโดย แชนเฟลและแชนเฟล (Shaftel and Shaftel, 1982) ซึ่งให้ความสำคัญกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล กล่าวคือบุคคลสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองได้จากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ความรู้สึกนึกคิดและค่านิยมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นผลมาจากการที่บุคคลมีการปะทะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและได้สัมผัสไว้ภายในลึก ๆ โดยที่บุคคลอาจไม่รู้ตัวเลยก็ได้ การสวมบทบาทสมมติเป็นวิธีการช่วยให้บุคคลได้แสดงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ที่อยู่ภายในออกมา ทำให้สิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่เปิดเผยออกมา และนำมาศึกษาทำความเข้าใจ จะช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เกิดความเข้าใจในตนเอง ในขณะเดียวกัน การที่บุคคลสวมบทบาทของผู้อื่นก็จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความคิด ค่านิยม และพฤติกรรมของผู้อื่นได้เช่นเดียวกัน

จะเห็นได้ว่า แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของแคทโวล บลูมและมาเซีย แนวคิดการทำความเข้าใจในค่านิยม และแนวความคิดจัดกิจกรรมโดยการซักค้าน รวมทั้งแนวความคิดจัดกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติ เป็นแนวคิดที่สามารถนำมาเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อส่งเสริมความรู้สึก คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมของวัยรุ่น สอดคล้องกับสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา 2551 ที่กำหนดให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาที่กำหนดให้ทุกโรงเรียนจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่สร้างเสริมคุณลักษณะและค่านิยมที่พึงประสงค์ของเยาวชนผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวความคิดพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

คำถามวิจัย

ผลการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ได้หรือไม่ เพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย โดย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย กับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 220,871 คน

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระคือ การใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

2.2 ตัวแปรตามคือ ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

นิยามศัพท์

กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หมายถึง การดำเนินการเรียนรู้ที่มีการจัดการเวลาเรียนโดย ลดเวลาในภาคทฤษฎี การเรียนรู้ต่างๆ ที่ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับความรู้ให้น้อยลง และเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์การทำงานเป็นทีม เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข ภายใต้กิจกรรมที่สร้างสรรค์

การจัดกิจกรรมตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย หมายถึง การดำเนินกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 6 ขั้นตอนคือ 1) ชี้แนะเสนอสถานการณ์ปัญหา 2) ขั้นตอนสนองต่อค่านิยมอย่างอิสระ 3) ขั้นพิจารณาไตร่ตรอง ชักค้ำ และประเมิน 4) ขั้นตรวจสอบ ยืนยัน และเลือกค่านิยมที่ดีที่สุด 5) ขั้นเห็นคุณค่าของค่านิยมที่ตนเองเลือก และจัดระบบค่านิยม 6) ขั้นปฏิบัติตาม

ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หมายถึง ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่มีลักษณะคงทนถาวร มีความเป็นไทย ที่มาจากขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนในสังคมไทย ซึ่งครอบคลุมในเรื่อง ค่านิยมการรักนวลสงวนตัว ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม ค่านิยมการสร้างความดีงามในจิตใจ และค่านิยมความเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเพศ โดยเห็นคุณค่าในแนวทางปฏิบัติดังกล่าว มากกว่าแนวทางการปฏิบัติอื่น ๆ โดยประเมินค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทยจาก แบบวัดสถานการณ์ทางด้านค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่สามารถสร้างเสริมค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย
3. นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่อง เพศศึกษา โดยใช้แนวคิด การพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
  - 1.1 ความหมายและวัตถุประสงค์ของกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
  - 1.2 หลักการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
  - 1.3 การวัดและประเมินผล กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
  - 1.4 บทบาทของครู และผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
2. เพศศึกษา
  - 2.1 สาระ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษา
  - 2.3 สาระการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษา
  - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย
  - 3.1 แนวคิดด้านจิตพิสัย
  - 3.2 แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของนักการศึกษา
  - 3.3 การสังเคราะห์แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย
  - 3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย
  - 4.1 ความหมายของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย
  - 4.2 องค์ประกอบและปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย
  - 4.3 การวัดและประเมินค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย
  - 4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

1.1 ความหมายของ กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้”

ความหมายของ กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

ลดเวลาเรียน หมายถึง การลดเวลาเรียนในส่วนของภาคทฤษฎี วิชาการต่างๆ ที่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ความรู้โดยการบรรยาย หรือสาธิต ภายในชั้นเรียนให้ลดน้อยลง รวมถึงการลดเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับความรู้เพียงอย่างเดียว

เพิ่มเวลารู้ หมายถึง การเพิ่มโอกาสและเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง ได้รับประสบการณ์ตรงจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ และทักษะกระบวนการทำงานเป็นทีมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข ภายใต้กิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ อย่างหลากหลาย

กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการลดเวลาในส่วนของทฤษฎีการเรียนรู้ วิชาการต่างๆ และกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับความรู้ให้ลดน้อยลง และเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการทำงานเป็นทีม และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข ภายใต้กิจกรรมที่สร้างสรรค์

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

1) เพื่อนำหลักสูตรสถานศึกษา ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักการของหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ และได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน และมีความสุขในการเรียนรู้

3) เพื่อให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของการจัดการศึกษาของโรงเรียน

สรุป วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” คือ เพื่อนำหลักสูตรสถานศึกษาไปปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและได้รับการพัฒนาทักษะ

ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยมีผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

- 1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น การเพิ่มพูนทักษะชีวิต การคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหา การทำงานเป็นทีม สร้างเสริมคุณลักษณะ ค่านิยมที่ดีงาม และเสริมสร้างความมีน้ำใจ
- 2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้ง 4 องค์กรประกอบตามหลักการศึกษ ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจริยศึกษา ด้านหัตถศึกษา และด้านพลศึกษา
- 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ตามความสนใจ ความถนัด โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้รับประสบการณ์ตรง สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้อย่างมีความสุข
- 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ใช้สิ่งแวดล้อม ชุมชน และ เทคโนโลยีสารสนเทศรอบตัวของผู้เรียนเป็นแหล่งการเรียนรู้
- 6) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิดวิเคราะห์ การอภิปรายร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน สามารถสรุปความรู้ นำเสนอ สร้างแรงบันดาลใจ การแก้ไขปัญหา และการสร้างสรรค์นวัตกรรม รวมถึง สามารถสร้างความมุ่งมั่นเพื่อแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
- 7) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา และทุกสถานที่ โดยประสานความร่วมมือจาก พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และบุคคลทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ
- 8) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม เน้นความเป็นระบบ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูล มีความสามัคคี มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
- 9) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการวัดและประเมินผล ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เน้นการประเมินตามสภาพจริง และให้ความสำคัญกับการประเมินการปฏิบัติของผู้เรียน

สรุป หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นการเพิ่มพูนทักษะในด้านต่างๆ ที่ครอบคลุมองค์ประกอบตามหลักการศึกษ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความสนใจของผู้เรียน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา และเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม เน้นความเป็นระบบ ควบคู่ไปกับการวัดและการประเมินผลที่หลากหลายตามสภาพจริง โดยพ่อ แม่ ผู้ปกครองและบุคคลทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ

การจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนสามารถจัดได้อย่างหลากหลาย โดยการจัดกิจกรรมนั้นไม่จำเป็นต้องเปิดให้กับผู้เรียนเพียงระดับชั้นเดียว หรือเพียงห้องเดียว บางกิจกรรมสามารถทำร่วมกันหลายระดับชั้นได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคนหลายช่วงวัย เหมือนการจำลองสภาพจริงของสังคม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เพิ่มพูนทักษะในการแก้ไขปัญหาให้กับเด็กไทย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ได้กำหนดหมวดกิจกรรมและแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

หมวดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” แบ่งออกเป็น 4 หมวด 16 กิจกรรม ดังนี้
หมวดที่ 1 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมบังคับตามหลักสูตร)

- 1) กิจกรรมแนะแนว
- 2) กิจกรรมนักเรียน
- 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

หมวดที่ 2 สร้างเสริมสมรรถนะและการเรียนรู้

- 1) พัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร
- 2) พัฒนาความสามารถด้านการคิดและการพัฒนากรอบความคิดแบบเปิดกว้าง
- 3) พัฒนาความสามารถด้านการแก้ไขปัญหา
- 4) พัฒนาความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี
- 5) พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

หมวดที่ 3 สร้างเสริมคุณลักษณะและค่านิยม

- 1) ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกการทำประโยชน์ต่อสังคม มีจิตสาธารณะและการให้บริการด้านต่าง ๆ ทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อส่วนรวม

- 2) ปลูกฝังความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- 3) ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม (มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ อดทน มุ่งมั่นในการทำงาน กตัญญู)
- 4) ปลูกฝังความรัก ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และหวงแหนสมบัติของชาติ

หมวดที่ 4 สร้างเสริมทักษะการทำงาน การดำรงชีพ และทักษะชีวิต

- 1) ตอบสนองความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 2) ฝึกการทำงาน ทักษะทางอาชีพ ทรัพย์สินทางปัญญา อยู่อย่างพอเพียง และมีวินัยทางการเงิน
- 3) พัฒนาความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต
- 4) สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

1.4 การวัดและประเมินผล กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

การวัดและประเมินผล กิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

การวัดประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จะใช้การประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่หลากหลาย และให้ความสำคัญกับการประเมินโดยการปฏิบัติ (Performance Assessment) โดยแบ่งหมวดหมู่กิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีการประเมินผล ดังนี้

1) หมวดกิจกรรมที่ 1 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่จัดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” บังคับตามหลักสูตร โดยประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ให้ตัดสินผลการประเมินเป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” ตามเกณฑ์การประเมินที่หลักสูตรกำหนด และเป็นส่วนหนึ่งของการจบหลักสูตรสถานศึกษา

2) หมวดกิจกรรมที่ 2-4 กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถนะและการเรียนรู้ กิจกรรมสร้างเสริมคุณลักษณะและค่านิยม กิจกรรมสร้างเสริมทักษะการทำงาน การดำรงชีพและทักษะชีวิต ให้ประเมินความก้าวหน้า พัฒนาการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้เกี่ยวข้อง โดยอาจบันทึกผลการประเมินเป็นแฟ้มสะสมผลงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

สรุป การวัดประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จะใช้การประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และให้ความสำคัญกับการประเมินโดยการปฏิบัติ โดยกิจกรรมบังคับตามหลักสูตร ให้ตัดสินผลการประเมินเป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” ตามเกณฑ์การประเมินที่หลักสูตรกำหนด และกิจกรรมอื่น ๆ ให้ประเมินความก้าวหน้า พัฒนาการของผู้เรียนรายบุคคล และความพึงพอใจของผู้เรียน

1.5 บทบาทของครู และผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

บทบาทของครู และผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

บทบาทของครูผู้สอน ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ และจัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความถนัดและความต้องการของผู้เรียน
- 2) ออกแบบกิจกรรม สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ วิธีการวัดและการประเมินผล หลักการและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
- 3) ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

- 4) ร่วมอภิปราย ทบทวนหลังการปฏิบัติของผู้เรียน เพื่อนำผลการปฏิบัติมาพัฒนาการจัดกิจกรรม
- 5) ประเมินและพัฒนานักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 6) ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพัฒนาตนเอง
- 7) รายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการประเมินที่เหมาะสม ตามสภาพจริง บทบาทของผู้เรียน ดังนี้

1) เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างกระตือรือร้น และตอบสนองต่อกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถของตนเอง

2) สำรวจความสนใจ ความถนัด และความต้องการของตนเอง เพื่อเลือกกิจกรรมที่ตนเองสนใจ และเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง

3) ฝึกฝนและพัฒนาทักษะต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถของตนเอง

4) ประเมินและปรับปรุงวิธีการเรียนรู้ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

5) ให้ข้อมูลย้อนกลับต่อครูผู้สอนเพื่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

สรุป บทบาทของครู และผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” คือ ครูผู้สอนควรทำสารสนเทศสำรวจความถนัดและความสนใจของผู้เรียนก่อน เพื่อนำข้อมูลมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดทำสื่อการสอนที่กระตุ้นแรงจูงใจของผู้เรียน บูรณาการเรียนรู้ที่หลากหลาย และใช้วิธีการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และในบทบาทของผู้เรียน ผู้เรียนควรมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง ฝึกฝนและพัฒนาทักษะต่างๆ และให้ข้อมูลย้อนกลับต่อครูผู้สอนเพื่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

2. เพศศึกษา

2.1 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เรื่องเพศศึกษา

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เรื่องเพศศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) ดังรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

ตัวชี้วัด ม.2/1 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ เจตคติในเรื่องเพศ

ม.2/2 วิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ม.2/3 อธิบายวิธีป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เอ็ดส์ และการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์

ม.2/4 อธิบายความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ และวางตัวได้อย่างเหมาะสม

2.2 สารการเรียนรู้ เรื่อง เพศศึกษา

สารการเรียนรู้ เรื่อง เพศศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

- 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ
- 2) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 3) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- 4) โรคเอดส์
- 5) การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์
- 6) ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ
- 7) การวางตัวต่อเพศตรงข้าม
- 8) ปัญหาทางเพศ
- 9) แนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ

2.3 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มงานวิชาการสุภาพจิต (2548) ได้ทำการศึกษา ผลการศึกษาการบูรณาการกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงร่วมกับการสอนเพศศึกษาต่อ ค่านิยมและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการบูรณาการกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงร่วมกับการสอนเพศศึกษาต่อค่านิยมและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสแห่งหนึ่งในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2547 จำนวน 12 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดค่านิยมและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมบูรณาการกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงร่วมกับการสอนเพศศึกษามีค่านิยมทางเพศแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แก้วตะวัน สิริลักษณ์ (2553) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ปกครองเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการศึกษาเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรหลานวัยรุ่น โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ ศึกษาความต้องการการเรียนรู้ของผู้ปกครองเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการศึกษาเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรหลานวัยรุ่น และเพื่อพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ปกครองเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการศึกษาเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรหลานวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการศึกษาเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรหลานวัยรุ่น อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่บุตรหลานต้องการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสุขอนามัยทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง และโปรแกรม

การศึกษานอกระบบโรงเรียนที่พัฒนาขึ้น สามารถสร้างเสริมความสามารถในการศึกษาเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองแก่บุตรหลานวัยรุ่นได้ ในด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง เพิ่มขึ้นสูงกว่าก่อนการทดลอง และเพิ่มสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอมอซ์มา วัฒนบูรานนท์ (2553) ได้ทำการศึกษา การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดปัญญาศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดปัญญาศึกษา ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลองผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และดีกว่ากลุ่มควบคุม ในด้านความดี ความจริง ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” อยู่ในระดับมากที่สุด

Mio and Schalet AT et al. (2014) ได้ศึกษา การสอนเพศศึกษา และการสนับสนุนการสอนเพศศึกษาให้กับกลุ่มวัยรุ่นที่มีความเปราะบางทางเพศ ในโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศศึกษากับกลุ่มนักเรียนที่มีความเปราะบางทางเพศ ของวัยรุ่นในโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยผลการศึกษาพบว่า การปรับปรุงการสอนเพศศึกษาในกับกลุ่มนักเรียนที่มีความเปราะบางทางเพศ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นธรรม และเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการศึกษาของวัยรุ่น

สรุป งานวิจัยเกี่ยวกับเพศศึกษาส่วนใหญ่ เป็นวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสามารถในการศึกษาเรื่องเพศศึกษา และสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความแตกต่างจากก่อนการทดลอง ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ที่ดีขึ้น และเสริมสร้างความสามารถในการศึกษาเรื่องเพศศึกษาในด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติที่สูงขึ้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การสอนเพศศึกษา ส่งผลต่อการเสริมสร้างค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยตรง ทั้งในด้านความรู้ เจตคติ ค่านิยม และการปฏิบัติ และความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

3. แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

3.1 ความหมายของจิตพิสัย (Ebel R. and Frisbie D, 1967; Hopkins C. and Antes R, 1990; Thurstone L, 1967; กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ., 2551)

ความหมายของจิตพิสัย คือ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ ความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม คุณลักษณะภายในของแต่ละบุคคล ที่แสดงออกมา ทั้งในด้านการกระทำและการแสดงความคิดเห็น เป็นคุณลักษณะของตนเอง ที่มีต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ทั้งในกรณี que เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

3.2 แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของนักศึกษา

3.2.1 แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของแครทโวล บลูม และมาเซีย มีลำดับขั้นตอนในการเรียนการสอนด้านเจตคติของแครทโวล บลูม และมาเซีย เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งออกเป็นด้านความรู้ จิตสำนึก ค่านิยม และทักษะต่าง ๆ (Bloom, 1956; จินตนา สรายุทธพิทักษ์, 2557; ฦัฐภรณ์ หลาวทอง, 2546; ทิศนา แคมมณี, 2549; สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2542) ดังนี้

1) การรับรู้ค่านิยม (Receiving)

เป็นขั้นแรกของการรับรู้ และเป็นขั้นการจัดประสบการณ์หรือสถานการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ในค่านิยมที่ต้องการจะปลูกฝังในตัวผู้เรียน ขั้นนี้ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรม ดังนี้

- 1.1) การรู้ตัว
- 1.2) การเต็มใจรับรู้
- 1.3) การควบคุมการรับรู้

2) การตอบสนองค่านิยม (Responding)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสตอบสนองค่านิยมในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หลังจากผู้เรียนได้รับรู้และเกิดความสนใจในค่านิยมนั้นแล้ว ในขั้นนี้ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรม ดังนี้

- 2.1) การยินยอมตอบสนอง
- 2.2) การเต็มใจตอบสนอง
- 2.3) ความพึงพอใจในการตอบสนอง

3) การเห็นคุณค่าของค่านิยม (Valuing)

เป็นความรู้สึกเห็นคุณค่าของสิ่งของปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมซึ่งตนเองได้รับและซึมซับมาตั้งแต่ต้น พฤติกรรมระดับนี้ค่อนข้างจะคงเส้นคงวาในการแสดงความรู้สึกและรับรู้คุณค่าสิ่งต่างๆ ในขั้นนี้ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรม ดังนี้

- 3.1) การยอมรับในคุณค่านั้น
- 3.2) การชื่นชอบในคุณค่านั้น
- 3.3) ความผูกพันในคุณค่านั้น

4) การจัดระบบค่านิยม (Organization)

เป็นขั้นการเห็นคุณค่าของค่านิยมนั้น และรับค่านิยมที่ตนเองเห็นคุณค่าเข้ามาอยู่ในระบบค่านิยมของตน ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพิจารณาค่านิยมนั้นกับค่านิยมหรือคุณค่าของตนเอง ในขั้นนี้ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรม ดังนี้

- 4.1) การสร้างมโนทัศน์ในคุณค่านั้น
- 4.2) การจัดระบบคุณค่านั้น
- 5) การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization by Value)

เป็นขั้นการปฏิบัติตนตามค่านิยมนั้นอย่างสม่ำเสมอ เมื่อเกิดเหตุการณ์หรือปัญหาใด ๆ ขึ้น เขาจะเอาความรู้สึกที่ยึดถือไปแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้ ในขั้นนี้ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรม ดังนี้

- 5.1) การมีหลักยึดในการตัดสินใจ
- 5.2) การปฏิบัติตามหลักนั้นจนเป็นลักษณะนิสัย

สรุป การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของแคทโวล บลูมและมาเซีย เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ไปจนถึงการที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติจนเกิดลักษณะนิสัย และเกิดการพัฒนาความคิด จิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมที่พึงประสงค์

3.2.2 แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยโดยการชักค้ำน ของจอยซ์และวิล

การจัดการเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดและสร้างความกระจ่างในความคิดของตนเอง ในขั้นตอนนี้มีการจัดการเรียนการสอน (Joyce B. and Weil M, 1996; จินตนา สรายุทธพิทักษ์, 2557; ทิศนา แคมมณี, 2549) ดังนี้

1) นำเสนอกรณีปัญหา

เป็นการนำเสนอกรณีปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนได้คิดหาคำตอบอย่างหลากหลาย โดยวิธีการนำเสนออาจทำได้หลายวิธีเช่น การเล่าเรื่องราว การชมวีดิทัศน์ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้รู้ข้อเท็จจริงต่างๆที่เกี่ยวข้องกับปัญหา และประมวลข้อเท็จจริงที่ได้จากการนำเสนอปัญหา และการวิเคราะห์ค่านิยมที่เกี่ยวข้องกัน

2) ผู้เรียนแสดงจุดยืนของตนเอง

เลือกจุดยืนของตนเองว่าจะเข้ากับฝ่ายใด และระบุเหตุผลประกอบการเลือก

3) การชักค้ำนจุดยืนของผู้เรียน

ผู้สอนชักค้ำนจุดยืนของผู้เรียนโดยใช้คำถามให้ผู้เรียน เกิดการคิดวิเคราะห์ในจุดยืนของตนเองว่า หากมีจุดยืนอื่นหรือสถานการณ์อื่น ๆ ผู้เรียนจะเปลี่ยนจุดยืนที่ตนเองเลือกหรือไม่ และมีเหตุผลหรือข้อมูลใดบ้างที่ผู้เรียนใช้เป็นเหตุผลในการเลือกจุดยืนนั้น เช่น ถ้ามีจุดยืนอื่น ๆ ให้เลือก

อีกผู้เรียนยังยืนยันที่จะเลือกจุดยืนเดิมนี้อีกหรือไม่เพราะอะไร หากสถานการณ์แปรเปลี่ยนไป ผู้เรียนยังยืนยันที่จะเลือกจุดยืนเดิมนี้อีกหรือไม่เพราะอะไร ผู้เรียนมีข้อมูลเพียงพอที่จะสนับสนุนจุดยืนนั้นหรือไม่ เมื่อรู้ผลที่จะเกิดตามมาแล้ว ผู้เรียนยืนยันที่จะยึดถือจุดยืนนี้อีกหรือไม่ เป็นต้น

4) ผู้เรียนทบทวนจุดยืนในค่านิยมของตนเอง

ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพิจารณาปรับเปลี่ยนหรือยืนยันในค่านิยมที่ยึดถือ

5) ผู้เรียนตรวจสอบและยืนยันจุดยืนใหม่หรือจุดยืนเก่าของตนเองอีกครั้ง

ผู้เรียนค้นคว้า หาข้อเท็จจริงต่างๆ มาสนับสนุนค่านิยมของตนเพื่อยืนยันว่าสิ่งที่ตนเลือกและยึดถืออยู่นั้นเป็นค่านิยมที่แท้จริงของตนเอง

สรุป ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามแนวคิดรูปแบบการเรียนโดยการซักค้าน คือ ผู้เรียนจะเรียนรู้กระบวนการรับรู้ข้อเท็จจริงจากปัญหาและเลือกจุดยืนที่เหมาะสมกับตนเองด้วย เหตุผลที่เหมาะสม และเรียนรู้วิธีการให้เหตุผลอย่างเหมาะสม เกิดการกระจ่างในความคิดของตนเอง เกิดค่านิยมและความเข้าใจในตนเอง นอกจากนี้ ยังช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจของผู้เรียนด้วย

3.2.3 แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยโดยใช้บทบาทสมมติ ของแชฟเทลและแชฟเทล

ให้ความสำคัญกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และความรู้สึกนึกคิดและค่านิยมต่างๆ การแสดงบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความเป็นตัวตนที่แท้จริงออกมา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมของผู้เรียนให้เหมาะสม มีกระบวนการจัดการเรียนการสอน (Shaftel and Shaftel, 1982; จินตนา สรายุทธพิทักษ์, 2557; ทิศนา แคมมณี, 2549)

1) นำเสนอสถานการณ์และบทบาทสมมติ ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์ปัญหาและบทบาทสมมติที่เป็นปัญหาและมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน และมีระดับความยากง่ายของสถานการณ์ปัญหาที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

2) เลือกผู้แสดง ผู้สอนและผู้แสดงจะร่วมกันเลือกผู้แสดง หรือให้ผู้เรียนอาสาสมัครก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน

3) จัดฉาก การจัดฉากนั้นจัดได้ตามความพร้อมและสภาพสภาพแวดล้อมรอบตัว

4) เตรียมผู้สังเกตการณ์ ก่อนการแสดงผู้สอนจะต้องแนะนำแนวทางให้กับผู้ชมว่าควรสังเกตอะไรและปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและตอบวัตถุประสงค์การเรียนรู้

5) แสดง ผู้แสดงมีหน้าที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวหรือเหตุการณ์ ดังนั้นผู้แสดงจะต้องแสดงออกตามบทบาทที่ตนได้รับให้ดีที่สุด

6) อภิปรายและประเมินผล การอภิปรายผลส่วนใหญ่จะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ การแสดงออกของผู้แสดงและควรเปิดโอกาสให้ผู้แสดงได้แสดงความคิดเห็นด้วย

- 7) แสดงเพิ่มเติม ควรมีการแสดงเพิ่มเติมหากผู้เรียนเสนอทางออกอื่นนอกเหนือที่ได้แสดงไปแล้ว
- 8) อภิปรายและประเมินผลอีกครั้ง หลังจากการแสดงเพิ่มเติมกลุ่มควรอภิปรายและประเมินผลเกี่ยวกับการแสดงครั้งใหม่ด้วย
- 9) แลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุปการเรียนรู้ แต่ละกลุ่มสรุปผลการอภิปรายของกลุ่มตนและนำเสนอให้เพื่อนในชั้นเรียนทราบ เพื่อร่วมกันหาข้อสรุปรวมหรือการเรียนรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับความรู้สึกความคิดเห็นค่านิยมคุณธรรม จริยธรรมและพฤติกรรมของบุคคล

สรุป ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามแนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ คือ ผู้เรียนจะมีความเข้าใจในตนเองมากขึ้น และเกิดการเข้าใจ เห็นคุณค่า ค่านิยมคุณธรรมและจริยธรรมของผู้อื่น และสามารถนำข้อสรุปจากการแสดงบทบาทสมมติไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

3.2.4 แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยโดยใช้วิธีการทำความเข้าใจในค่านิยมของ แรทส์

เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาค่านิยมมาเป็นหลักหรือแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระจ่างในค่านิยมที่ตนเองเลือกยึดถือปฏิบัติ และเมื่อเกิดความกระจ่างแล้วก็อาจจะยึดถือค่านิยมนั้นอย่างมั่นคง มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน (Rath L, 1996; จินตนา สราวุธพิทักษ์, 2557; ทิศนา แคมมณี, 2549) ดังนี้

- 1) ขั้นการคิดอย่างอิสระ เปิดโอกาสผู้เรียนได้มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น
- 2) ขั้นกำหนดทางเลือกอย่างหลากหลาย ให้ตัวเลือกให้ผู้เรียน เพื่อชี้แนะแนวทางหรือเพิ่มอิสระทางความคิดให้แก่ผู้เรียน
- 3) ขั้นพิจารณาไตร่ตรองทางเลือก ผู้เรียนพิจารณาไตร่ตรองทางเลือกของตนเอง
- 4) ขั้นเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ผู้เรียนเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด พร้อมระบุเหตุผล
- 5) ขั้นปฏิบัติตามทางเลือก ผู้เรียนยืนยันและพึงพอใจที่จะปฏิบัติตามทางเลือก
- 6) ขั้นปฏิบัติซ้ำจนเป็นประจำ ผู้เรียนปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเป็นลักษณะนิสัย

สรุป ผลที่ผู้เรียนจะได้รับ คือ การกำหนดทางเลือกอย่างอิสระที่เข้ากับเหตุผลของตนเองในประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเอง โดยยึดเอาค่านิยมที่ผ่านการพิจารณาไตร่ตรองด้วยตนเอง และเป็นทางเลือกที่ถูกต้องมาสรุปและยึดถือ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเอง

3.3 การสังเคราะห์แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

การสังเคราะห์แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เป็นการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของนักวิชาการ จำนวน 4 แนวคิด ดังแผนภาพที่ 1 ต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยของ แครทวอล บลูม และมาเซีย	แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยโดยการ ชักค้ำน ของจอยซ์ และวีล	แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยโดยการ ใช้บทบาทสมมติ ของแซฟเทลแซฟ เทล	แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัย โดย ใช้วิธีการทำความเข้าใจ กระจำงในค้ำนิยม ของแรทส์	ผลการสังเคราะห์ ขั้นตอนการจัด กิจกรรมตามแนว คิดการพัฒนาด้าน จิตพิสัย
1. ขั้นรับรู้ค้ำนิยม ครูจัดสถานการณ์ ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ รับรู้ค้ำนิยม	1. ขั้นครูนำเสนอ กรณีปัญหา เพื่อ ช่วยให้นักเรียนคิด ได้อย่างหลากหลาย	1. ขั้นครูนำเสนอ สถานการณ์และ บทบาทสมมติ ที่มีระดับความยาก ง่ายเหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	1. ขั้นการคิดอย่าง อิสระ ครูเปิดโอกาส ผู้เรียนได้มีอิสระใน การแสดงความคิดเห็น	1. ขั้นนำเสนอ สถานการณ์ปัญหา ตามความเหมาะที่ ช่วยให้ผู้เรียนเรียน รู้ค้ำนิยม
2. การตอบสนอง ค้ำนิยม ผู้เรียน สนใจและแสดง ความคิดเห็นต่อ ค้ำนิยม	2. ผู้เรียนแสดง จุดยืนของตนเอง ครูเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนเลือกจุดยืน พร้อมแสดงเหตุผล	2. นักเรียนเลือกผู้ แสดงร่วมกัน โดย อาสา สมัครหรือ เหมาะสมกับ วัตถุประสงค์	2. ขั้นกำหนด ทางเลือกอย่าง หลากหลาย ครูให้ ตัวเลือกให้ผู้เรียน เพื่อชี้แนะแนวทาง หรือเพิ่มอิสระทาง ความคิดให้แก่ผู้เรียน	2. ขั้นตอบสนอง ต่อค้ำนิยมอย่าง อิสระ นักเรียน แสดงความคิดเห็น และจุดยืนของ ค้ำนิยมที่ตนเอง เลือก
3. นักเรียนเห็น คุณค่าของค้ำนิยม หรือประโยชน์ที่ เกิดขึ้นหากปฏิบัติ ตามค้ำนิยมนั้น	3. การชักค้ำน จุดยืนของนักเรียน ครูสร้างข้อค้ำถาม เพื่อให้ผู้เรียนได้คิด พิจารณาไตร่ตรอง	3. ครูและนักเรียน ร่วมกันจัดฉาก ตามความพร้อม และสภาพแวดล้อม ที่เป็นอยู่	3. ขั้นพิจารณา ไตร่ตรองทางเลือก นักเรียนพิจารณา ไตร่ตรองทางเลือก ของตนเอง	3. ขั้นพิจารณา ครูและนักเรียน ร่วมกันไตร่ตรอง ชักค้ำน และ ประเมินค้ำนิยม อย่างถี่ถ้วน
4. การจัดระบบ ค้ำนิยม นักเรียน รับค้ำนิยมที่ตนเอง เลือก เข้ามาใน ระบบค้ำนิยมของ ตนเอง	4. นักเรียน ทบทวนจุดยืนใน ค้ำนิยมของตนเอง ครูเปิดโอกาสให้ พิจารณา หรือ ปรับเปลี่ยนและ ยืนยันค้ำนิยมที่ ตนเองเลือก	4. ครูเตรียมผู้ชม ว่าควรสังเกตอะไร และปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้เกิดการ เรียนรู้	4. ขั้นเลือก ทางเลือกที่ดีที่สุด ผู้เรียนเลือกทาง เลือกที่ดีที่สุดและ ระบุเหตุผล	4. นักเรียน ตรวจสอบ ยืนยัน และเลือกค้ำนิยมที่ ดีที่สุด โดยผ่าน การแสวงหา ข้อเท็จจริง ต่างๆ เพื่อยืนยันค้ำนิยม ที่ตนเองเลือก

แผนภาพที่ 1 (ต่อ)

แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยของ แครทวอล บลูม และมาเซีย	แนวคิดการ พัฒนาด้านจิต พิสัยโดยการชัก ค้ำน ของจอยซ์ และวิล	แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยโดย การใช้บทบาท สมมติ ของแซฟ เทลแซฟเทล	แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยโดย ใช้วิธีการทำความ กระจ่างในค่านิยม ของ แรทส์	ผลการสังเคราะห์ ขั้นตอนการจัด กิจกรรมตามแนวคิด การพัฒนาด้านจิต พิสัย
5. การสร้าง ลักษณะนิสัย นักเรียนปฏิบัติตน ตามค่านิยมนั้น อย่างสม่ำเสมอจน เป็นนิสัย	5. นักเรียนตรวจ สอบและยืนยัน จุดยืนของตนเอง อีกครั้ง หาข้อ เท็จ จริงต่างๆ เพื่อ ยืนยัน ค่านิยมที่ ตนเองเลือก	5. ชั้นแสดง นักแสดงแสดงให้ ผู้เรียนเข้าใจใน เรื่องราวและ แสดงออกตาม บทบาทที่ตนเอง ได้รับให้ดีที่สุด	5. ชั้นปฏิบัติตาม ทางเลือก นักเรียน ยืนยันและพึงพอใจ ที่จะปฏิบัติตาม ทางเลือก	5. ชั้นเห็นคุณค่าของ ค่านิยมที่ตนเองเลือก และจัดระบบค่านิยม นักเรียนนำค่านิยม เข้ามาสู่ค่านิยมของ ตนเอง
		6. อภิปรายและ ประเมินผล ครูเปิด โอกาสให้ผู้ชมและผู้ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเหตุการณ์	6. ชั้นปฏิบัติซ้ำ จนเป็นประจำ ผู้เรียนปฏิบัติอย่าง ต่อเนื่องจนเป็น ลักษณะนิสัย	6. ชั้นปฏิบัติตาม จุดยืนหรือค่านิยมที่ ตนเองเลือกเป็น ประจำ จนเป็นนิสัย
		7. นักแสดง แสดง เพิ่มเติม หาก ผู้เรียนเสนอแนว ทางอื่นที่นอกเหนือ จากที่แสดง		
		8. นักเรียนอภิปราย และประเมิน ผล อีกครั้ง เกี่ยวกับ การแสดงครั้งใหม่		
		9. นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และสรุปการเรียนรู้ ร่วมกันภายในชั้น เรียน		

สรุป ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ชี้นำเสนอสถานการณ์ปัญหา ชั้นที่บุคคลถูกกระตุ้นให้รับทราบว่ามีเหตุการณ์หรือสิ่งเร้าบางอย่างปรากฏอยู่ บุคคลนั้นจะมีความพร้อมที่จะรับสิ่งเร้า หรือให้ความสนใจต่อสิ่งเร้า 2) ขั้นตอนสนองต่อค่านิยมอย่างอิสระ เป็นขั้นการเรียนรู้ที่สูงขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้บุคคลจะเกิดความสนใจอย่างแท้จริง และพยายามมีปฏิริยาตอบสนองบางอย่าง หรือได้รับความพึงพอใจจากการมีส่วนร่วมหรือจากการทำกิจกรรมนั้น 3) ขั้นพิจารณาไตร่ตรอง ชักค้ำ และประเมิน เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้บุคคลเกิดความแน่วแน่ในค่านิยมที่ตนเองเลือก ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในค่านิยมที่ตนเองเลือก 4) ขั้นตรวจสอบ ยืนยัน และเลือกค่านิยมที่ดีที่สุด เป็นการให้บุคคลเกิดความชัดเจนกับการตอบสนองต่อค่านิยมของตนเองครั้งสุดท้าย เพื่อเลือกค่านิยมที่ดีที่สุด 5) ขั้นเห็นคุณค่าของค่านิยมที่ตนเองเลือก และจัดระบบค่านิยมต่างๆ ให้เข้ากลุ่ม โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเหล่านั้น 6) ขั้นปฏิบัติตาม เมื่อการจัดระบบคุณค่าสำหรับตัวเองเข้ารูปเข้ารอยแล้ว บุคคลจะยึดถือระบบที่จัดเป็นของตนเองแล้วปฏิบัติหรือยึดถือต่อไปจนเกิดเป็นการแสดงออกโดยอัตโนมัติ

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐติกา ขวกเขียว (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ พัฒนาตัวบ่งชี้ด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน และเพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการประเมินด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนารูปแบบการประเมินผลด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ประกอบด้วย เป้าหมายการประเมิน สิ่งที่มีประเมิน วิธีการประเมิน และวิธีการตัดสินการประเมินด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการประเมินด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านพบว่า การประเมินนี้มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

จินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยเพื่อ

สร้างเสริมสุขภาพนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น 3) ขยายผลการวิจัยให้รูปแบบใช้ได้กับการสอนสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนการเรียนการสอน 8 ขั้น 2) กลุ่มทดลองทั้ง 2 โรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) รูปแบบสามารถขยายผลให้ใช้ได้กับการสอนสุขศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั่วไป

นภัสวรรณ บุญนิธิ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความใฝ่เรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามทฤษฎีด้านจิตพิสัยของบลูม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ พัฒนาความใฝ่เรียนรู้ด้านจิตพิสัยโดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามแนวคิดทฤษฎีของบลูม ผลการศึกษาพบว่า ระดับการพัฒนาความใฝ่เรียนรู้ตามทฤษฎีด้านจิตพิสัยของบลูมหลังการทดลองในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการตั้งใจเรียน ด้านความขยัน ด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านการสรุปความรู้ และด้านการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ปาริฉัตร ทองเนื้อแข็ง (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัย ที่มีต่อเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัย ที่มีต่อเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และการปฏิบัติเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และการปฏิบัติเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านจิตพิสัย พัฒนาเจตคติด้านการดูแลสุขภาพ ด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ และสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งมีความแตกต่างจากวิจัยฉบับนี้ในส่วนของตัวแปรตาม โดยยังไม่มีงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัยที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศในสังคมไทย โดยผลการวิจัยพบว่า การใช้ทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง และมีการกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และมีผลต่อเจตคติด้านสุขภาพ รวมถึง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่สูงขึ้นทั้ง

ด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ส่งผลต่อพฤติกรรมโดยตรงด้านเจตคติ และเสริมสร้างความใฝ่รู้ใฝ่เรียนให้กับผู้เรียน

4. ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

4.1 ความหมายของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย (ประพิมพร อันพาพรหม, 2543; ศักดา สามูล, 2545; สร้อยวลัย สุขดา, 2543)

ความหมายของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หมายถึง ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีลักษณะคงทนถาวร มีความเป็นไทย ที่มาจากขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนในสังคมไทย ซึ่งครอบคลุมในเรื่อง ความเชื่อที่ถูกต้องและเหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศของสังคมไทย ค่านิยมการรักนวลสงวนตัว ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม การสร้างความดีงามในจิตใจ บทบาทและความรับผิดชอบต่อเพศตรงข้าม ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเพศ และการเลือกคู่ครองที่เหมาะสมในอนาคต โดยเห็นคุณค่าในแนวทางปฏิบัติดังกล่าว มากกว่าแนวทางการปฏิบัติอื่น ๆ

4.2 องค์ประกอบของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

องค์ประกอบของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย (วิรุจน์ เมืองมูล. (ม.ป.ป)) ดังนี้

1) ค่านิยมความรักนวลสงวนตัว โดยเฉพาะในเพศหญิงซึ่งควรระวังเนื้อ ระวังตัว ไม่เปิดเผยแสดงออกลักษณะทางเพศมากเกินไป เช่น นุ่งกางเกงหรือกระโปรงสั้นเกินพอดี ใส่สายเดี่ยวบางๆ ใส่เสื้อผ้าบางรัดรูป เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะช่วยป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้ ทำให้ชายและหญิงไม่ได้อยู่ใกล้ชิดกันหรือตะเนื้อต้องตัวกันมากเกินไป จนเกิดอารมณ์ทางเพศตามมาได้

2) ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัว ผู้ชายควรมีความเป็นสุภาพบุรุษและให้เกียรติผู้หญิง ไม่ดูถูกเหยียดเพศ เช่นเดียวกัน ผู้หญิงก็ต้องให้เกียรติผู้ชาย และวางตัวอย่างเหมาะสมไม่อยู่ที่เปลี่ยวตามลำพังสองต่อสอง พูดจากันด้วยภาษาสุภาพเรียบร้อย แสดงความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน เป็นต้น

3) ค่านิยมการสร้างคุณค่าความดีงามในจิตใจ ความดีงามในจิตใจเป็นสิ่งมีคุณค่าเพราะเป็นสิ่งที่บุคคลทั่วไปในสังคมต้องการ ดังนั้นจึงควรปลูกฝังและสร้างคุณธรรมความดีให้เกิดแก่หมู่วิัยรุ่นเพื่อที่เด็ก ๆ เหล่านี้จะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติต่อไป

4) ค่านิยมความเข้าใจในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเพศ ทั้งชายและหญิงควรเข้าใจในความแตกต่างทางสภาพสรีระของทั้งสองฝ่าย และให้เกียรติช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ผู้ชายที่ธรรมชาติสร้างมาให้แข็งแรงกว่าผู้หญิง ผู้ชายก็ไม่ควรไปรังแกผู้หญิง ควรช่วยเหลือผู้หญิงในด้านต่าง ๆ เป็นต้น

องค์ประกอบและพฤติกรรมที่บ่งชี้ของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ตามองค์ประกอบของค่านิยมทางเพศ 4 องค์ประกอบ ดังแผนภาพที่ 2 ดังนี้

แผนภาพที่ 2 องค์ประกอบและพฤติกรรมที่บ่งชี้ของค่านิยมที่ทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

องค์ประกอบค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย	พฤติกรรมบ่งชี้
1. ค่านิยมความรักนวลสงวนตัว	1.1 การสำรวม ไม่เปิดเผยหรือแสดงออกลักษณะทางเพศ มากเกินไปเช่น นุ่งกางเกงหรือกระโปรงสั้นเกินพอดี ใส่สายเดี่ยวบางๆ ใส่เสื้อผ้าบางรัดรูป เป็นต้น 1.2 การไม่ได้อยู่ใกล้ชิดกันหรือแตะเนื้อต้องตัวกันมากเกินไป จนเกิดอารมณ์ทางเพศตามมาได้
2. ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม	2.1 ผู้ชายควรมีความเป็นสุภาพบุรุษและให้เกียรติผู้หญิง ไม่ดูถูกเพศตรงข้าม 2.2 ผู้หญิงควรให้เกียรติผู้ชาย และวางตัวอย่างเหมาะสมไม่อยู่ที่เปลี่ยวตามลำพังสองต่อสอง พุดจากันด้วยภาษาสุภาพเรียบร้อย แสดงความมีน้ำใจ 2.3 ผู้หญิงควรให้เกียรติผู้ชาย และวางตัวอย่างเหมาะสมไม่อยู่ที่เปลี่ยวตามลำพังสองต่อสอง พุดจากันด้วยภาษาสุภาพเรียบร้อย แสดงความมีน้ำใจช่วยเหลือกัน
3. ค่านิยมการสร้างคุณค่าความดีงามในจิตใจ	3.1 สร้างคุณธรรมความดีให้เกิดในทั้งเพศชายและเพศหญิง มีคุณธรรมความดีเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันต่อเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน
4. ค่านิยมความเข้าใจในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเพศ	4.1 เข้าใจในความแตกต่างทางสภาพสรีระของทั้งสองฝ่ายและให้เกียรติช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ผู้ชายที่ธรรมชาติสร้างมาให้แข็งแรงกว่าผู้หญิง ผู้ชายก็ไม่ควรไปรังแกผู้หญิง ควรช่วยเหลือผู้หญิงในด้านต่าง ๆ

สรุป ค่านิยมที่เหมาะสมกับสังคมไทยคือ ผู้หญิงควรมีความรักนวลสงวนตัว ควรให้เกียรติซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความดีงามในจิตใจ รวมถึงเข้าใจความแตกต่างระหว่างเพศว่า ทั้งสองเพศมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ค่านิยมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดีและยังใช้ได้กับสังคมปัจจุบัน จึงควรรักษาค่านิยมที่ดีไว้เพื่อป้องกันปัญหาที่จะตามมา เช่น การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

ดังนั้นการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยให้กับวัยรุ่น จะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านต่างๆได้อย่างยั่งยืน

4.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย (จักรกฤษณ์ พิณญาพงษ์, 2552) ดังนี้

- 1) ครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ยอมรับทางด้านจิตใจ และปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพให้แก่เด็ก ครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆรวมถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นด้วย
- 2) กลุ่มเพื่อน เพื่อนจะมีอิทธิพลในเรื่องความเชื่อ ความคิด ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องราวต่างๆรวมทั้งพฤติกรรมทางเพศ
- 3) สังคม เช่น วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ค่านิยมทางสังคมที่ผิด ทำให้เกิดผลเสียและอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สื่อมวลชนมีการเสนอข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในทางเสื่อมเสียเช่น การถูกข่มขืน ที่ลงภาพผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออย่างชัดเจน พร้อมทั้งบอกรายละเอียดต่างๆของการกระทำ
- 4) วัฒนธรรม ความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศและการปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้ามเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ ค่านิยมทางเพศ การพูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผย

สรุป ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ได้แก่ 1) ครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกับวัยรุ่นมากที่สุด 2) กลุ่มเพื่อน จะมีอิทธิพลต่อความเชื่อ ความคิดและการให้คำปรึกษา 3) สังคม ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และ 4) วัฒนธรรมจะเป็นตัวกำหนดแนวทางการปฏิบัติทางเพศและค่านิยมทางเพศ

4.3 การวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

การวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย (โชติกา ภาชีผลและคณะ, 2552)

ค่านิยมเป็นลักษณะและพฤติกรรมทางด้านจิตพิสัย ดังนั้น จึงสามารถใช้เครื่องมือและแบบวัดทางด้านจิตพิสัยได้ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้วัดลักษณะและพฤติกรรมทางด้านจิตพิสัยมีประเภทสำคัญๆคือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราประมาณค่า และแบบวัดสถานการณ์ ดังต่อไปนี้

- 1) แบบตรวจสอบรายการ (Check list) เป็นการสร้างข้อรายการหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ คุณลักษณะค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม หรือเจตคติที่ต้องการวัด ว่า ทำหรือไม่ทำ มีหรือไม่มี ใช่หรือไม่ใช่ ตามรายการที่กำหนด
- 2) แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เป็นการสร้างข้อรายการพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่ต้องการวัด โดยมาตราประมาณค่า ต้องการทราบค่าที่ต้องการวัดอย่างละเอียดและชัดเจนว่ามีมากน้อย อยู่ในระดับใด ส่วนใหญ่จะใช้มาตราประมาณค่าแบบ 3 หรือ 5 ระดับ ของลิเคิร์ท

3) แบบวัดสถานการณ์ เป็นการสร้างหรือจำลองสถานการณ์ต่างๆขึ้น เพื่อให้บุคคลแสดงความรู้สึกว่าตนเองจะกระทำหรือมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น และใช้คำถามเพื่อประเมินสถานการณ์ เพื่อตัดสินว่า ควรหรือไม่ควร ดีหรือไม่ดี และให้ระบุแนวทางที่ตนเองจะปฏิบัติ ถ้าตนเองเป็นบุคคลในสถานการณ์นั้น

สรุป การวัดและประเมินผลพฤติกรรมทางจิตพิสัย มีวิธีการวัดและประเมินผลหลากหลายประเภท ซึ่งแต่ละอย่างมีข้อดีและข้อจำกัดแตกต่างกัน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลทางด้านค่านิยมทางเพศโดยใช้วิธีการสร้างสถานการณ์และใช้แบบวัดสถานการณ์ในการวัดและประเมินค่านิยมทางเพศ โดยถือว่าเป็นวิธีการวัดและประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้ทำแบบวัดสามารถแสดงพฤติกรรมด้านจิตพิสัยออกมาได้อย่างอิสระ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้มากที่สุด

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประพิมพร อ้นพาพรหม (2543) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบร้อยละ 62.3 และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหรือเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 79.5 เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศร้อยละ 78.8 เคยจับมือกับคูรักรหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 66.8 และเคยกอดจูบกับคูรักรหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 40.8 ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทุกพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศักดิ์ดา สามูล (2545) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างเพศชายและเพศหญิง ผลการวิจัยพบว่า ด้านค่านิยมทางเพศส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศเชิงบวกร้อยละ 86.8 ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 97.2 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 88.4 และมีการใช้สื่อกระตุ้นทางเพศร้อยละ 76.8 เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โชติกา ภาชีผลและคณะ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ การพัฒนาเครื่องมือผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือที่มีความเฉพาะเจาะจงตามโมเดลการวัดทั้ง 4 ด้าน โดยเป็น เครื่องมือวัดบนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย

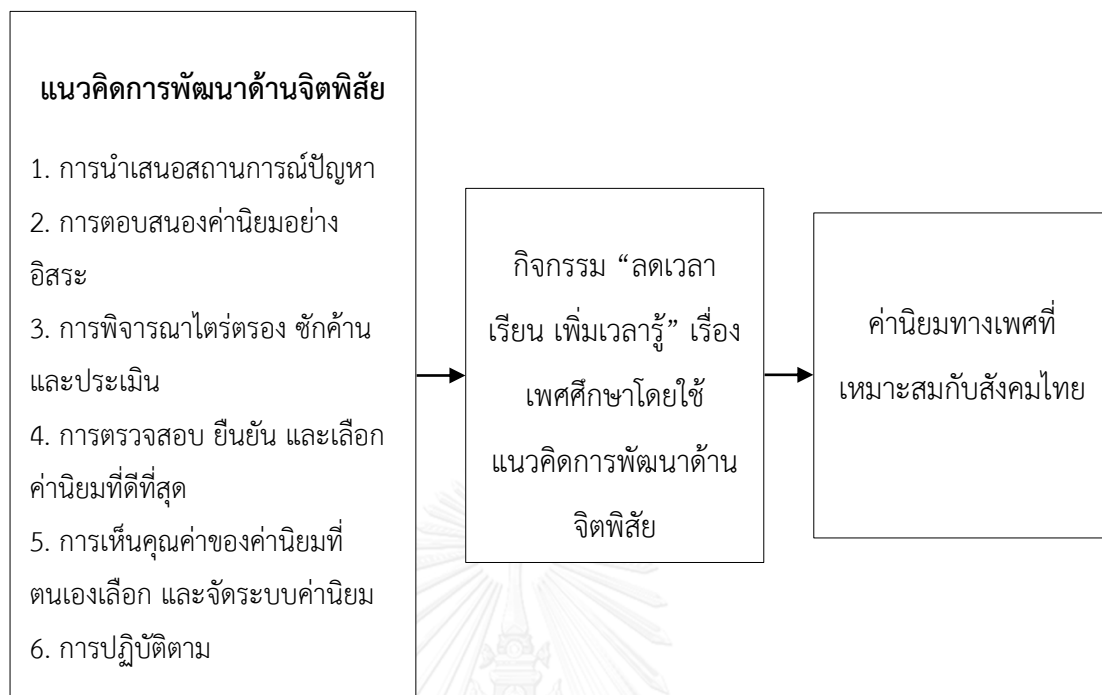
(Computer Multimedia Test) ประกอบด้วยภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงที่สามารถกระตุ้นความคิดและความสนใจของผู้ตอบ รูปแบบเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ แบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) ให้คะแนน 2 ระดับ แบบอัตนัย (Essay) และพูดตอบ (speaking) ให้คะแนน 3 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า เครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลและคะแนนจุดตัดของเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

จรรยา แก้วใจบุญและทิตติยา กาวิละ (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยมทางเพศและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่า ค่านิยมทางเพศโดยทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 มีค่านิยมทางเพศในระดับเสี่ยงมากที่สุด ร้อยละ 79.4 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่านิยมอยู่ในระดับเสี่ยง ด้านที่มีความเสี่ยงอยู่ในระดับสูงมากที่สุดคือ ด้านการเลียนแบบตามกระแสสังคม คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาคือ การใช้สารเสพติด การบริโภคสื่อ และด้านพฤติกรรมทางเพศ ตามลำดับ

สรุป งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยประเภทสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและนิสิตนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ และนิสิตนักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ดังนั้นการสร้างเสริมค่านิยมทางเพศกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จึงมีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเมื่อนักเรียนเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และการพัฒนาเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์แบบการวัดเชิงสถานการณ์ เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้วัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิด การพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่ง ออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

- 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 1.3 สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 1.3.1 สร้างและพัฒนากิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสม กับสังคมไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
  - 1.3.2 สร้างและพัฒนาแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

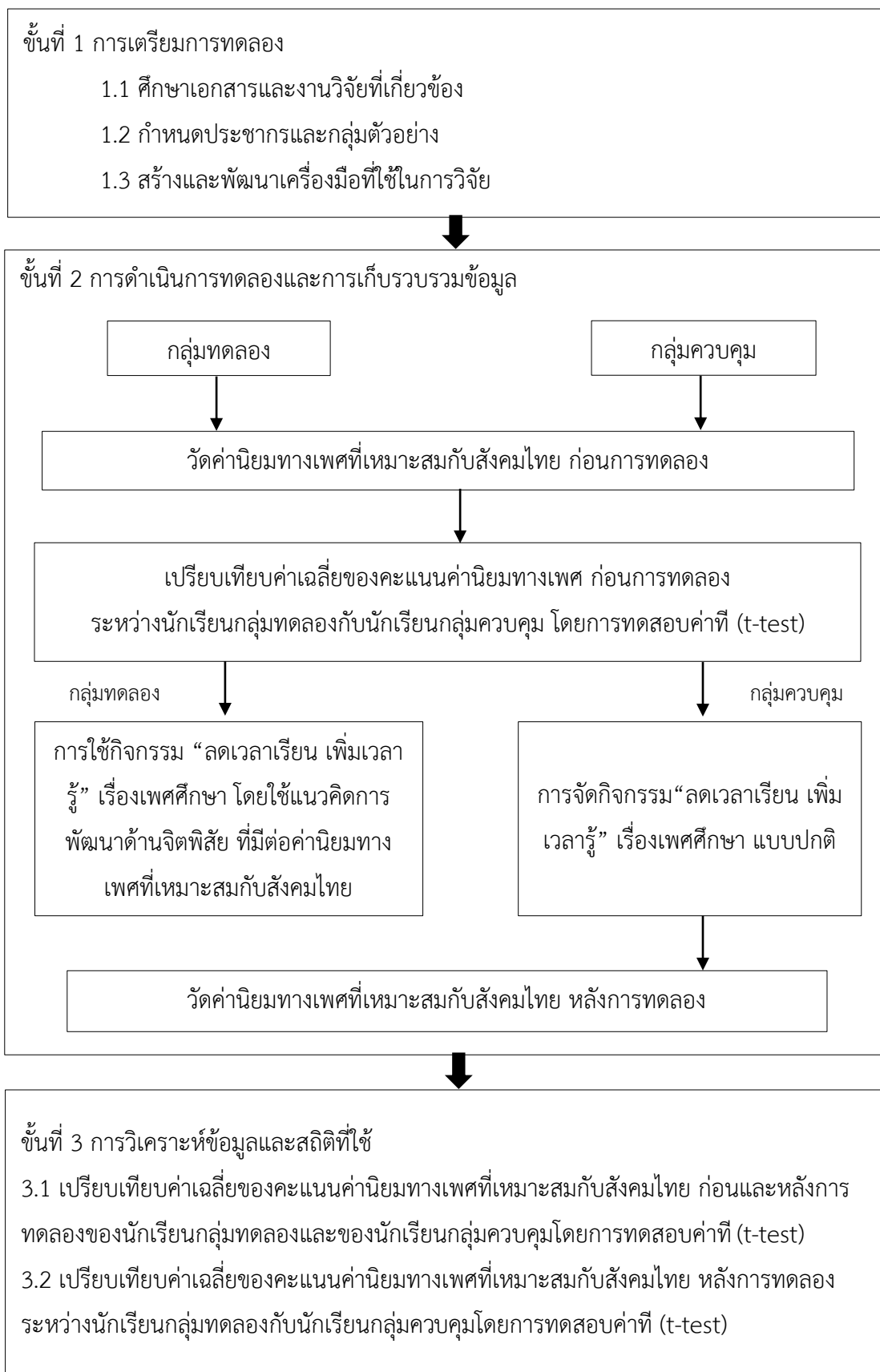
- 2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง
- 2.2 การติดต่อประสานงานการทดลอง
- 2.3 ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 3.1 วิเคราะห์ข้อมูล
- 3.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรกิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และแนวทางการใช้กิจกรรม

1.1.2 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กิจกรรมโดยใช้แนวความคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

1.1.3 ศึกษาเอกสารวารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

1.1.4 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 220,871 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเสาไห้ “วิมลวิทยานุกูล” จำนวน 60 คน

1.2.1 การเลือกโรงเรียนที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และอาจารย์ให้ความร่วมมือ ในการทดลองใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวความคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

1.2.2 การสุ่มห้องเรียนเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสุ่มห้องเรียนขึ้นมา 2 ห้อง จากจำนวน 12 ห้อง ด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อกำหนดห้องเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 เข้าเป็นกลุ่มทดลองได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวความคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย และห้องมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มควบคุมได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาโดยวิธีปกติ

1.3 สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองคือ กิจกรรม“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและการพัฒนาการใช้กิจกรรมตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการใช้กิจกรรมตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และแนวทางการจัดกิจกรรมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.2 วิเคราะห์แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เพื่อนำมาสังเคราะห์กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย และการสังเคราะห์กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

กิจกรรมโดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย	แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย					
	การนำเสนอปัญหา	การตอบสนองต่อค่านิยมอย่างอิสระ	การพิจารณาไตร่ตรองและชั่งค่าน และประเมิน	การตรวจสอบยืนยันและเลือกค่านิยมที่ดีที่สุด	การเห็นคุณค่าของค่านิยมที่ตนเองเลือกและจัดระบบค่านิยม	การปฏิบัติตาม
รึกนวลสงวนตัว						
งามอย่างไทย		✓		✓		✓
ใกล้ชิดตัวอย่างปลอดภัย	✓		✓		✓	✓
ให้เกียรติเพศตรงข้าม						
คิดก่อนพูด		✓		✓		✓
วางตัวดี	✓		✓	✓	✓	
สร้างคุณงามความดีในจิตใจ						
มีน้ำใจ			✓		✓	✓
กระจกสะท้อนคุณธรรม	✓		✓	✓		✓
เข้าใจความแตกต่างระหว่างเพศ						
สุภาพบุรุษ-สตรีที่ดี			✓	✓		✓
สุภาพบุรุษ-สตรีของไทย			✓		✓	✓

ตารางที่ 2 สรุปการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

กิจกรรม	สัปดาห์ที่							
	1	2	3	4	5	6	7	8
งามอย่างไทย	√			√				
ใกล้ชิดอย่างปลอดภัย		√					√	
คิดก่อนพูด			√			√		
วางตัวดี	√			√				
มีน้ำใจ					√			√
กระจกสะท้อนคุณธรรม			√			√		
สุภาพบุรุษ-สตรีที่ดี					√		√	
สุภาพบุรุษ-สตรีของไทย		√						√

1.3.1.3 ดำเนินการเขียนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาโดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ประกอบด้วยกิจกรรม 8 กิจกรรมคือ กิจกรรมงามอย่างไทย กิจกรรมใกล้ชิดอย่างปลอดภัย กิจกรรมคิดก่อนพูด กิจกรรมวางตัวดี กิจกรรมมีน้ำใจ กิจกรรมกระจกสะท้อนคุณธรรม กิจกรรมสุภาพบุรุษ-สตรีที่ดี และกิจกรรมสุภาพบุรุษ-สตรีของไทย

1.3.1.4 นำกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.5 นำกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทางสุศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ตรวจสอบพิจารณาความตรงตามจุดประสงค์ ความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรม เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง โดยนำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อความ กับความตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Congruence : IOC) ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.91 จึงได้กิจกรรมที่จะนำไปทดลองใช้จำนวน 8 แผน และรวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.6 แก้ไขปรับปรุงกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.7 นำกิจกรรม“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน“เสาให้”วิทยาลัยานุกูล จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมในการจัดกิจกรรม เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม นำมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

1.3.2.2 กำหนดองค์ประกอบและพฤติกรรมที่บ่งชี้ของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย 4 องค์ประกอบ

1.3.2.3 สร้างแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย เป็นลักษณะแบบวัดเชิงสถานการณ์ แบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) ให้คะแนน 2 ระดับ (โชติกา ภาษิผลและคณะ, 2552) โดยการสร้างข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ แบบจำลองสถานการณ์ต่างๆให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของคุณลักษณะค่านิยมที่เหมาะสมกับสังคมไทย เพื่อให้นักเรียนเลือกตอบตัวเลือกที่แสดงถึงค่านิยมที่มีต่อสถานการณ์ที่กำหนด ตัวเลือกข้อละ 5 ตัวเลือก

1.3.2.4 กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนค่านิยมในแต่ละข้อคำถามของแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย คือ ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน

1.3.2.5 นำแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย จำนวน 20 ข้อ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้ พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.6 นำแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษา ระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทางสุศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาด้านจิตพิสัย ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถาม และความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.89

1.3.2.7 นำแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเสนาให้ “วิมลวิทยานุกูล” ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

1.3.2.8 นำผลการทดสอบมาตรฐานวัดให้คะแนนและวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน และวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยกำหนดเกณฑ์เลือกข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป ค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ส่วนข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกไม่ตรงตามเกณฑ์คุณภาพของแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยจะถูกตัดทิ้ง ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.87 มีค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.36 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.20 - 0.60 ได้แบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยตามเกณฑ์ที่ต้องการไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 40 ข้อ

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) แบบ 2 กลุ่มมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest - Posttest Control Group Design) ดังแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การวัดก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₃		O ₄

E = กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรมโดยใช้แนวความคิดพัฒนาด้านจิตพิสัย

C = กลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรมแบบปกติ

O₁ O₃ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่วัดได้ก่อนการทดลอง

O₂ O₄ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่วัดได้หลังการทดลอง

X = กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวความคิดพัฒนาด้านจิตพิสัย

2.2 การติดต่อประสานงานการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียนเส้าให้ “วิมลวิทยานุกูล”

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและประเมินผลแก่รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และร่วมกันกำหนดตารางเวลาการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

2.3 ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนทดลองการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ดังนี้

2.3.1.1 ทำการทดสอบค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนทำการทดลอง (Pre-test)

2.3.1.2 นำผลการทดสอบค่านิยมทางเพศของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย แตกต่างกันหรือไม่ ผลการทดสอบดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		t	p
		$\bar{x}$	SD		
กลุ่มทดลอง	30	17.70	1.86	2.28	0.27
กลุ่มควบคุม	30	16.07	3.44		

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศเท่ากับ 17.70 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศเท่ากับ 16.07

2.3.2 ดำเนินการทดลอง

2.3.2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที

2.3.2.2. กลุ่มควบคุม ดำเนินการจัดกิจกรรมแบบปกติโดยอาจารย์ประจำวิชาของโรงเรียน สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวม 8 สัปดาห์ สาระการจัดกิจกรรมของห้องควบคุมเหมือนกับห้องทดลอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศโดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

3.1.1 วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย เพื่อหาความเที่ยง ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกด้วยคอมพิวเตอร์

3.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลค่านิยมทางเพศ (ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย โดยใช้คอมพิวเตอร์

3.1.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้คอมพิวเตอร์

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (Paired Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2.2 ทดสอบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิด การพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้ กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา แบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา แบบปกติ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการ ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลา เรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา แบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 5, 6, 7 และแผนภาพที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
กลุ่มทดลอง	30	17.70	1.86	23.77	1.99	11.10	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	16.07	3.44	17.30	3.19	1.56	0.12

* $P < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยของกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.70 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 23.77 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยของกลุ่มควบคุม หลังจากได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา แบบปกติ ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 16.07 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.30 คะแนน

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อความ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. นักเรียนคิดว่า การแต่งตัวตามวัฒนธรรมเกาหลี นั้นเป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่	0.03	0.18	0.23	0.43	2.69	0.00*
2. ถ้าหากนักเรียนเป็นเพื่อนของพลอย นักเรียนจะช่วยเหลือพลอยอย่างไร	0.77	0.43	0.87	0.34	1.00	0.16
3. หากนักเรียนเป็นพลอย และทราบเรื่องจากเพื่อนแล้ว นักเรียนจะทำอย่างไร	0.77	0.43	0.83	0.37	0.62	0.26
4. การที่พลอยถูกแอบถ่ายได้กระโปรง เป็นความผิดของพลอยหรือไม่	0.50	0.50	0.80	0.40	2.34	0.01*
5. นักเรียนมีวิธีการแต่งตัวอย่างไร หากจะต้องเดินทางออกจากบ้านไปเรียนพิเศษ	0.87	0.34	1.00	0.00	2.11	0.02*
6. การที่ได้มีโอกาสอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศ นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่	0.23	0.43	0.30	0.46	0.49	0.31
7. ถ้าหากนักเรียนเป็นเพื่อนของเหม่ม นักเรียนจะส่งเสริมเพื่อนหรือไม่	0.07	0.25	0.00	0.00	1.43	0.08
8. หากนักเรียนเป็นอาร์ตและทราบว่าเหม่มชอบตนเอง นักเรียนจะทำอย่างไร	0.43	0.50	0.70	0.46	2.50	0.00*

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
9. การที่อาร์ตทำให้แหม่มคิดไปไกลกว่าเรามีใจให้ตนเอง เป็นความผิดของอาร์ตหรือไม่	0.93	0.25	1.00	0.00	1.43	0.08
10. นักเรียนคิดว่าแหม่มมีโอกาสตั้งครรภในวัยเรียนได้หรือไม่	0.77	0.43	0.97	0.18	2.26	0.01*
11. การที่เจ้านายอาสาถือกระเป่าให้หญิงนั้น เป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่	0.23	0.43	0.33	0.47	1.00	0.16
12. การที่หญิงไม่ให้เจ้านายถือกระเป่าให้ชื่อนั้น หญิงทำถูกต้องหรือไม่	0.20	0.40	0.27	0.45	0.57	0.28
13. นักเรียนคิดว่า การที่เจ้านายถ่ายรูปหญิงขณะหลับนั้น เป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่	0.20	0.40	0.60	0.49	3.02	0.00*
14. หากนักเรียนถูกเจ้านายถ่ายรูปขณะนอนหลับ นักเรียนจะทำอย่างไร	0.90	0.30	0.90	0.30	0.00	0.50
15. หญิงสมควรได้รับการต่อว่าในประเด็นของการที่จะไปหาโรงแรมอื่นหรือไม่	0.23	0.23	0.30	0.46	0.49	0.31
16. หญิงและเจ้านายนอนห้องเดียวกัน เป็นวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมหรือไม่	0.37	0.49	0.80	0.40	3.79	0.00*
17. การที่หญิงให้เจ้านายรถตนเองแต่งตัวถือเป็นการเสียมารยาทหรือไม่	0.13	0.34	0.10	0.30	0.44	0.33
18. “แต่งตัวนานเหลือเกิน คงไม่สวยมากไปกว่านี้” เป็นคำพูดที่ควรพูดหรือไม่	0.73	0.45	0.90	0.30	1.54	0.06
19. เจ้านายลงรูปหญิงขณะหลับในเฟตบุ๊กถือเป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่	0.73	0.45	0.73	0.45	0.00	0.50
20. จากเรื่อง คุณสมบัติใดที่เจ้านายควรมีต่อหญิงมากที่สุด	0.90	0.30	0.90	0.30	0.00	0.50
21. นกควรปรับปรุงหรือพัฒนาคุณธรรมของตนเองในด้านใดมากที่สุด	0.03	0.18	0.10	0.30	1.00	0.16

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
22. การที่ปลา กล่าวโทษอาทิตย มี ความ ถูกต้องหรือไม่	0.67	0.47	0.90	0.30	2.24	0.01*
23. หากนักเรียนเป็นนก เมื่อรู้ว่ากระเป่า สตางค์ของตนเองหาย จะทำอย่างไร	.050	0.50	0.93	0.25	3.79	0.00*
24. หากนักเรียนเป็นอาทิตย นักเรียนจะ ทำอย่างไร เมื่อถูกกล่าวหา	0.53	0.50	0.63	0.49	0.72	0.23
25. การที่นึกคิดว่าเป็นความผิดของปลาที่ทำให้ เธอกล่าวโทษอาทิตย เป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่	0.47	0.50	0.60	0.49	1.00	0.16
26. ในเหตุการณ์ที่ปลากับนกทะเลาะกัน หากนักเรียนเป็นปลา น.ร.จะทำอย่างไร	0.27	0.45	0.37	0.49	0.82	0.20
27. การที่นกขอลากลับบ้าน เป็นวิธีการ แก้ไขปัญหาที่ถูกต้องหรือไม่	0.77	0.43	0.87	0.34	1.00	0.16
28. การที่อาทิตยเดินเข้าไปคุยเล่นกับปลา เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่	0.30	0.46	0.50	0.50	1.43	0.08
29. การที่ปลาเดินหนีไม่คุยเล่นโต้ตอบกับ อาทิตย เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่	0.30	0.46	0.73	0.45	3.79	0.00*
30. ในเรื่องนี้ ข้อใดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิด เรื่องราวทั้งหมด ได้ชัดเจนที่สุด	0.17	0.37	0.10	0.30	0.70	0.24
31. นักเรียนคิดว่า ผู้ชายกับผู้หญิงสามารถ เป็นเพื่อนกันได้หรือไม่	0.60	0.49	0.60	0.49	0.00*	0.50
32. นักเรียนคิดว่า ฟางปฏิบัติตนเหมาะสม หรือไม่ในการเล่นกับเพื่อนผู้ชาย	0.20	0.40	0.33	0.47	1.07	0.14
33. หากนักเรียนเป็นแบงค์กับอ้อฟ นักเรียนจะลงไปช่วยเพื่อนหรือไม่	0.30	0.46	0.60	0.49	2.34	0.01*
34. นักเรียนคิดว่า แบงค์สมควรไปเยี่ยม ฟางหรือไม่	0.20	0.40	0.07	0.25	1.43	0.08

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
35. การที่เบงค์ไม่ยอมหยิบน้ำให้ฟาง เป็น การกระทำที่ถูกต้องหรือไม่	0.63	0.49	0.90	0.30	2.50	0.00*
36. การที่เบงค์กลับไปดูแลฟางอีกครั้ง เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่	0.07	0.25	0.17	0.37	1.14	0.13
37. หากนักเรียนเป็นฟาง เมื่อรู้สึกถึงการ กระทำแปลกๆของเบงค์จะทำอย่างไร	0.47	0.50	0.77	0.43	2.52	0.00*
38. ถ้านักเรียนเป็นเบงค์ เมื่อรู้ว่าตนเองหลง รักฟาง นักเรียนจะปฏิบัติต่อฟางอย่างไร	0.53	0.50	0.70	0.46	1.22	0.11
39. เบงค์แอบจับมือฟางและกอดฟางแบบ หลวมๆ เป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่	0.27	0.45	0.67	0.47	3.89	0.00*
40. นักเรียนคิดว่า เบงค์และฟางควรเป็น แฟนกันหรือไม่	0.43	0.50	0.70	0.46	1.86	0.03*
รวม	17.70	1.86	23.77	1.99	11.10	0.00*

* $P < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวความคิดพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงก่อนกว่าทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.70 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 23.77

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1, 4, 5, 8, 10, 13, 16, 22, 23, 29, 33, 35, 37, 39 และ 40

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. นักเรียนคิดว่า การแต่งตัวตามวัฒนธรรม เกาหลี นั้นเป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่	0.30	0.46	0.30	0.46	0.00	0.50
2. ถ้าหากนักเรียนเป็นเพื่อนของพลอย นักเรียนจะช่วยเหลือพลอยอย่างไร	0.67	0.47	0.67	0.47	0.00	0.50
3. หากนักเรียนเป็นพลอย และทราบเรื่อง จากเพื่อนแล้ว นักเรียนจะทำอย่างไร	0.70	0.46	0.67	0.47	0.27	0.39
4. การที่พลอยถูกแอบถ่ายได้กระโปรง เป็นความผิดของพลอยหรือไม่	0.37	0.49	0.37	0.49	0.00	0.50
5. นักเรียนมีวิธีการแต่งตัวอย่างไร หาก จะต้องเดินทางออกจากบ้านไปเรียนพิเศษ	0.83	0.37	0.83	0.37	0.00	0.50
6. การที่ได้มีโอกาสอ่านหนังสือเกี่ยวกับ เรื่องเพศ นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่	0.20	0.40	0.37	0.49	1.30	0.04
7. ถ้าหากนักเรียนเป็นเพื่อนของแหม่ม นักเรียนจะส่งเสริมเพื่อนหรือไม่	0.10	0.30	0.10	0.30	0.00	0.50
8. หากนักเรียนเป็นอาร์ตและทราบว่า แหม่มชอบตนเอง นักเรียนจะทำอย่างไร	0.40	0.49	0.37	0.49	0.25	0.40
9. การที่อาร์ตทำให้แหม่มคิดไปไกลว่าเขามี ใจให้ตนเอง เป็นความผิดของอาร์ตหรือไม่	0.50	0.50	0.50	0.50	0.00	0.50
10. นักเรียนคิดว่าแหม่มมีโอกาสตั้งครรภ์ ในวัยเรียนได้หรือไม่	0.33	0.47	0.33	0.47	0.00	0.50
11. การที่เจ้านายอาสาถือกระเป๋าให้หญิง นั้น เป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่	0.23	0.43	0.23	0.43	0.00	0.50
12. การที่หญิงไม่ให้เจ้านายถือกระเป๋าให้ นั้น หญิงทำถูกต้องหรือไม่	0.17	0.37	0.17	0.37	0.00	0.50
13. นักเรียนคิดว่า การที่เจ้านายถ่ายรูป หญิงขณะหลับนั้น เป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่	0.43	0.50	0.40	0.49	0.00	0.50
14. หากนักเรียนถูกเจ้านายถ่ายรูป	0.67	0.47	0.67	0.47	0.00	0.37

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
15. หญิงสมควรได้รับการต่อว่าในประเด็นของการที่จะไปหาโรงแรมอื่นหรือไม่	0.33	0.47	0.33	0.47	0.00	0.50
16. หญิงและเจ้านายนอนห้องเดียวกัน เป็นวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมหรือไม่	0.67	0.47	0.67	0.47	0.00	0.50
17. การที่หญิงให้เจ้านายรถตนเองแต่งตัว ถือเป็น การเสียมารยาทหรือไม่	0.33	0.47	0.33	0.47	0.00	0.50
18. “แต่งตัวนานเหลือเกิน คงไม่สวยมากไปกว่านี้” เป็นคำพูดที่ควรพูดหรือไม่	0.47	0.50	0.48	0.50	0.00	0.50
19. เจ้านายลงรูปหญิงขณะหลับในเพตบุ๊ก ถือเป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่	0.50	0.50	0.50	0.50	0.00	0.50
20. จากเรื่อง คุณสมบัติใดที่เจ้านายควรมีต่อหญิงมากที่สุด	0.60	0.49	0.60	0.49	0.00	0.50
21. นกควรปรับปรุงหรือพัฒนาคุณธรรมของตนเองในด้านใดมากที่สุด	0.27	0.45	0.27	0.45	0.00	0.50
22. การที่ปลา กล่าวโทษอาทิตย์ มี ความถูกต้องหรือไม่	0.47	0.50	0.47	0.50	0.00	0.50
23. หากนักเรียนเป็นนก เมื่อรู้ว่ากระเป่าสตางค์ของตนเองหาย จะทำอย่างไร	0.40	0.49	0.40	0.49	0.00	0.50
24. หากนักเรียนเป็นอาทิตย์ นักเรียนจะทำอย่างไร เมื่อถูกกล่าวหา	0.30	0.46	0.33	0.47	0.00	0.50
25. การที่นกคิดว่าเป็นความผิดของปลาที่ทำให้เธอกล่าวโทษอาทิตย์ เป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่	0.40	0.49	0.40	0.49	0.00	0.50
26. ในเหตุการณ์ที่ปลากับนกทะเลาะกัน หากนักเรียนเป็นปลา น.ร.จะทำอย่างไร	0.23	0.43	0.43	0.50	1.79	0.04*
27. การที่นกขอลากลับบ้าน เป็นวิธีการแก้ไข ปัญหาที่ถูกต้องหรือไม่	0.37	0.49	0.37	0.49	0.00	0.50

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
28. การที่อาทิตย์เดินเข้าไปคุยเล่นกับปลา เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่	0.27	0.45	0.43	0.50	1.22	0.11
29. การที่ปลาเดินหนีไม่คุยเล่นโต้ตอบกับอาทิตย์ เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่	0.47	0.50	0.47	0.50	0.00	0.50
30. ในเรื่องนี้ ข้อใดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเรื่องราวทั้งหมด ได้ชัดเจนที่สุด	0.53	0.50	0.53	0.50	0.00	0.50
31. นักเรียนคิดว่า ผู้ชายกับผู้หญิงสามารถเป็นเพื่อนกันได้หรือไม่	0.33	0.47	0.57	0.50	2.53	0.00*
32. นักเรียนคิดว่า ฟางปฏิบัติตนเหมาะสมหรือไม่ในการเล่นกับเพื่อนผู้ชาย	0.30	0.46	0.43	0.50	0.94	0.17
33. หากนักเรียนเป็นแบงค์กับอ้อฟ นักเรียนจะลงไปช่วยเพื่อนหรือไม่	0.47	0.50	0.47	0.50	0.00	0.50
34. นักเรียนคิดว่า แบงค์สมควรไปเยี่ยมฟางหรือไม่	0.33	0.47	0.33	0.47	0.00	0.50
35. การที่แบงค์ไม่ยอมหยิบน้ำให้ฟาง เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่	0.27	0.45	0.43	0.50	1.40	0.08
36. การที่แบงค์กลับไปดูแลฟางอีกครั้ง เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่	0.30	0.46	0.30	0.46	0.00	0.50
37. หากนักเรียนเป็นฟาง เมื่อรู้สึกถึงการกระทำแปลกๆของแบงค์จะทำอย่างไร	0.33	0.47	0.33	0.49	0.00	0.50
38. ถ้านักเรียนเป็นแบงค์ เมื่อรู้ว่าตนเองหลงรักฟาง นักเรียนจะปฏิบัติต่อฟางอย่างไร	0.40	0.49	0.40	0.50	0.00	0.50
39. แบงค์แอบจับมือฟางและกอดฟางแบบหลวมๆ เป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่	0.43	0.50	0.43	0.50	0.00	0.50
40. นักเรียนคิดว่า แบงค์และฟางควรเป็นแฟนกันหรือไม่	0.40	0.49	0.40	0.49	0.00	0.50
รวม	16.07	3.44	17.30	3.19	1.56	0.12

* $P < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนกลุ่มควบคุม หลังจากได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” แบบปกติไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 16.07 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.30

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 26 และ 31

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 8 ,9

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	p
		$\bar{x}$	SD		
กลุ่มทดลอง	30	23.77	1.99	10.64	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	17.03	2.91		

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 23.77 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.03 คะแนน

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อคำถาม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. นักเรียนคิดว่า การแต่งตัวตามวัฒนธรรมเกาหลี นั้นเป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่	0.23	0.43	0.30	0.46	0.57	0.28
2. ถ้าหากนักเรียนเป็นเพื่อนของพลอย นักเรียนจะช่วยเหลือพลอยอย่างไร	0.87	0.34	0.67	0.47	1.85	0.03*
3. หากนักเรียนเป็นพลอย และทราบเรื่องจากเพื่อนแล้ว นักเรียนจะทำอย่างไร	0.83	0.37	0.67	0.47	1.49	0.07
4. การที่พลอยถูกแอบถ่ายได้กระโปรง เป็นความผิดของพลอยหรือไม่	0.80	0.40	0.37	0.49	3.72	0.00*
5. นักเรียนมีวิธีการแต่งตัวอย่างไร หากจะต้องเดินทางออกจากบ้านไปเรียนพิเศษ	1.00	0.00	0.83	0.37	2.40	0.01*
6. การที่ได้มีโอกาสอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศ นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่	0.30	0.46	0.37	0.49	0.54	0.29
7. ถ้าหากนักเรียนเป็นเพื่อนของแหม่ม นักเรียนจะส่งเสริมเพื่อนหรือไม่	0.00	0.00	0.10	0.30	1.79	0.04*
8. หากนักเรียนเป็นอาร์ตและทราบว่าแหม่มชอบตนเอง นักเรียนจะทำอย่างไร	0.70	0.46	0.37	0.49	2.69	0.00*
9. การที่อาร์ตทำให้แหม่มคิดไปไกลว่าเขามีใจให้ตนเอง เป็นความผิดของอาร์ตหรือไม่	1.00	0.00	0.50	0.50	7.07	0.00*
10. นักเรียนคิดว่าแหม่มมีโอกาสตั้งครรภ์ในวัยเรียนได้หรือไม่	0.97	0.18	0.33	0.47	6.76	0.00*
11. การที่เจ้านายอาสาถือกระเป๋าให้หญิงนั้น เป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่	0.34	0.48	0.21	0.41	0.85	0.19
12. การที่หญิงไม่ให้เจ้านายถือกระเป๋าให้ นั้น หญิงทำถูกต้องหรือไม่	0.27	0.45	0.17	0.37	0.93	0.17

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
13. นักเรียนคิดว่า การที่เจ้านายถ่ายรูปหญิงขณะหลับนั้น เป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่	0.60	0.49	0.43	0.50	1.28	0.10
14. หากนักเรียนถูกเจ้านายถ่ายรูปขณะนอนหลับ นักเรียนจะทำอย่างไร	0.90	0.30	0.63	0.49	2.53	0.00*
15. หญิงสมควรได้รับการต่อว่าในประเด็นของการที่จะไปหาโรงแรมอื่นหรือไม่	0.30	0.46	0.33	0.47	0.27	0.39
16. หญิงและเจ้านายนอนห้องเดียวกันเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมหรือไม่	0.80	0.40	0.67	0.47	1.16	0.12
17. การที่หญิงให้เจ้านายรถตนเองแต่งตัวถือเป็นการเสียมารยาทหรือไม่	0.10	0.30	0.33	0.47	2.24	0.01*
18. “แต่งตัวนานเหลือเกิน คงไม่สวยมากไปกว่านี้” เป็นคำพูดที่ควรพูดหรือไม่	0.90	0.30	0.47	0.50	4.00	0.00*
19. เจ้านายลงรูปหญิงขณะหลับในเพตบุ๊กถือเป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่	0.73	0.45	0.50	0.50	1.88	0.03*
20. จากเรื่อง คุณสมบัติใดที่เจ้านายควรมีต่อหญิงมากที่สุด	0.90	0.30	0.60	0.49	2.81	0.00*
21. นกควรปรับปรุงหรือพัฒนาคุณธรรมของตนเองในด้านใดมากที่สุด	0.10	0.30	0.27	0.45	1.68	0.04*
22. การที่ปลา กล่าวโทษอาทิตย์ มีความถูกต้องหรือไม่	0.90	0.30	0.47	0.50	4.00	0.00*
23. หากนักเรียนเป็นนก เมื่อรู้ว่ากระเป่าสตางค์ของตนเองหาย จะทำอย่างไร	0.93	0.25	0.40	0.49	5.22	0.00*
24. หากนักเรียนเป็นอาทิตย์ นักเรียนจะทำอย่างไร เมื่อถูกกล่าวหา	0.63	0.49	0.30	0.46	2.69	0.00*
25. การที่นกคิดว่า เป็นความผิดของปลาที่ทำให้เธอกล่าวโทษอาทิตย์ เป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่	0.60	0.49	0.40	0.49	1.55	0.06

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
26. ในเหตุการณ์ที่ปลากับนกทะเลาะกัน หากนักเรียนเป็นปลา น.ร.จะอย่างไร	0.37	0.49	0.43	0.50	0.51	0.30
27. การที่นกขอลากลับบ้าน เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องหรือไม่	0.87	0.34	0.37	0.49	3.88	0.00*
28. การที่อาทิตย์เดินเข้าไปคุยเล่นกับปลา เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่	0.50	0.50	0.43	0.50	0.51	0.30
29. การที่ปลาเดินหนีไม่คุยเล่นโต้ตอบกับอาทิตย์ เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่	0.73	0.45	0.47	0.50	2.15	0.01*
30. ในเรื่องนี้ ข้อใดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเรื่องราวทั้งหมด ได้ชัดเจนที่สุด	0.10	0.30	0.53	0.50	4.00	0.00*
31. นักเรียนคิดว่า ผู้ชายกับผู้หญิงสามารถเป็นเพื่อนกันได้หรือไม่	0.60	0.49	0.57	0.50	0.25	0.39
32. นักเรียนคิดว่า ฟางปฏิบัติตนเหมาะสมหรือไม่ในการเล่นกับเพื่อนผู้ชาย	0.33	0.47	0.43	0.50	0.78	0.21
33. หากนักเรียนเป็นแบงค์กับอ้อฟ นักเรียนจะลงไปช่วยเพื่อนหรือไม่	0.60	0.49	0.47	0.50	1.02	0.15
34. นักเรียนคิดว่า แบงค์สมควรไปเยี่ยมฟางหรือไม่	0.07	0.25	0.33	0.47	2.69	0.00*
35. การที่แบงค์ไม่ยอมหยิบน้ำให้ฟาง เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่	0.90	0.30	0.43	0.50	4.33	0.00*
36. การที่แบงค์กลับไปดูแลฟางอีกครั้ง เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่	0.17	0.37	0.30	0.46	1.21	0.11
37. หากนักเรียนเป็นฟาง เมื่อรู้สึกถึงการกระทำแปลกๆของแบงค์จะทำอย่างไร	0.77	0.43	0.33	0.47	3.68	0.00*
38. ถ้านักเรียนเป็นแบงค์ เมื่อรู้ว่าตนเองหลงรักฟาง นักเรียนจะปฏิบัติต่อฟางอย่างไร	0.70	0.46	0.40	0.49	2.40	0.00*

ตารางที่ 9 (ต่อ)

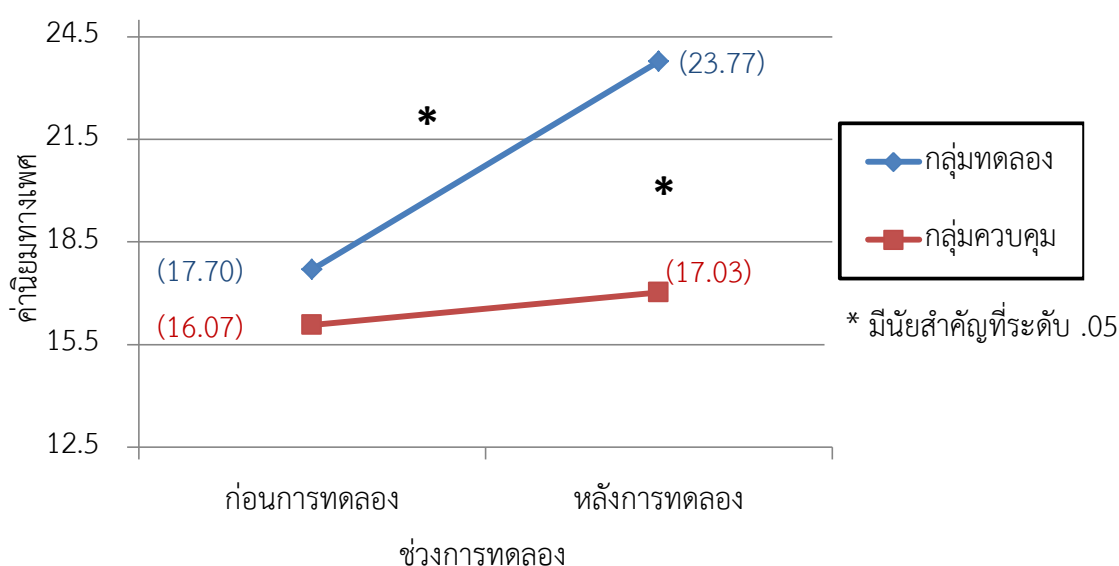
ข้อความคำถาม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	(n=30)		(n=30)			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
39. แบนด์แอบจับมือฟางและกอดฟางแบบ หลวมๆ เป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่	0.67	0.47	0.43	0.50	1.83	0.03*
40. นักเรียนคิดว่า แบนด์และฟางควรเป็น แพนกันหรือไม่	0.70	0.46	0.40	0.49	2.40	0.00*
รวม	23.77	1.99	17.03	2.91	10.64*	0.00*

* $P < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 23.77 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.03 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 1, 3, 6, 11, 12, 13, 15, 16, 25, 26, 28, 31, 32, 33, และ 36

แผนภาพที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

จากแผนภาพที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยของกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาจิตพิสัย สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.70 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 23.77 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยของกลุ่มควบคุม หลังการได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา แบบปกติ ไม่แตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 16.07 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.30 คะแนน

และค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาจิตพิสัย สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 23.77 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.03 คะแนน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิด การพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่ เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลด เวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย และของนักเรียนกลุ่ม ควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ 2) เพื่อ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลอง ระหว่าง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิด การพัฒนาด้านจิตพิสัย กับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษาแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 คน เป็นนักเรียน โรงเรียนสาธิต “วิมลวิทยานุกูล” จังหวัดสระบุรี ด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับฉลาก เพื่อกำหนดห้องเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แบ่งเป็น นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัย จำนวน 30 คน และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่อง เพศศึกษาแบบปกติ จำนวน 30 คน ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยได้แก่ กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย จำนวน 8 กิจกรรม มีค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.91 และแบบวัดทางด้านค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับ สังคมไทย มีค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.89 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดย ใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยค่า “ที”

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิด การพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวความคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา แบบปกติ มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวความคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2,3,6,7,9,11,12,14,15,18,19,20,24,25,27,29,36 และ 38 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา แบบปกติ ก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในรายข้อที่ 26 และ31 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวความคิดพัฒนาด้านจิตพิสัย มีดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวความคิดพัฒนาด้านจิตพิสัยสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในรายข้อที่ 2,4,5,7,8,9,10,14,17,18,19,20,22,23,24,27,29,30,34,35,37, 38, 39 และ 40 นักเรียนกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัย ต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย พบว่า หลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1) กิจกรรมงามอย่างไทย

เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตอบสนองค่านิยมทางเพศอย่างอิสระในการออกแบบการแต่งกายที่เหมาะสมกับการเดินทางไปสถานที่ต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์การประเมินการออกแบบได้แก่ ความเหมาะสมกับสังคมไทย ความเหมาะสมกับวัย ความเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ ความปลอดภัยทางเพศและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยการทำกิจกรรมผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันออกแบบการแต่งกายเป็นกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันออกแบบตรวจสอบ ยืนยันและเลือกชุดที่เหมาะสมที่สุด เพื่อเป็นการยืนยันค่านิยมการแต่งกายของกลุ่มตนเองให้เหมาะสมกับค่านิยมทางเพศในสังคมไทย ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ พิจารณา ถึงความปลอดภัยทางเพศและความเหมาะสมกับสถานที่ และเกิดความมั่นใจในค่านิยมที่ตนเองเลือกผ่านการทำกิจกรรม นักเรียนมีความตั้งใจในการทำกิจกรรม ในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน พบว่านักเรียนมีความเตรียมพร้อมก่อนการนำเสนอ สามารถบอกเหตุผลในการออกแบบการแต่งกายได้อย่าง

เหมาะสมกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่ เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของกลุ่มตนเอง และนักเรียนตระหนักถึงความปลอดภัยทางเพศเป็นสำคัญ และมีความพึงพอใจต่อการออกแบบการแต่งกายที่กลุ่มของตนเองได้นำเสนอ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนที่จะเตรียมพร้อมในทุกขั้นตอนของการทำกิจกรรม และพึงพอใจและเห็นคุณค่าในค่านิยมที่ตนเองเลือก รวมทั้งเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ แก้วตะวัน ศิริลักษณ์ (2553) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ปกครองเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการศึกษาเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรหลานวัยรุ่น โดยมีขั้นตอนการรับรู้ความสามารถของตนเอง ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความต้องการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับมาก และหลังการทดลองพบว่า วัยรุ่นมีความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ ในเรื่องเพศศึกษา และการรับรู้ความสามารถของตนเอง สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่า จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผลการวิจัยนั้น การจัดกิจกรรมในเรื่องเพศศึกษา ส่งผลให้นักเรียนรับรู้ความสามารถของตนเองได้มากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Krathwohl (1964) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนมีโอกาสตอบสนองค่านิยมในลักษณะใดลักษณะหนึ่งผู้เรียนจะเกิดพฤติกรรมความพึงพอใจต่อค่านิยมนั้นและเห็นคุณค่าของค่านิยมที่ตนเองเลือก ซึ่งเป็นการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ไปจนถึงการนำไปปฏิบัติและเกิดการพัฒนาความคิด จิตสำนึก ค่านิยม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภัสวรรณ บุญนิธิ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความใฝ่เรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามทฤษฎีด้านจิตพิสัยของบลูม ผลการวิจัย พบว่า ระดับการพัฒนาความใฝ่เรียนรู้ตามทฤษฎีด้านจิตพิสัยของบลูม โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการตั้งใจเรียน ด้านความขยัน ด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านการสรุปความรู้ และด้านการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัย ช่วยส่งเสริมระดับการพัฒนาความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของผู้เรียนเช่นเดียวกับผลการวิจัยในพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

2) กิจกรรมใกล้ชิดอย่างปลอดภัย

กิจกรรมใกล้ชิดอย่างปลอดภัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนมีวิธีการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อต้องอยู่ใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม ผู้วิจัยจึงนำเสนอสถานการณ์ปัญหาทางเพศในลักษณะต่าง ๆ และให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มผ่านการถ่ายทำละครสั้นเกี่ยวกับการใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม และปัญหาทางเพศที่จะตามมา ในกิจกรรมนี้ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะต้องพิจารณา ไตร่ตรอง เนื้อเรื่องในละครสั้นของกลุ่มตนเอง และออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันซักค้านและประเมิน ว่าวิธีการนำเสนอของเพื่อนแต่ละกลุ่มนั้นมี เป็นวิธีการปฏิบัติตนอย่างปลอดภัยและเหมาะสมกับค่านิยมทางเพศของสังคมไทยหรือไม่ ในกิจกรรมนี้ ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า การทำงานเป็นทีมจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ช่วยกันระดมสมอง สร้างสรรค์ผลงานของกลุ่มตนเองกันอย่าง

ชมักเข้มข้น และช่วยกันซักค้ำน ใช้คำถาม ถามเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ในการนำเสนอละครสั้นเกี่ยวกับปัญหาทางเพศจากสถานการณ์การใกล้ชิดเพศตรงข้าม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนนำคำถามที่เพื่อนในชั้นเรียนซักค้ำนหรือความคิดเห็นของเพื่อนกลับไปวิเคราะห์และค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อนำกลับมายืนยันค้ำนนิยามที่ตนเองเลือกโดยการนำเสนอเนื้อเรื่องอีกครั้ง พบว่า นักเรียนสามารถปรับปรุงเนื้อเรื่องได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้นและสามารถถ่ายทอดเรื่องราวออกมาได้อย่างชัดเจนและปลอดภัยต่อความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรยกตัวอย่างเช่น กลุ่มที่ได้รับสถานการณ์การอยู่ในโรงภาพยนตร์กับเพศตรงข้าม นักเรียนได้แสดงละครสั้นเกี่ยวกับเพศชายที่ทำให้เกียรติเพศหญิงโดยการไม่สัมผัสร่างกายของฝ่ายหญิง และฝ่ายหญิงก็แสดงอาการนั่งที่สำรวม สุภาพ ไม่นั่งตัวหรือเอนตัวไปทางเพศชาย แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนวิธีการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมเมื่อต้องใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้เพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อคิดของละครที่กลุ่มของตนเองนำเสนออีกด้วยเช่น การเป็นเพศหญิงที่มีความสำรวมนั้นจะดำรงไว้ซึ่งคุณค่าในตนเองและความปลอดภัยต่อตนเอง เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียน เกิดความตระหนักถึงผลเสียที่ตามมาจากการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างไม่เหมาะสมและเห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce B. and Weil M (1996) ที่กล่าวว่า การซักค้ำนโดยใช้คำถาม จะทำให้ผู้เรียนรับรู้ข้อเท็จจริงจากปัญหาผ่านการวิเคราะห์ พิจารณา ไตร่ตรอง และเลือกจุดยืนหรือค้ำนนิยามที่เหมาะสมด้วยเหตุผลที่เหมาะสม เกิดค้ำนนิยามและความเข้าใจในตนเอง การกระจำงในความคิด และพัฒนาความคิดความสามารถในการตัดสินใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นการเพิ่มพูนทักษะชีวิต การคิดวิเคราะห์ การแก้ไขปัญหาการทำงานเป็นทีม จะช่วยสร้างเสริมคุณลักษณะ ค้ำนนิยามที่ติงาม

3) กิจกรรมคิดก่อนพูด

เป็นกิจกรรมที่สร้างลักษณะนิสัยการให้เกียรติเพศตรงข้าม ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนตอบสนองค้ำนนิยามเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ในการพูดเพื่อให้เกียรติเพศตรงข้ามอย่างอิสระ โดยการนำคำที่กำหนดให้ไปแต่งเป็นประโยคที่แสดงถึงทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพศตรงข้ามยกตัวอย่างเช่น คำว่า “ตัวเตี้ย” นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปเปลี่ยนแปลงและแต่งประโยคว่า “ตัวเล็กแบบเธอ ก็ดูดีและน่ารักไปอีกแบบ” ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งประโยคอย่างอิสระ พร้อมแสดงเหตุผลของการแต่งประโยคนั้น ๆ อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ หลังการนำเสนอโดยการให้นักเรียนช่วยกันอ่านประโยคที่เพื่อนในชั้นเรียนแต่งขึ้น และช่วยกันแสดงความคิดเห็น ผู้วิจัยให้นักเรียนนำกลับไปแก้ไขและจดบันทึกลงในสมุดบันทึกประจำตัว ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า ประโยคที่นักเรียนนำเสนอ นั้น เมื่อเพื่อนต่างเพศซักค้ำนหรือให้ค้ำแนะนาในมุมมองใหม่ ๆ ผู้เรียนได้แก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะจดบันทึกลงในสมุด ซึ่งทำให้เห็นว่าเมื่อ

นักเรียนได้ฟังและอ่านประโยชน์ของเพื่อนในห้องครบทุกคน จะช่วยปลูกฝังให้นักเรียนรักการอ่านเพื่อเปิดมุมมอง ความคิดใหม่ๆ จากสิ่งรอบข้าง ใส่ใจรายละเอียดมากขึ้น เมื่อได้อ่านมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐติกา ขวกเขียว (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ช่วงชั้นที่ 1-2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนารูปแบบการประเมินผลด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ประกอบด้วย เป้าหมายการประเมิน สิ่งที่มีประเมิน วิธีการประเมิน และวิธีการตัดสินการประเมินด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการประเมินด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านพบว่า การประเมินนี้มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และนอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสังเกตได้ว่า นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในความคิด มีการรับฟังผู้อื่น ให้เกียรติผู้อื่น เข้าใจและคำนึงถึงผู้อื่นในคำพูดหรือการกระทำของตนเองมากขึ้น ซึ่งเป็นค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย สอดคล้องกับแนวคิดของ Rath L (1996) ที่กล่าวว่า การให้นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น กำหนดทางเลือกเพื่อเพิ่มอิสระทางความคิดให้กับนักเรียน จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนค้นหาค่านิยมมาเป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิต จะช่วยให้นักเรียนเกิดความกระจำงในค่านิยมที่ตนเองเลือกและยึดถือปฏิบัติอย่างมั่นคง

4) กิจกรรมวางตัวดี

เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังค่านิยมทางเพศในด้านการวางตัวกับเพศตรงข้าม ผู้วิจัยได้นำเสนอสถานการณ์ปัญหาการวางตัวต่อเพศตรงข้ามที่ไม่เหมาะสม แต่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน และนักเรียนมีโอกาสที่จะประสบกับสถานการณ์นั้น ๆ เช่น การพูดจาหยาบคายกับเพื่อนซึ่งเป็นเพศตรงข้าม การหยอกล้อหรือเล่นกันอย่างรุนแรง เป็นต้น ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ถึงวิธีการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม ผู้เรียนเกิดความสนใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูนำเสนอ เมื่อครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ผู้เรียนมีปฏิกริยาในการตอบสนองค่านิยมในการหาวิธีการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างอิสระเพื่อป้องกันปัญหาทางเพศเช่น แสดงวิธีการเล่นกับเพื่อนซึ่งเป็นเพศตรงข้ามอย่างสุภาพ ไม่แตะเนื้อต้องตัวกันโดยไม่จำเป็น แต่หากมีความจำเป็นที่จะต้องสัมผัสร่างกายของเพศตรงข้าม นักเรียนจะแนะนำส่วนที่ควรสัมผัสเช่น ไหล่หรือแขน และกล่าวขอโทษกันหากมีการล่วงเกินฝ่ายตรงข้ามโดยที่ไม่ได้ตั้งใจ เป็นต้น นอกจากนี้ เมื่อการแสดงบทบาทสมมติในแต่ละกลุ่มจบลง ผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ได้ช่วยกันระดมสมอง ช่วยกันแสดงความคิดเห็น ชักค่านำเสนอของเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข แสดงบทบาทสมมติ ผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถสังเกตได้คือ นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติในรูปแบบของการปฏิบัติเพื่อวางตัวต่อเพศตรงข้ามได้อย่างปลอดภัยไม่ก่อให้เกิดอันตรายทางเพศอย่างเป็นธรรมชาติ หลังจากที่ได้รับความคิดเห็นจากเพื่อนกลุ่มอื่นๆแล้ว นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้และข้อสรุปในค่านิยมการวางตัวต่อเพศตรงข้ามในทางปฏิบัติใน

ชีวิตประจำวันด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Shaftel and Shaftel (1982) ที่กล่าวว่า แนวคิดในการพัฒนาด้านจิตพิสัยให้มีความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น และเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันและนำข้อสรุปที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากสถานการณ์ปัญหาที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2558) ที่กล่าวว่า กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และเรียนอย่างมีความสุข

5) กิจกรรมมีน้ำใจ

กิจกรรมมีน้ำใจเป็นส่วนหนึ่งของตัวบ่งชี้องค์ประกอบของค่านิยมทางเพศในสังคมไทย ที่ควรปลูกฝังให้กับนักเรียน ผู้วิจัยได้ให้นักเรียน เล่นเกมฝึกเลี้ยงลูกโป่งเพื่อฝึกคุณธรรมความมีน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์โดยการให้นักเรียนวางแผนการเลี้ยงลูกโป่งของตนเองและของเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมีน้ำใจ ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งผลการกระทำของนักเรียนที่สามารถมองเห็นได้คือ นอกจากนักเรียนจะเลี้ยงลูกโป่งของตนเองเพื่อไม่ให้ตกพื้นแล้ว ยังแสดงความมีน้ำใจช่วยกันเลี้ยงลูกโป่งของเพื่อนไม่ให้ตกพื้นอีกด้วย ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มเป็นอย่างดี และหลังจากการเล่นเกมที่ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนจดบันทึกข้อคิดที่ได้จากการทำกิจกรรม จากการตรวจสอบและประเมินสมุดบันทึก ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า นักเรียนสามารถเขียนข้อคิดที่ได้รับได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเห็นคุณค่า เกิดเจตคติและค่านิยมของตนเองและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม และเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างนักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบทั้งกาย วาจา และจิตใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของปรีฉัตร ทองเนื้อแข็ง (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติด้านสุขภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และการปฏิบัติ เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่า แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยส่งผลโดยตรงต่อเจตคติและค่านิยมได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์ (2555) ได้ทำการศึกษา การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวจิตปัญญาศึกษา โดยมีกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณธรรมความดีงามในจิตใจ ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลองผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และดีกว่ากลุ่มควบคุม ในด้านความดี ความจริง ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่า กิจกรรม

มีน้ำใจ เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนเช่นเดียวกับวิจัยที่เกี่ยวข้อง การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน จะช่วยให้นักเรียนมีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบมากขึ้น

6) กิจกรรมกระจกสะท้อนคุณธรรม

กิจกรรมกระจกสะท้อนคุณธรรม เป็นกิจกรรมที่ช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับผู้เรียนโดย ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนจับคู่เขียนลักษณะคุณธรรมที่เพื่อนในคู่ของตนเองมี และให้สลับกันอ่านเพื่อให้นักเรียนได้ฟังความคิดเห็นจากบุคคลรอบข้าง และคิดพิจารณา ไตร่ตรอง และประเมินว่าตนเองมีคุณธรรมอย่างไรที่เพื่อนเขียนจริงหรือไม่ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนซักค้ำนกันอย่างมีเหตุและผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้เกียรติผู้อื่น และเลือกที่จะยอมรับและปรับปรุงตนเอง ในกิจกรรมนี้ผู้วิจัยได้เห็นนักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในคู่ของตนเอง กล้าที่จะยอมรับในข้อเสียของตนเอง และนำคำแนะนำของผู้อื่นไปแก้ไขและปฏิบัติตามอย่างเหมาะสม ซึ่งสามารถประเมินได้จากสมุดบันทึกประจำตัวของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Krathwohl D. R. Benjamin B. S Masia B. B. (1964) การปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ และการเห็นคุณค่าของค่านิยม จะนำไปสู่การปฏิบัติจนเป็นนิสัย และเกิดการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ที่กล่าวว่า กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นการจำลองสภาพจริงของสังคม ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเพิ่มพูนทักษะในการแก้ไขปัญหา และให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างเหมาะสม

7) กิจกรรมสุภาพบุรุษ – สตรีที่ดี

เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนเข้าใจในค่านิยมและรู้คุณค่าของการเป็นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของเพศตรงข้าม พิจารณาอุปสรรคในแต่ละกิจกรรมที่แต่ละเพศต้องพบเจอในความเป็นจริงของชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าในความเป็นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี เห็นมุมมองของเพศชายและเพศหญิง และความสำคัญของแต่ละเพศ การให้เกียรติ ความเห็นใจซึ่งกันและกัน และ หลังจากการทำกิจกรรม ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนบันทึกความรู้สึกลงในสมุดบันทึก และจากการตรวจสอบสมุดบันทึกพบว่า ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น พิจารณาไตร่ตรองถึงข้อดีและข้อจำกัดของเพศตรงข้าม และเลือกที่จะปฏิบัติต่อเพศตรงข้ามอย่างไรให้เกียรติซึ่งกันและกัน รวมทั้งเขียนข้อควรปฏิบัติในการเป็นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี ที่สามารถปฏิบัติได้ตามความเป็นจริงในชีวิตประจำวันจนเกิดเป็นลักษณะนิสัย สอดคล้องกับแนวคิดของ Krathwohl D. R. Benjamin B. S Masia B. B. (1964) ที่กล่าวว่า การปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน นักเรียนจะนำความรู้สึกรู้สึกที่ยึดถือนั้นไปปฏิบัติตามจนเกิดเป็นลักษณะนิสัย นอกจากนี้ในกิจกรรมสุภาพบุรุษ – สตรีที่ดี เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำ

กิจกรรมที่ต้องพบเจอในความเป็นจริงของเพศตรงข้ามซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้พิจารณาความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน ผ่านการลงมือปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเพศตรงข้าม เห็นคุณค่าและมีค่านิยมทางเพศที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลุ่มงานวิชาการสุขภาพจิต (2548) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการศึกษาการบูรณาการกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงร่วมกับการสอนเพศศึกษาต่อ ค่านิยมและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมบูรณาการกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงร่วมกับการสอนเพศศึกษามีค่านิยมทางเพศแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8) กิจกรรมสุขภาพบุรุษ – สตรีของไทย

เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เข้าใจบทบาทค่านิยมทางเพศในการเป็นสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรีที่เหมาะสมกับสังคมไทย ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกปฏิบัติคุณลักษณะของสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมเช่น บทบาทเกี่ยวกับการเป็นผู้นำในครอบครัว บทบาทการใช้รถประจำทางร่วมกันกับเพศตรงข้าม เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมในแต่ละขั้น เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงค่านิยมทางเพศของตนเองอย่างอิสระ เรียนรู้ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เผชิญกับปัญหาสถานการณ์ต่างๆอย่างหลากหลายช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความคิด ความเชื่อ ค่านิยมทางเพศให้เหมาะสมกับสังคมไทยมากยิ่งขึ้น และเข้าใจในคุณลักษณะของเพศตนเอง และคุณลักษณะของเพศตรงข้ามในการเป็นสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรีตามคุณลักษณะของสังคมไทย ผ่านการแสดงบทบาทสมมติ ค่านิยมทางเพศของนักเรียนที่สามารถเห็นได้ชัดคือ นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความกล้าแสดงออกทางความคิดอย่างเหมาะสมกับค่านิยมทางเพศในสังคมไทยมากขึ้น มีความกล้าตัดสินใจ และยอมรับในค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขสานในการทำกิจกรรมในทุกขั้นตอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Shaftel and Shaftel (1982) ที่กล่าวว่า การใช้บทบาทสมมติเป็นวิธีการช่วยให้บุคคลแสดงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ที่อยู่ภายในออกมา จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา สราวุธพิทักษ์ (2557) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยเพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีขั้นตอนการสอนโดยการใช้บทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ความตระหนัก จิตสำนึก ค่านิยม การตัดสินใจ และการนำไปปฏิบัติ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการ

จัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1) กิจกรรมงามอย่างไทย

เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงร่วมกับผู้อื่นโดยการให้นักเรียนนำเสื้อผ้าที่มีลักษณะตามที่นักเรียนได้ออกแบบมาแต่งกายในกิจกรรม และร่วมกันซักค่าน การแสดงความคิดเห็นจากเพื่อนในชั้นเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สอดแทรกการฝึกปฏิบัติการพูดในการวิจารณ์หรือการแสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพเหมาะสมกับคำว่า “งามอย่างไทย” อีกด้วย เพื่อช่วยกันหาข้อสรุปหรือค่านิยมการแต่งกายที่เหมาะสม เสมือนการจำลองแนวความคิดของบุคคลในสังคมตามสภาพจริง ในการประเมินความเหมาะสมของการแต่งกายอย่างปลอดภัยต่อการเกิดปัญหาทางเพศและเหมาะสมกับสถานที่ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดค่านิยมในการแต่งกายที่เหมาะสมกับสังคมไทยได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรมแบบปกติ ซึ่งจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยการบรรยายจากวิทยากรหรือครูผู้สอนเพียงอย่างเดียว ถึงแม้ว่าการบรรยายจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน แต่ก็ยังพบว่านักเรียนบางส่วนไม่สนใจการฟังบรรยายเท่าที่ควร ประเมินได้จากผลการทดสอบหลังการทดลอง พบว่า วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติไม่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย อย่างไรก็ตามการบรรยายจึงไม่ได้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยได้ดีกว่ากลุ่มทดลอง เนื่องจากการลงมือปฏิบัติจริงของกลุ่มทดลองจะทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์และเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจ มากกว่าการฟังการบรรยายเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ที่กล่าวว่า กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้รับ

ประสบการณ์ตรง สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้อย่างมีความสุข และให้ความสำคัญกับการประเมินโดยการปฏิบัติ

2) กิจกรรมใกล้ชิดอย่างปลอดภัย

กิจกรรมใกล้ชิดอย่างปลอดภัยเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการปฏิบัติตนเมื่อต้องใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม ในกิจกรรมนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนดูรูปภาพพฤติกรรมการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย และให้นักเรียนช่วยกันระดมความคิดว่า มีความเหมาะสมหรือไม่ พร้อมบอกเหตุผลและผลกระทบที่จะตามมา เมื่อนักเรียนเห็นรูปภาพที่ผู้วิจัยนำมาให้ดูแล้ว ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า นักเรียนให้ความสนใจและแสดงความรู้สึกรายในออกมาอย่างชัดเจน ทั้งในด้านการกระทำและการแสดงความคิดเห็น เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนบอกผลกระทบที่จะตามมาจากการกระทำในรูปแบบ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงผลกระทบที่จะตามมาอย่างชัดเจน สร้างโมโนทัศน์ในคุณค่าของการปฏิบัติตนในการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรมแบบปกติจากการเล่าเรื่องของครูผู้สอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเห็นภาพรวมของผลกระทบที่ตามมาได้อย่างชัดเจน เนื่องจากเป็นการทำกิจกรรมที่มีการสื่อสารเพียงฝ่ายเดียว ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มควบคุม ไม่ตระหนักถึงผลกระทบที่ตามมาจะเป็นอย่างไรนำไปสู่ความเสี่ยงในการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดา สามูล (2545) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเช่นการเที่ยวสถานเริงรมย์ การใช้สื่อกระตุ้นทางเพศ การดื่มสุรา เป็นต้น กล่าวได้ว่าการทำกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดค่านิยมทางเพศในด้านการรักษาวลสงวนตัวของสังคมไทยได้ดีเท่ากับกลุ่มทดลอง เนื่องจากกลุ่มทดลองได้ทำกิจกรรมที่นักเรียนมีโอกาสแสดงความรู้สึก ค่านิยม ความคิดเห็นของตนเองออกมาได้อย่างอิสระนั้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการแสดงความคิดเห็นเพื่อแสวงหาค่านิยมมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต และเกิดความกระจำงในค่านิยม ความคิดเห็น ความรู้สึกที่ตนเองยึดถือ สอดคล้องกับแนวคิดของแรทส์ (1966) ที่กล่าวว่า บุคคลที่ไม่มีค่านิยมจะมีลักษณะโลเล ไม่แน่ใจ ตัดสินใจช้า เพราะเกิดจากการขาดหลักและอุดมการณ์ในการตัดสินใจ ต่างกับบุคคลที่มีค่านิยมที่ชัดเจนในชีวิต และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพิมพร อ้นพาพรหม (2543) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทุกพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) กิจกรรมคิดก่อนพูด

กิจกรรมคิดก่อนพูดเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ ในกลุ่มทดลองผู้วิจัยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็นเพศหญิงและเพศชาย และให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มเขียนคำพูดที่อยากได้ยินจากเพศตรงข้าม ในกิจกรรมนี้พฤติกรรมที่ผู้วิจัยสามารถสังเกตได้อย่างชัดเจนคือนักเรียนมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก เพราะมีโอกาสได้แสดงความรู้สึก ค่านิยมของตนเองออกมาอยากอิสระ ผ่านการเขียนข้อความ และเมื่อทั้งสองกลุ่ม สลับกันอ่านข้อความของเพศตรงข้ามแล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า รู้สึกอย่างไรเมื่อได้อ่านข้อความที่เพศตรงข้ามอยากได้ยิน นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่ตนเองมองข้ามและไม่ได้เห็นความสำคัญของคำพูดหรือข้อความเหล่านั้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าในชั้นเรียนมีนักเรียนที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนกลุ่มนั้นเขียนคำพูดที่อยากได้ยินจากเพื่อน ๆ และส่งให้เพื่อนทุกคนอ่าน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความรู้สึกของเพื่อนที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศอีกด้วย ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้ทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพศตรงข้ามและเพื่อนที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ พร้อมทั้งจัดเก็บข้อความเหล่านั้นไว้ในสมุดบันทึกเพื่อย้ำเตือนตนเองให้เป็นผู้คิดก่อนพูดเพื่อรักษาน้ำใจผู้อื่น ในขณะที่นักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการจัดกิจกรรมโดยการคู่วิทัศน์เกี่ยวกับความรุนแรงในคำพูด ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า นักเรียนนำคำพูดในวิทัศน์นั้นไปพูดกับเพื่อน เพราะเข้าใจว่าคำพูดเหล่านั้นเป็นคำพูดสำหรับวัยรุ่น ถือเป็นการเลียนแบบตามกระแสสังคมผ่านการบริโภคสื่อ จึงเป็นการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมโดยไม่ตั้งใจของผู้สอน สอดคล้องกับงานวิจัยของจรรยา แก้วใจบุญและคณะ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยมทางเพศและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางเพศในวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านที่มีความเสี่ยงอยู่ในระดับสูงสุดคือ ด้านการเลียนแบบตามกระแสสังคม รองลงมาคือ การบริโภคสื่อและด้านพฤติกรรมทางเพศ อย่างไรก็ตามการทำกิจกรรมโดยการให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองได้เข้าใจความรู้สึกของเพื่อนต่างเพศและเกิดทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพศตรงข้ามจึงเป็นการปลูกฝังค่านิยมได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักสื่อสารองค์กรกรมอนามัย (2557) ที่กล่าวว่า การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการสร้างค่านิยมทางเพศที่เหมาะสม จะเป็นพื้นฐานนำวัยรุ่นไปสู่การมีค่านิยมทางเพศที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวัฒนธรรมและประเพณีไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ มิโอ (2014) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสอนเพศศึกษาและการสนับสนุนการสอนเพศศึกษาให้กับกลุ่มวัยรุ่นที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ ในโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยผลการศึกษา พบว่าการปรับปรุงการสอนเพศศึกษาในกับกลุ่มนักเรียนที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้อง

ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นธรรมชาติ และเป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการศึกษาของวัยรุ่น

4) กิจกรรมวางตัวดี

เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยใช้สถานการณ์ปัญหาการวางตัวต่อเพศตรงข้ามมาเป็นสิ่งเร้าเช่น การเอาเปรียบเพศตรงข้าม การล่วงเกินเพศตรงข้าม เป็นต้น ให้นักเรียนแสดงความรู้สึกนึกคิด ค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศออกมา ผ่านการแสดงบทบาทสมมติ ผลจากการทำกิจกรรมที่ผู้วิจัยสามารถสังเกตได้คือ นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ สนใจดูการแสดงของเพื่อนทุกกลุ่ม เพื่อประเมินเนื้อหาในการแสดงของเพื่อนแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ ยังมีการวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นว่าการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนแต่ละกลุ่มนั้น มีความเหมาะสมกับค่านิยมทางเพศในสังคมไทยมากน้อยเพียงใด หากมีการชกค้ำน ก็จะแสดงค่านิยมที่ตนเองคิดว่าถูกต้องมากกว่าออกมา เพื่อช่วยกันหาทางออกร่วมกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ให้ผู้เรียนจดบันทึกคุณค่าหรือประโยชน์ของการวางตัวต่อเพศตรงข้ามที่เหมาะสม เพื่อเป็นการย้ำเตือนและจัดระบบค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย เข้ามาสู่ระบบค่านิยมทางเพศของตนเองอีกด้วย ซึ่งแตกต่างจากการทำกิจกรรมของกลุ่มควบคุม ที่ครูผู้สอนใช้การบรรยายประกอบกับการใช้คำถาม ถามผู้เรียนเท่านั้น ทำให้นักเรียนไม่เกิดความตระหนักและไม่เห็นความสำคัญของค่านิยมการวางตัวต่อเพศตรงข้าม สอดคล้องกับแนวคิดของ แครทโวล บลูม มาเซีย (1964) ที่กล่าวว่า การเห็นคุณค่าของค่านิยม และรับค่านิยมที่ตนเองเห็นคุณค่าเข้ามาอยู่ในระบบค่านิยมของตนเอง จะกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้คุณค่าของตนเอง และนำไปปฏิบัติจนเกิดเป็นลักษณะนิสัย และสอดคล้องกับแนวคิดของแซฟเทลและแซฟเทล(1982) ที่กล่าวว่า บุคคลจะยึดถือระบบที่จัดเป็นของตนเองแล้วปฏิบัติหรือยึดถือต่อไปจนเกิดการแสดงออกโดยอัตโนมัติ ในรูปแบบที่คงเส้นคงวาไปจนถึงลักษณะประจำตัวในที่สุด

5) กิจกรรมมีน้ำใจ

กิจกรรมมีน้ำใจ นอกจากจะเป็นกิจกรรมที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยแล้ว ยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะและความมีน้ำใจอีกด้วย ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเล่นเกมเลี้ยงลูกโป่งทั้งของตนเอง ของเพื่อนในกลุ่ม และได้เพิ่มเติมลูกโป่งให้แต่ละกลุ่มเพื่อเป็นลูกโป่งของส่วนรวมอีก 3 ใบ เพื่อให้เกมการแข่งขันมีความยากขึ้น สิ่งที่ผู้วิจัยสังเกตได้อย่างชัดเจนคือ นักเรียนส่วนใหญ่ช่วยกันคิดค้นวิธีการเลี้ยงลูกโป่งที่ดีกว่าเดิม เพื่อไม่ให้ลูกโป่งตกพื้น และเมื่อครูให้สัญญาณเริ่มเกม นักเรียนส่วนใหญ่แสดงพฤติกรรมความมีน้ำใจออกมาโดยอัตโนมัติคือ

ช่วยกันเลี้ยงลูกโป่งของส่วนรวมได้เป็นอย่างดี ทำให้เมื่อครูเป่าจนหวีดหมดเวลาแล้ว ไม่มีกลุ่มใดทำลูกโป่งตกพื้นเลย การใช้กิจกรรมนี้ นอกจากจะปลูกฝังค่านิยมความมีน้ำใจแล้วยังปลูกฝังคุณลักษณะด้านความสามัคคีอีกด้วย ในขณะที่กลุ่มควบคุมนั้นครูผู้สอนพานักเรียนกลุ่มควบคุมไปทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์โดยการเก็บขยะรอบ ๆ บริเวณโรงเรียน ทำให้นักเรียนบางคนแสดงอารมณ์ไม่พึงพอใจ เนื่องจากอากาศร้อนและเป็นการทำกิจกรรมตามคำสั่งของครูผู้สอน ไม่ได้มาจากความรู้สึกชอบหรือต้องการแสดงออกด้วยตนเอง ทั้งนี้การใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของกลุ่มทดลองจึงเป็นการปลูกฝังค่านิยมทางเพศในด้านความมีน้ำใจได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ที่กล่าวว่า กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างเสริมคุณลักษณะ ค่านิยมที่ดีงาม สร้างเสริมความมีน้ำใจ และเรียนรู้อย่างมีความสุข และสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา แคมมณี (2549) ที่กล่าวว่า ค่านิยมเป็นคุณลักษณะภายในของแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาทั้งด้านการกระทำและเป็นคุณลักษณะของตนเอง ที่มีต่อสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่งทั้งโดยเฉพาะในกรณีที่เกิดขึ้นด้วย

6) กิจกรรมกระจกสะท้อนคุณธรรม

เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนเข้าใจตนเอง ยอมรับข้อดี ข้อเสียของตนเอง และพร้อมที่จะปรับปรุงตนเองให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ตามองค์ประกอบของค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ในกิจกรรมนี้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มทดลองเขียนคุณธรรมที่ตนเองจะสร้างหรือพัฒนาให้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ พร้อมบอกเหตุผล และคุณค่าที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง และนำไปแลกกันอ่านกับเพื่อน เพื่อให้เพื่อนรับทราบและเป็นพยานในการสร้างหรือพัฒนาคุณธรรมนั้น ๆ ก่อนที่จะจดบันทึกลงในสมุดบันทึก สิ่งที่ผู้วิจัยประเมินได้ชัดเจนที่สุด คือ การตรวจสอบสมุดบันทึกของผู้เรียนซึ่งสามารถเขียนสถานการณ์การนำไปใช้ได้เหมาะสมกับคุณธรรมซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ผู้เรียนต้องการสร้างหรือพัฒนา นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังให้นักเรียนเขียนเพิ่มเติมในประเด็นของการนำไปใช้ ว่าผู้เรียนควรใช้คุณธรรมข้อนี้ในสถานการณ์ใด เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ และวางแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง และเป็นการประเมินนักเรียนอีกทางหนึ่งว่านักเรียนสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมในทางปฏิบัติหรือไม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โชติกา ภาชีผลและคณะ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งเป็นรูปแบบการวัดเชิงสถานการณ์ ผลการวิจัยพบว่า เครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึง

ประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลและคะแนนจุดตัดของเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะเห็นได้ว่า การใช้สถานการณ์เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม จะช่วยประเมินผู้เรียนได้ชัดเจนขึ้นว่านักเรียนสามารถนำประโยชน์ที่ได้ในการทำกิจกรรมไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องหรือไม่ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ที่กล่าวว่า กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ควรจัดกิจกรรมควบคู่ไปกับการวัดและประเมินผล เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ

7) กิจกรรมสุขภาพบุรุษ – สตรีที่ดี

เป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างเพศ และยกย่องเพศตรงข้าม ให้เกียรติเพศตรงข้ามด้วยความสุภาพ ผู้วิจัยให้นักเรียนทดลองทำกิจกรรมต่างๆที่เพศตรงข้ามต้องทำ เช่น นักเรียนชายมีหน้าที่เป็นแม่บ้าน ต้องเลี้ยงลูกและทำกับข้าวไปในเวลาเดียวกัน นักเรียนหญิงเป็นหัวหน้าครอบครัว ต้องออกไปทำงานหนักเพื่อให้ได้เงินมาเลี้ยงทุกคนในบ้าน ผลการทดลองที่สามารถสังเกตได้คือ ในช่วงต้น นักเรียนเกิดความสุขสนทนากับการทำกิจกรรมเพราะเป็นกิจกรรมที่ตนเองไม่เคยทำมาก่อน แต่เมื่อต้องทำภายใต้การกำหนดเวลาและทำหลายสิ่งในเวลาเดียวกัน จึงทำให้เกิดความเครียด วิตกกังวล เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงคุณค่า และการยกย่องให้เกียรติเพศตรงข้ามแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ทั้งสองเพศมีความถนัดที่แตกต่างกัน และในการทำงานของทั้งสองเพศล้วนมีคุณค่าและมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน การทำกิจกรรมนี้จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยได้ดี ในขณะที่นักเรียนกลุ่มควบคุมนั้นทำกิจกรรมในลักษณะการฟังบรรยายจากครูผู้สอนเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรี ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนเนื่องจากไม่เห็นภาพในเชิงปฏิบัติของคำว่า สุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรี จึงคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวสำหรับตนเอง อย่างไรก็ตาม การทำกิจกรรมในลักษณะการฟังบรรยายจึงไม่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมในสังคมไทยได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มทดลอง สอดคล้องกับแนวคิดของ แรทส์ (1996) ที่กล่าวว่า แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระจ่างในความคิดเกี่ยวกับค่านิยมที่ตนเองเลือกและยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ที่กล่าวว่า

กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ใช้สิ่งแวดล้อม ชุมชน และเทคโนโลยีสารสนเทศรอบตัวของนักเรียนเป็นแหล่งการเรียนรู้

8) กิจกรรมสุขภาพบุรุษ – สตรีของไทย

เป็นกิจกรรมที่เน้นย้ำคุณลักษณะของสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรีตามค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย มีการทำกิจกรรมหลากหลายช่วยให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ พิจารณาไตร่ตรอง และยืนยันที่จะเลือกค่านิยมที่ดีที่สุดของตนเอง โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติให้ตรงกับคุณลักษณะของความเป็นสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรี ช่วยกันซักค้ำน ไตร่ตรอง และประเมินเพื่อเลือกคุณลักษณะของสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรีที่ดีที่สุด และนำไปสรุปลงในสมุดบันทึก จากการสังเกตและประเมินทั้งในด้านของการแสดงบทบาทสมมติ การซักค้ำน การแสดงความคิดเห็น และการตัดสินใจเลือกคุณลักษณะของสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรีตามค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยนั้น สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือ นักเรียนสามารถแสดงจุดยืนของตนเองได้อย่างชัดเจนว่าคุณลักษณะที่ตนเองเลือกมีคุณค่าต่อตนเองและบุคคลอื่นอย่างไร และมีแนวทางในการปฏิบัติอย่างไร ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจคุณลักษณะของสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรี เกิดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติโดยการให้นักเรียนดูละครเกี่ยวกับสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรีเพียงอย่างเดียว จากการสังเกตนักเรียนกลุ่มควบคุม สามารถสังเกตได้ว่า นักเรียนดูเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถถึงความรู้สึก ความคิดเห็นและค่านิยมทางเพศที่อยู่ภายในของนักเรียน ให้แสดงออกมาได้ การทำกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองจึงสามารถปลูกฝังค่านิยมทางเพศในสังคมไทยได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม สอดคล้องกับแนวคิดของ จอยซ์และวีล (1996) ที่กล่าวว่า การซักค้ำนจุดยืนของผู้เรียนโดยการใช้คำถาม เพื่อให้ผู้เรียนยืนยันในจุดยืนของตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ มายืนยันว่าสิ่งที่ตนเองเลือกและยึดถืออยู่นั้นเป็นค่านิยมที่แท้จริงของตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ ประพิมพร และคณะ (2543) ที่กล่าวว่า ค่านิยมทางเพศในสังคมไทยมีลักษณะคงทนถาวร มีความเป็นไทย มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และนำมาเป็นแนวทางการปฏิบัติในสังคมไทย โดยเห็นคุณค่าในแนวทางการปฏิบัติดังกล่าวมากกว่าแนวทางในการปฏิบัติอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย สามารถสร้างเสริมค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทยได้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

1.1 การใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา ในกิจกรรมสุภาพบุรุษ – สุภาพสตรีที่ดี เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้อุปกรณ์จำนวนมากและต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรม ครูผู้สอนควรจัดเตรียมอุปกรณ์และทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับกฎระเบียบในการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน เพื่อความปลอดภัย และเพื่อให้การทำกิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่น

1.2 การใช้รูปแบบกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย” ในกิจกรรมสุภาพบุรุษ-สตรีที่ดี เป็นกิจกรรมที่นักเรียนให้ความสนใจอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นความคิด ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ในด้านความเป็นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี ได้อย่างชัดเจน ทั้งในด้านการแสดงความคิดเห็นและการกระทำ

1.3 สื่อประกอบกิจกรรม ในกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย” ที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของนักเรียนคือ ลูกโป่ง ซึ่งใช้ในกิจกรรมความมีน้ำใจ นอกจากจะช่วยให้เกิดความน่าสนใจในการทำกิจกรรมแล้ว ยังเป็นสื่อการสอนที่มีราคาถูก หาได้ง่าย และเป็นกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นและปลูกฝังคุณธรรมความมีน้ำใจได้เป็นอย่างดี

1.4 ในการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันมากที่สุด ครูผู้สอนควรเลือกประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์ปัญหาการดำเนินชีวิตที่นักเรียนประสบอยู่ในวัยของนักเรียนหรือสถานการณ์ที่กำลังเป็นประเด็นปัญหาในสังคม และครูผู้สอนควรเน้นย้ำให้นักเรียนคิดและแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง เหมาะสม และนำไปสู่การปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับค่านิยมทางเพศในสังคมไทย

1.5 ในการใช้รูปแบบกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ในกิจกรรมคิดก่อนพูด เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนชาย เนื่องจากนักเรียนชายส่วนใหญ่ใช้คำหยาบพูดคุยกับเพื่อนเพราะได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนจึงควรใส่ใจการแต่งประโยค เพื่อให้นักเรียนได้รับการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาการใช้กิจกรรม“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัย ต่อการส่งเสริมด้านอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการคิด ความสามารถด้านทักษะต่าง ๆ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

2.2 ควรมีการนำวิธีการสอนของแนวคิดทฤษฎีอื่น ๆ หรือวิธีอื่น ๆ มาบูรณาการร่วมกับการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัย เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมกับการปฏิบัติของผู้เรียน และพัฒนาการ ความเปลี่ยนแปลงทางด้านค่านิยมและพฤติกรรมการนำไปปฏิบัติของผู้เรียน

2.4 ควรมีการนำแนวคิดการพัฒนา ด้านจิตพิสัยไปบูรณาการร่วมกับกลุ่มสาระอื่น ๆ ใน การทำกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการสร้างกิจกรรม

2.5 ควรมีการนำกิจกรรม“ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการ พัฒนา ด้านจิตพิสัย ไปทดลองใช้กับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เพื่อปลูกฝังค่านิยมทางเพศ ที่เหมาะสมกับสังคมไทยให้กับนักเรียนในวัยเด็กก่อนที่จะเป็นเด็โตเป็นวัยรุ่นตอนต้น

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กลุ่มงานวิชาการสุภาพจิต (2548). *ผลการศึกษาคำแนะนำการกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงร่วมกับการสอนเพศศึกษาต่อ ค่านิยมและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน*. ขอนแก่น: โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์.
- แก้วตะวัน ศิริลักษณ์. (2553). *การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้ปกครองเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการศึกษาเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรหลานวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชานโยบาย การจัดการ และการเป็นผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา แก้วใจบุญและทิตยา กาวิละ. (2553). *ค่านิยมทางเพศและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา*. พะเยา: วิทยาลัยพยาบาลราชชนนี.
- จักรกฤษณ์ พิณญาพงษ์. (2552). *เพศวิถี การรับรู้ความเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์*. อดิชาติ: อัดสำเนา.
- จินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2557). *การพัฒนา รูปแบบการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. วารสารครุศาสตร์ 4 (ตุลาคม – ธันวาคม 2557), 43 – 61.
- โชติกา ภาษีผลและคณะ. (2552). *การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์*. ภาควิชาวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง. (2546). *การประเมินจิตพิสัยในการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐติกา ขวกเขียว. (2554). *การพัฒนา รูปแบบการประเมินด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่าน ช่วงชั้นที่ 1-2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ทิตนา แชมมณี. (2549). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่3 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นภัสวรรณ บุญนิธิ. (2558). การพัฒนาความใฝ่เรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามทฤษฎีด้านจิตพิสัยของบลูม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ประพิมพร อ้นพาพรหม. (2543). การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริฉัตร ทองเนื้อแข็ง. (2558). ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาตามแนวความคิดพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่5. วารสารครุศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรี ต้นศิริ. (2557). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น กาญจนบุรี.
- วิรุจน์ เมืองมูล. (ม.ป.ป). ค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับวัยรุ่น. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/kruwiruttwk/kha-niy-m-thang-phes-thi-hemaa-sm-khxng-way-run>. (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2559).
- ศักดา สามูล. (2545). การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สร้อยวลัย สุขดา. (2543). การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2558). เผยสถิติแม่วัยรุ่นท้องซ้ำซาก. สืบค้นจาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/25667-เผยสถิติแม่วัยรุ่นท้องซ้ำซาก.html>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). คู่มือการบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2557). การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น: นโยบายแนวทางการดำเนินงานและติดตามประเมินผล (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักสื่อสารองค์กร กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2557). *การตั้งครรภในวัยรุ่น: นโยบาย แนวทางการดำเนินงานและติดตามประเมินผล (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2542). *การวัดจิตพิสัยของมนุษย์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์. (2553). *การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้าง ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดปัญญาศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือแผนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้
แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะเคื้อ กุลประสูติติลก
อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสุขภาพและสุขศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินตนา บันลือศักดิ์
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
3. อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณนะ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร. วิรดี เอกธรรงค์ชัย
อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
5. อาจารย์ วรกมล สุนทรานนท์
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ แบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะเค็๋อ กุลประสูติติลก
อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสุขภาพและสุขศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินตนา บันลือศักดิ์
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
4. อาจารย์ ดร. รุ่งระวี สมะวรรณนะ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์ ดร. วิรดี เอกธรรงค์ชัย
อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

กิจกรรมที่1

งามอย่างไทย (ค่านิยมการรักษาวลสงวนตัว)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติตนในการแต่งกายที่เหมาะสม เพื่ออนุรักษ์ค่านิยมการรักษาวลสงวนตัว
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนในการแต่งกายที่เหมาะสม เพื่ออนุรักษ์ค่านิยมการรักษาวลสงวนตัว

สื่อที่ใช้

1. คลิปวีดีโอการแต่งกายที่ล่อแหลม
2. กระดาษฟลิปชาร์ต
3. คอมพิวเตอร์
4. ปากกาเมจิก
5. กระดาษเอสี่

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนชมคลิปวีดีโอการแต่งกายที่ล่อแหลม และร่วมกันแสดงความรู้สึกที่เกิดขึ้น หลังจากการรับชมคลิปวีดีโอ และพิจารณาไตร่ตรอง ประเมินตนเองว่า ที่ผ่านมามีพฤติกรรมการแต่งกายที่ล่อแหลมหรือไม่เหมาะสม หรือไม่
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ตามความสมัครใจ ร่วมกันออกแบบการแต่งกายของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เหมาะสมต่อสถานที่ต่างๆ ภายใต้แนวความคิด “งามอย่างไทย ปลอดภัยชีวิต”
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอการออกแบบการแต่งกายที่เหมาะสมต่อสถานที่ต่างๆ โดยใช้บทบาทสมมติว่าผู้นำเสนอนั้นเป็น มัคคุเทศก์น้อย ผู้มีหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตนในการแต่งกายที่เหมาะสม เพื่ออนุรักษ์ค่านิยมการรักษาวลสงวนตัว
4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาเหตุผลว่า “ทำไมถึงต้องแต่งกายอย่างมิดชิดและเหมาะสมต่อสถานที่” เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนในการแต่งกายที่เหมาะสม
5. ครูให้นักเรียนแต่ละคน ตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติตนในการแต่งกายของตนเอง ว่าสมัครใจและยินดีที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนในการแต่งกายที่เหมาะสม หรือไม่ พร้อมบอกเหตุผล ลงในกระดาษเอสี่

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
2. สังเกตการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. การตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติตนในการแต่งกายของนักเรียน

กิจกรรมที่ 2

ใกล้ชิดอย่างปลอดภัย (ค่านิยมการรักนวลสงวนตัว)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีวิธีการปฏิบัติตนที่เหมาะสมเมื่อต้องใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม เพื่ออนุรักษ์ค่านิยมการรักนวลสงวนตัว
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและคุณค่าของปฏิบัติตนที่เหมาะสมเมื่อต้องใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม เพื่ออนุรักษ์ค่านิยมการรักนวลสงวนตัว

สื่อที่ใช้

1. รูปภาพการใกล้ชิดกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง
2. บัตรคำสถานการณ์การใกล้ชิดกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง
3. กระดาษเอสี่

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ การใกล้ชิดกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง แล้วร่วมกันระดมความคิดเห็นว่า เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด พร้อมบอกผลกระทบที่ตามมา
2. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน และส่งตัวแทนออกมาจับฉลากบัตรคำสถานการณ์การใกล้ชิดกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มถ่ายทำละครสั้น เกี่ยวกับวิธีการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างปลอดภัยและเหมาะสม พร้อมบอกคุณค่าของการมีพฤติกรรมวิธีการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม
4. ครูให้นักเรียนกลุ่มอื่น ชักค่านเพื่อนแต่ละกลุ่มที่นำเสนอ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่ครอบคลุมว่า วิธีการของแต่ละกลุ่มที่นำเสนอ นั้น เป็นวิธีการปฏิบัติตนที่ปลอดภัยและเหมาะสมอย่างแท้จริง

5. ครูให้นักเรียนเขียนคำมั่นสัญญากับตัวเองว่าจะปฏิบัติตนเป็นผู้ระมัดระวังการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสมและปลอดภัย ลงในกระดาษเอสี่

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
2. สังเกตการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. การเขียนคำมั่นสัญญาเกี่ยวกับเรื่องการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสมและปลอดภัย

กิจกรรมที่ 3

คิดก่อนพูด (ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนแสดงทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ เพื่ออนุรักษ์ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม
2. เพื่อให้นักเรียนย้ำเตือนตนเองในการคิดก่อนพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ เพื่ออนุรักษ์ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม

สื่อที่ใช้

1. ชุดจิ๊กซอร์ ทักษะคำพูดต่างๆ
2. พิวเจอร์บอร์ด
3. กาวสองหน้า
4. ปากกาเคมี
5. ขงรางวัล
6. กระดาษโน้ต
7. สมุดบันทึกประจำตัวนักเรียน

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 6 กลุ่ม เพื่อเล่นเกมสัจจิกซอร์ คำพูดต่างๆ ที่ครูจัดทำขึ้น และนำมาติดบนพิวเจอร์บอร์ดหน้าชั้นเรียน กลุ่มใดต่อเสร็จก่อนจะเป็นผู้ชนะ
2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำข้อความหรือคำพูดที่แต่ละกลุ่มได้รับหลังจากการต่อจิ๊กซอร์สำเร็จ มาแต่งเป็นประโยคที่แสดงถึงทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ พร้อมทั้งระบุสถานการณ์ที่เหมาะสมต่อการใช้คำพูดนั้นๆ

3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ และให้นักเรียนคนอื่น ๆ ร่วมกันอภิปราย ชักค้ำ และประเมินคำพูดที่เพื่อนแต่ละกลุ่มว่า เมื่อฟังแล้วรู้สึกอย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่
4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือเพศชายและเพศหญิง และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนคำพูดที่อยากได้ยินจากเพศตรงข้ามที่แสดงถึงการมีทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจ และให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ ลงบนกระดาษโน้ตและนำไปติดบนกระดาน
5. ครูให้นักเรียนทั้งสองกลุ่ม สลับกันดูคำพูดของเพื่อนต่างเพศที่อยากได้ยิน เพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ และให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มจดบันทึกคำพูดเหล่านั้นลงไป ในสมุดบันทึกประจำตัวของนักเรียน เพื่อเป็นการย้ำเตือนตนเองในการคิดก่อนพูดเพื่อรักษาน้ำใจ และให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. สังเกตการนำเสนอการแสดงทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ
3. การจดบันทึกข้อความที่แสดงทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศลงในสมุดบันทึกของนักเรียนแต่ละคน

กิจกรรมที่ 4

วางตัวดี (ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการวางตัวต่อเพศตรงข้าม เพื่ออนุรักษ์ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความตระหนักในการวางตัวต่อเพศตรงข้าม เพื่ออนุรักษ์ค่านิยมการให้เกียรติและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม

สื่อที่ใช้

1. คลิปวิดีโอเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาการวางตัวต่อเพศตรงข้ามที่ไม่เหมาะสม
2. ฉลากหัวข้อสถานการณ์จำลองต่างๆ
3. สมุดบันทึกประจำตัวนักเรียน

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาการวางตัวต่อเพศตรงข้ามที่ไม่เหมาะสม และให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่า คลิปวิดีโอดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร และส่งผลกระทบต่อผู้กระทำอย่างไร
2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม เพื่อแสดงบทบาทสมมติสถานการณ์จำลอง โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากเลือกหัวข้อสถานการณ์จำลองตามที่ครูกำหนดให้
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ระดมสมอง วิเคราะห์และฝึกทักษะการวางตัวต่อเพศตรงข้าม ตามหัวข้อสถานการณ์จำลองที่ได้รับ และออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน
4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ และให้นักเรียนคนอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ชักค้ำ และประเมินการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนแต่ละกลุ่มว่า มีความเหมาะสมหรือไม่ สามารถปฏิบัติในลักษณะอื่นได้อีกหรือไม่
5. เมื่อนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มทำการแสดงบทบาทสมมติเสร็จ ครูให้นักเรียนทุกคนกลับไปตรวจสอบและประเมินการแสดงของตนเองอีกครั้ง และยืนยันทักษะที่ตนเองแสดงออกต่อสถานการณ์จำลองนั้นๆ ผ่านการเขียนบรรยายลงในสมุดบันทึกของตนเอง
6. ครูให้นักเรียนแต่ละคนระบุคุณค่าของตนเองต่อการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม ลงไปในสมุดบันทึกประจำตัวของนักเรียน เพื่อเป็นการทบทวนความตระหนักในการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. สังเกตการนำเสนอการแสดงบทบาทสมมติการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม
3. การจดบันทึกทักษะที่ตนเองแสดงออกต่อสถานการณ์จำลองลงในสมุดบันทึกประจำตัว
4. การจดบันทึกคุณค่าของตนเองต่อการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม ลงในสมุดบันทึกประจำตัว

กิจกรรมที่ 5

มีน้ำใจ (ค่านิยมการสร้างความดีงามในจิตใจ)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการมีน้ำใจต่อผู้อื่นและต่อส่วนรวม เพื่อปลูกฝังค่านิยมการสร้าง ความดีงามในจิตใจ

2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักและเห็นคุณค่าของค่านิยมการสร้างความดีงามในจิตใจ

สื่อที่ใช้

1. ลูกโป่ง
2. ปากกาเคมี
3. กระดานไวท์บอร์ดขนาดเล็ก
4. สมุดบันทึกประจำตัวนักเรียน

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 3 กลุ่ม และแจกลูกโป่งให้นักเรียนตามจำนวนคนในกลุ่มและแจกลูกโป่งให้แต่ละกลุ่มเพิ่มกลุ่มละ 3 ลูก เพื่อเป็นลูกโป่งของส่วนรวม โดยลูกโป่งของนักเรียนแต่ละคนนับเป็น 1 คะแนน และลูกโป่งของส่วนรวมนับเป็น 3 คะแนน
2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ยืนเป็นวงกลม เลี้ยงลูกโป่งของตนเองด้วยมือซ้ายให้ลอยอยู่บนอากาศ และเลี้ยงลูกโป่งอีก 3 ลูกที่ครูแจกเพิ่มให้นานถึง 1 นาที โดยห้ามลูกโป่งลูกใดลูกหนึ่งตกพื้น หากมีลูกโป่งของกลุ่มใดตกพื้นนักเรียนที่ทำลูกโป่งตกพื้นจะต้องออกจากเกมทันที
3. ครูให้เวลา 5 นาที เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันระดมสมองคิดหาวิธีการเลี้ยงลูกโป่งของตนเองและของส่วนรวมให้ลอยอยู่บนอากาศผ่านกระดานไวท์บอร์ดที่ครูแจกให้
4. ครูให้สัญญาณเริ่มเล่นเกม และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลี้ยงลูกโป่งไปเรื่อยๆ เมื่อครบ 1 นาที กลุ่มใดเหลือลูกโป่งของตัวเองและของส่วนรวมมากที่สุด เป็นผู้ชนะ
5. ครูให้นักเรียนแต่ละคน เขียนบันทึกถึงข้อคิดที่ได้รับจากการเล่นเกมนี้ พร้อมทั้งสรุปการทำกิจกรรมนี้

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. สังเกตการวางแผนวิธีการเลี้ยงลูกโป่งของตนเองและของส่วนรวม
3. การจดบันทึกข้อคิดในสมุดบันทึกของนักเรียนแต่ละคน

กิจกรรมที่ 6

กระจุกสะท้อนคุณธรรม (ค่านิยมการสร้างความดีงามในจิตใจ)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์คุณธรรมความดีงามของตนเองและของผู้อื่น
2. เพื่อให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการสร้างความดีงามในจิตใจและตระหนักถึงคุณค่าของการสร้างความดีงามในจิตใจ

สื่อที่ใช้

1. ปากกาเมจิก
2. กระดาษโน้ต
3. สมุดบันทึกประจำตัวนักเรียน

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนจับคู่ และหันหน้าเข้าหากัน
2. ครูแจกกระดาษโน้ตแบบมีกาวด้านหลัง(Post it) ให้นักเรียนคนละ 8 แผ่น โดยให้เขียน ...
  - คุณธรรมหรือความดีที่เพื่อนในคู่ของตนเองมี จำนวน 2 แผ่น
  - คุณธรรมหรือความดีที่เพื่อนในคู่ของตนเองควรมีเพิ่มเติม จำนวน 2 แผ่น
  - ข้อเสียหรือข้อปรับปรุงของเพื่อนในคู่ของตนเอง จำนวน 2 แผ่น
3. เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนสลับกันแปะกระดาษโน้ตลงบนแขนของเพื่อนทั้งสองข้าง
4. ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความบนกระดาษโน้ตที่ตนเองได้รับแล้ว วิเคราะห์ พิจารณาไตร่ตรองและประเมินตนเองว่า สิ่งที่เพื่อนเขียนเป็นความจริงหรือไม่ ควรเพิ่มเติมหรือปรับปรุงตนเองตามที่เพื่อนเขียนหรือไม่ และจะมีวิธีการพัฒนาหรือสร้างคุณธรรมความดีงามในจิตใจตนเองอย่างไร
5. ครูให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคุณธรรมที่ตนเองจะสร้างหรือพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตนเองลงในกระดาษโน้ต จำนวน 1 แผ่น พร้อมบอกเหตุผลและคุณค่าของคุณธรรมนั้นๆ และเขียนแนวทางหรือวิธีการสร้างหรือพัฒนาคุณธรรมนั้นๆ ลงในกระดาษโน้ตจำนวน 1 แผ่น และนำไปติดลงบนสมุดบันทึกของตนเอง
6. เมื่อนักเรียนแต่ละคนติดกระดาษโน้ตทั้งสองแผ่นลงบนสมุดบันทึกตนเองเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนแต่ละคนแลกกันอ่านกับคู่ของตนเอง และให้เพื่อนในคู่ของตนเองลงลายมือรับรองคำมั่นสัญญาที่นักเรียนแต่ละคนเขียนขึ้น
7. ครูสรุปการทำกิจกรรมในวันนี้

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2. สังเกตการจดบันทึกข้อความลงในสมุดบันทึกของนักเรียนแต่ละคน

กิจกรรมที่ 7

สุภาพบุรุษ - สตรีที่ดี (ค่านิยมความเข้าใจในความเหมือนและความต่างระหว่างเพศ)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ถึงความเหมือนและความต่างระหว่างเพศ
2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความเหมือนและความต่างระหว่างเพศ

สื่อที่ใช้

1. อุปกรณ์ประกอบอาหาร (เตาแก๊ส กระทะ ตะหลิว น้ำมัน เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้)
2. อุปกรณ์ทำการเกษตร (จอบ เสียม ดิน ปุ๋ย)
3. หุ่นจำลองทารกติดิจิตอล 4 ตัว
4. อุปกรณ์เลี้ยงเด็กทารก (ขวดนม ผ้าอ้อม)

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
2. ครูให้นักเรียนชาย แบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่มย่อย และ สมมติว่าตนเองทำหน้าที่ภรรยา หรือ เป็นคุณแม่ โดยจะต้องทำกับข้าวที่ครูกำหนดให้ พร้อมเลี้ยงเด็กทารกไปพร้อมๆกัน โดยสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องปฏิบัติทั้งทำอาหารและเลี้ยงเด็กทารกทุกคน
3. ครูให้นักเรียนหญิงแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่มย่อย และสมมติว่าตนเองทำหน้าที่เป็นสามี หรือทำหน้าที่เป็นคุณพ่อ ที่จะต้องซูดิน ปลูกต้นไม้ ใส่ปุ๋ย โดยปลูก 1 ต้น แลกเงิน 10 บาท เพื่อหาเงินเข้าบ้าน
4. ครูจับเวลา เป็นเวลา 30 นาที นักเรียนชายจะต้องทำกับข้าวและอาบน้ำ ป้อนนม เปลี่ยนผ้าอ้อม ทารกให้เสร็จทันเวลา และนักเรียนหญิงจะต้องปลูกต้นไม้เพื่อหาเงินให้ครอบครัวให้ได้อย่างน้อย 7 ต้น เพื่อให้นักเรียนแต่ละคน เข้าใจความแตกต่างระหว่างเพศ และยกย่องเพศตรงข้าม ให้เกียรติเพศตรงข้ามอย่างสุภาพ
5. เมื่อครบ 30 นาที ครูตรวจสอบการปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่มว่า ทำเสร็จหรือไม่ และให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย ถึงหน้าที่ที่ตนเองได้รับว่ามีอุปสรรคในการทำงานมากน้อยเพียงใด

6. ครูให้ความรู้ในเรื่องของความแตกต่างระหว่างเพศ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น และให้นักเรียนแต่ละคน บันทึกความรู้สึกที่ได้ทำกิจกรรมในวันนี้ และความแตกต่างของเพศหญิงและเพศชาย ลงในสมุดบันทึกของตนเอง

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. สังเกตการจดบันทึกลงในสมุดบันทึกของนักเรียนแต่ละคน

กิจกรรมที่ 8

สุภาพบุรุษ – สตรีของไทย (ค่านิยมความเข้าใจในความเหมือนและความต่างระหว่างเพศ)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม
2. เพื่อให้นักเรียนประพฤติตนเป็นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีได้สอดคล้องกับสถานการณ์ในจริงในชีวิตประจำวัน

สื่อที่ใช้

1. สื่อชอล์ค
2. กระดาษฟลิปชาร์ต
3. ปากกาเมจิก
4. บัตรคำความเหมือนและความต่างระหว่างเพศ

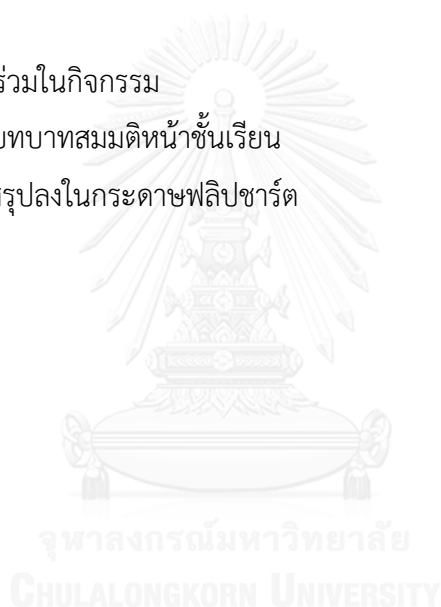
ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม คณะชายหญิง
2. ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากบัตรคำ ประเภทละ 1 หัวข้อ โดยบัตรคำจะมี 3 ประเภทคือ 1)คุณลักษณะของสุภาพบุรุษ 2)คุณลักษณะของสุภาพสตรี (ที่ได้จากการพิจารณาไต่ร่องจากสัปดาห์ที่ผ่านมา) และ 3)บัตรคำความเหมือนและความต่างระหว่างเพศที่ครูเตรียมมา
3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำบัตรคำทั้ง 3 ประเภทที่จับฉลากได้ ไปเป็นประเด็นหลักในการแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกปฏิบัติคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในจริงในชีวิตประจำวัน

4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอบทบาทสมมติ และให้นักเรียนคนอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ซักค้ำนและประเมินการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนแต่ละกลุ่มว่า มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในจริงในชีวิตประจำวันหรือไม่ อย่างไร
5. เมื่อนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มทำการแสดงบทบาทสมมติเสร็จ ครูให้นักเรียนทุกคนกลับไปตรวจสอบและประเมินการแสดงของตนเองอีกครั้ง และยืนยันทักษะที่ตนเองแสดงออกต่อคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม ผ่านการเขียนสรุปลงในกระดาษฟลิปชาร์ต พร้อมวาดรูประบายสีประกอบให้สวยงาม

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. สังเกตการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
3. สังเกตการเขียนสรุปลงในกระดาษฟลิปชาร์ต

ตารางการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย
ที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
1/1	งามอย่างไทย	<ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนชมคลิปวิดีโอการแต่งกายที่หล่อแหลม และพิจารณาไตร่ตรอง ประเมินตนเองว่า ที่ผ่านมามีพฤติกรรมแต่งกายที่หล่อแหลมหรือไม่เหมาะสม หรือไม่ ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ร่วมกันออกแบบการแต่งกายของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เหมาะสมต่อสถานที่ต่างๆ ภายใต้แนวความคิด “งามอย่างไทย ปลอดภัยชีวิต” ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอการออกแบบการแต่งกายที่เหมาะสมต่อสถานที่ต่างๆ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตนในการแต่งกายที่เหมาะสม ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาเหตุผลว่า “ทำไมถึงต้องแต่งกายอย่างมิดชิดและเหมาะสมต่อสถานที่” ครูให้นักเรียนแต่ละคน ตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติตนในการแต่งกายของตนเอง ว่าสมควรใจและยินดีที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีพฤติกรรมปฏิบัติตนในการแต่งกายที่เหมาะสม หรือไม่
1/2	วางตัวดี	<ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาการวางตัวต่อเพศตรงข้ามที่ไม่เหมาะสม และให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่า คลิปวิดีโอดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และส่งผลกระทบต่อผู้กระทำอย่างไร ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม เพื่อแสดงบทบาทสมมติสถานการณ์จำลอง โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากเลือกหัวข้อสถานการณ์จำลองตามที่ครูกำหนดให้ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ระดมสมอง วิเคราะห์และฝึกทักษะการวางตัวต่อเพศตรงข้าม ตามหัวข้อสถานการณ์จำลองที่ได้รับ และและออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ และให้นักเรียนคนอื่นๆ

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		<p>ร่วมกันอภิปราย ชักค้ำและประเมินการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนแต่ละกลุ่มว่า มีความเหมาะสมหรือไม่ สามารถปฏิบัติในลักษณะอื่นได้อีกหรือไม่</p> <p>5. เมื่อนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มทำการแสดงบทบาทสมมติเสร็จ ครูให้นักเรียนทุกคนกลับไปตรวจสอบและประเมินการแสดงของตนเองอีกครั้ง และยืนยันทักษะที่ตนเองแสดงออกต่อสถานการณ์จำลองนั้นๆ ผ่านการเขียนบรรยายลงในสมุดบันทึกของตนเอง</p> <p>6. ครูให้นักเรียนแต่ละคนระบุคุณค่าของตนเองต่อการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม ลงไปในสมุดบันทึกประจำตัวของนักเรียน เพื่อเป็นการทบทวนความตระหนักในการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม</p>
2/1	ใกล้ชิดอย่างปลอดภัย	<p>1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ การใกล้ชิดกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง แล้วร่วมกันระดมความคิดเห็นว่า เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด พร้อมบอกผลกระทบที่ตามมา</p> <p>2. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน และส่งตัวแทนออกมาจับฉลากบัตรคำสถานการณ์การใกล้ชิดกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงสถานการณ์จำลอง วิธีการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างปลอดภัยและเหมาะสม พร้อมบอกคุณค่าของการมีพฤติกรรมวิธีการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเขียนคำมั่นสัญญากับตัวเองว่าจะปฏิบัติตนเป็นผู้ระมัดระวังการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสมและปลอดภัย</p>
2/2	สุขภาพบุรุษ – สตรีของไทย	<p>1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม คละชายหญิง</p> <p>2. ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากบัตรคำ ประเภทละ 1 หัวข้อ โดยบัตรคำจะมี 3 ประเภทคือ 1)คุณลักษณะของสุขภาพบุรุษ 2)คุณลักษณะของสุขภาพสตรี (ที่ได้จากการพิจารณาไตร่ตรองจากสัปดาห์ที่ผ่านมา) และ 3)บัตรคำความเหมือนและความต่างระหว่างเพศที่ครูเตรียมมา</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำบัตรคำทั้ง 3 ประเภทที่จับฉลากได้ ไปเป็นประเด็นหลักในการแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกปฏิบัติ</p>

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		<p>คุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในจริงในชีวิตประจำวัน</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอบทบาทสมมติ และให้นักเรียนคนอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ชักค้ำและประเมินการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนแต่ละกลุ่มว่า มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในจริงในชีวิตประจำวันหรือไม่ อย่างไร</p> <p>5. เมื่อนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มทำการแสดงบทบาทสมมติเสร็จ ครูให้นักเรียนทุกคนกลับไปตรวจสอบและประเมินการแสดงของตนเองอีกครั้ง และยืนยันทักษะที่ตนเองแสดงออกต่อคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม ผ่านการเขียนสรุปลงในกระดาษฟลิปชาร์ต พร้อมวาดรูปบรรยายสี่ประกอบให้สวยงาม</p>
3/1	คิดก่อนพูด	<p>1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 6 กลุ่ม เพื่อเล่นเกมสต่อจิ๊กซอร์คำพูดต่างๆที่ครูจัดทำขึ้น และนำมาติดบนฟิวเจอร์บอร์ดหน้าชั้นเรียน กลุ่มใดต่อเสร็จก่อนจะเป็นผู้ชนะ</p> <p>2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำข้อความหรือคำพูดที่แต่ละกลุ่มได้รับหลังจากการต่อจิ๊กซอร์สำเร็จ มาแต่งเป็นประโยคที่แสดงถึงทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ พร้อมทั้งระบุสถานการณ์ที่เหมาะสมต่อการใช้คำพูดนั้นๆ</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ และให้นักเรียนคนอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ชักค้ำและประเมินคำพูดที่เพื่อนแต่ละกลุ่มว่า เมื่อฟังแล้วรู้สึกอย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือเพศชายและเพศหญิง และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนคำพูดที่ยากได้ยินจากเพศตรงข้ามที่แสดงถึงการมีทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ ลงบนกระดาษโน้ตและนำไปติดบนกระดาน</p> <p>5. ครูให้นักเรียนทั้งสองกลุ่ม สลับกันดูคำพูดของเพื่อนต่างเพศที่ยากได้ยินเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ และให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มจดบันทึกคำพูดเหล่านั้นลงไปบนสมุดบันทึก</p>

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		ประจำตัวของนักเรียน เพื่อเป็นการย้ำเตือนตนเองในการคิดก่อนพูด เพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ
3/2	กระจก สะท้อน คุณธรรม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนจับคู่ และหันหน้าเข้าหากัน 2. ครูแจกกระดาษโน้ตแบบมีกาวด้านหลัง(Post it) ให้นักเรียนคนละ 8 แผ่น โดยให้เขียน ... <ul style="list-style-type: none"> - คุณธรรมหรือความดีที่เพื่อนในคู่ของตนเองมี จำนวน 2 แผ่น - คุณธรรมหรือความดีที่เพื่อนในคู่ของตนเองควรมีเพิ่มเติม จำนวน 2 แผ่น - ข้อเสียหรือข้อปรับปรุงของเพื่อนในคู่ของตนเอง จำนวน 2 แผ่น 3. เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนสลับกันแปะกระดาษโน้ตลงบนแขนของเพื่อนทั้งสองข้าง 4. ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความบนกระดาษโน้ตที่ตนเองได้รับแล้ว วิเคราะห์ พิจารณาไตร่ตรองและประเมินตนเองว่า สิ่งที่เพื่อนเขียนเป็นความจริงหรือไม่ ควรเพิ่มเติมหรือปรับปรุงตนเองตามที่เพื่อนเขียนหรือไม่ และจะมีวิธีการพัฒนาหรือสร้างคุณธรรมความดีงามในจิตใจตนเองอย่างไร 5. ครูให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคุณธรรมที่ตนเองจะสร้างหรือพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตนเองลงในกระดาษโน้ต จำนวน 1 แผ่น พร้อมบอกเหตุผลและคุณค่าของคุณธรรมนั้นๆ และเขียนแนวทางหรือวิธีการสร้างหรือพัฒนาคุณธรรมนั้นๆ ลงในกระดาษโน้ตจำนวน 1 แผ่น และนำไปติดลงบนสมุดบันทึกของตนเอง 6. เมื่อนักเรียนแต่ละคนติดกระดาษโน้ตทั้งสองแผ่นลงบนสมุดบันทึกตนเองเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนแต่ละคนแลกกันอ่านกับคู่ของตนเอง และให้เพื่อนในคู่ของตนเองลงลายมือรับรองคำมั่นสัญญาที่นักเรียนแต่ละคนเขียนขึ้น 7. ครูสรุปการทำกิจกรรมในวันนี้
4/1	งามอย่างไทย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนชมคลิปวิดีโอการแต่งกายที่หล่อแหลม และพิจารณาไตร่ตรองประเมินตนเองว่า ที่ผ่านมามีพฤติกรรมแต่งกายที่หล่อแหลมหรือไม่เหมาะสม หรือไม่

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		<p>2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ร่วมกันออกแบบการแต่งกายของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เหมาะสมต่อสถานที่ต่างๆ ภายใต้แนวความคิด “งามอย่างไทย ปลอดภัยชีวิต”</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอการออกแบบการแต่งกายที่เหมาะสมต่อสถานที่ต่างๆ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตนในการแต่งกายที่เหมาะสม</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาเหตุผลว่า “ทำไมถึงต้องแต่งกายอย่างมิดชิดและเหมาะสมต่อสถานที่”</p> <p>5. ครูให้นักเรียนแต่ละคน ตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติตนในการแต่งกายของตนเอง ว่าสมควรใจและยินดีที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนในการแต่งกายที่เหมาะสม หรือไม่</p>
4/2	วางตัวดี	<p>1. ครูให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาการวางตัวต่อเพศตรงข้ามที่ไม่เหมาะสม และให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่า คลิปวิดีโอดังกล่าวมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และส่งผลกระทบต่อผู้กระทำอย่างไร</p> <p>2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม เพื่อแสดงบทบาทสมมติสถานการณ์จำลอง โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากเลือกหัวข้อสถานการณ์จำลองตามที่ครูกำหนดให้</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ระดมสมอง วิเคราะห์และฝึกทักษะการวางตัวต่อเพศตรงข้าม ตามหัวข้อสถานการณ์จำลองที่ได้รับ และและออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ และให้นักเรียนคนอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ชักค้ำและประเมินการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนแต่ละกลุ่มว่า มีความเหมาะสมหรือไม่ สามารถปฏิบัติในลักษณะอื่นได้อีกหรือไม่</p> <p>5. เมื่อนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มทำการแสดงบทบาทสมมติเสร็จ ครูให้นักเรียนทุกคนกลับไปตรวจสอบและประเมินการแสดงของตนเองอีกครั้ง และยืนยันทักษะที่ตนเองแสดงออกต่อสถานการณ์จำลองนั้นๆ ผ่านการเขียนบรรยายลงในสมุดบันทึกของตนเอง</p>

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		<p>6. ครูให้นักเรียนแต่ละคนระบุคุณค่าของตนเองต่อการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม ลงไปในสมุดบันทึกประจำตัวของนักเรียน เพื่อเป็นการทบทวนความตระหนักในการวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม</p>
5/1	มีน้ำใจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 3 กลุ่ม และแจกลูกโป่งให้นักเรียนตามจำนวนคนในกลุ่มและแจกลูกโป่งให้แต่ละกลุ่มเพิ่มกลุ่มละ 3 ลูก เพื่อเป็นลูกโป่งของส่วนรวม โดยลูกโป่งของนักเรียนแต่ละคนนับเป็น 1 คะแนน และลูกโป่งของส่วนรวมนับเป็น 3 คะแนน 2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ยืนเป็นวงกลม เลี้ยงลูกโป่งของตนเองด้วยมือซ้ายให้ลอยอยู่บนอากาศ และเลี้ยงลูกโป่งอีก 3 ลูกที่ครูแจกเพิ่มให้นานถึง 1 นาที โดยห้ามลูกโป่งลูกใดลูกหนึ่งตกพื้น หากมีลูกโป่งของกลุ่มใดตกพื้นนักเรียนที่ทำลูกโป่งตกพื้นจะต้องออกจากเกมทันที 3. ครูให้เวลา 5 นาที เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันระดมสมอง คิดหาวิธีการเลี้ยงลูกโป่งของตนเองและของส่วนรวมให้ลอยอยู่บนอากาศผ่านกระดานไวท์บอร์ดที่ครูแจกให้ 4. ครูให้สัญญาณเริ่มเล่นเกม และแต่ละกลุ่มเลี้ยงลูกโป่งไปเรื่อยๆ เมื่อครบ 1 นาที กลุ่มใดเหลือลูกโป่งมากที่สุด เป็นผู้ชนะ 5. ครูให้นักเรียนแต่ละคน เขียนบันทึกถึงข้อคิดที่ได้รับจากการเล่นเกมนี้ พร้อมทั้งสรุปการทำกิจกรรมนี้
5/2	สุภาพบุรุษ – สตรีที่ดี	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิง 2. ครูให้นักเรียนชาย แบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่มย่อย และ สมมติว่าตนเองทำหน้าที่ภรรยา หรือเป็นคุณแม่ โดยจะต้องทำกับข้าวที่ครูกำหนดให้ พร้อมเลี้ยงเด็กทารกไปพร้อมๆกัน โดยสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องปฏิบัติทั้งทำอาหารและเลี้ยงเด็กทารกทุกคน 3. ครูให้นักเรียนหญิงแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่มย่อย และสมมติว่าตนเองทำหน้าที่เป็นสามี หรือทำหน้าที่เป็นคุณพ่อ ที่จะต้องขุดดิน ปลูกต้นไม้ ใส่ปุ๋ย โดยปลูก 1 ต้น แลกเงิน 10 บาท เพื่อหาเงิน

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		<p>4.ครูจับเวลา เป็นเวลา 30 นาที นักเรียนชายจะต้องทำกับข้าวและอาบน้ำ ป้อนนม เปลี่ยนผ้าอ้อม ทารกให้เสร็จทันเวลา และนักเรียนหญิงจะต้องปลูกต้นไม้เพื่อหาเงินให้ครอบครัวให้ได้อย่างน้อย 7 ต้น เพื่อให้นักเรียนแต่ละคน เข้าใจความแตกต่างระหว่างเพศ และยกย่องเพศตรงข้าม ให้เกียรติเพศตรงข้ามอย่างสุภาพ</p> <p>5.เมื่อครบ 30 นาที ครูตรวจสอบการปฏิบัติของนักเรียนแต่ละกลุ่มว่า ทำเสร็จหรือไม่ และให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย ถึงหน้าที่ที่ตนเองได้รับว่ามีอุปสรรคในการทำงานมากน้อยเพียงใด</p> <p>6.ครูให้ความรู้ในเรื่องของความแตกต่างระหว่างเพศ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น และให้นักเรียนแต่ละคน บันทึกความรู้สึกที่ได้ทำกิจกรรมในวันนี้ และความแตกต่างของเพศหญิงและเพศชาย ลงในสมุดบันทึกของตนเอง</p>
6/1	คิดก่อนพูด	<p>1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 6 กลุ่ม เพื่อเล่นเกมสต่อจิ๊กซอร์คำพูดต่างๆที่ครูจัดทำขึ้น และนำมาติดบนฟิวเจอร์บอร์ดหน้าชั้นเรียน กลุ่มใดต่อเสร็จก่อนจะเป็นผู้ชนะ</p> <p>2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำข้อความหรือคำพูดที่แต่ละกลุ่มได้รับ หลังจากการต่อจิ๊กซอร์สำเร็จ มาแต่งเป็นประโยคที่แสดงถึงทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ พร้อมทั้งระบุสถานการณ์ที่เหมาะสมต่อการใช้คำพูดนั้นๆ</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ และให้นักเรียนคนอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ชักค้ำและประเมินคำพูดที่เพื่อนแต่ละกลุ่มว่า เมื่อฟังแล้วรู้สึกอย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือเพศชายและเพศหญิง และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนคำพูดที่อยากได้ยินจากเพศตรงข้ามที่แสดงถึงการมีทักษะการพูดเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ ลงบนกระดาษโน้ตและนำไปติดบนกระดาน</p> <p>5. ครูให้นักเรียนทั้งสองกลุ่ม สลับกันดูคำพูดของเพื่อนต่างเพศที่อยากได้ยินเพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ และให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มจดบันทึกคำพูดเหล่านั้นลงในสมุดบันทึก</p>

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		ประจำตัวของนักเรียน เพื่อเป็นการย้ำเตือนตนเองในการคิดก่อนพูด เพื่อรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ
6/2	กระจก สะท้อน คุณธรรม	<p>1. ครูให้นักเรียนจับคู่ และหันหน้าเข้าหากัน</p> <p>2. ครูแจกกระดาษโน้ตแบบมีกาวด้านหลัง(Post it) ให้นักเรียนคนละ 8 แผ่น โดยให้เขียน ...</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณธรรมหรือความดีที่เพื่อนในคู่ของตนเองมี จำนวน 2 แผ่น - คุณธรรมหรือความดีที่เพื่อนในคู่ของตนเองควรมีเพิ่มเติม จำนวน 2 แผ่น - ข้อเสียหรือข้อปรับปรุงของเพื่อนในคู่ของตนเอง จำนวน 2 แผ่น <p>3. เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนสลับกันแปะกระดาษโน้ตลงบนแขนของเพื่อนทั้งสองข้าง</p> <p>4. ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความบนกระดาษโน้ตที่ตนเองได้รับ แล้ว วิเคราะห์ พิจารณาไตร่ตรองและประเมินตนเองว่า สิ่งที่เพื่อนเขียนเป็นความจริงหรือไม่ ควรเพิ่มเติมหรือปรับปรุงตนเองตามที่เพื่อนเขียนหรือไม่ และจะมีวิธีการพัฒนาหรือสร้างคุณธรรมความดีงามในจิตใจตนเองอย่างไร</p> <p>5. ครูให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคุณธรรมที่ตนเองจะสร้างหรือพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตนเองลงในกระดาษโน้ต จำนวน 1 แผ่น พร้อมบอกเหตุผลและคุณค่าของคุณธรรมนั้นๆ และเขียนแนวทางหรือวิธีการสร้างหรือพัฒนาคุณธรรมนั้นๆ ลงในกระดาษโน้ตจำนวน 1 แผ่น และนำไปติดลงบนสมุดบันทึกของตนเอง</p> <p>6. เมื่อนักเรียนแต่ละคนติดกระดาษโน้ตทั้งสองแผ่นลงบนสมุดบันทึกตนเองเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนแต่ละคนแลกกันอ่านกับคู่ของตนเอง และให้เพื่อนในคู่ของตนเองลงลายมือรับรองคำมั่นสัญญาที่นักเรียนแต่ละคนเขียนขึ้น</p> <p>7. ครูสรุปการทำกิจกรรมในวันนี้</p>
7/1	ใกล้ชิดอย่าง ปลอดภัย	ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ การใกล้ชิดกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง แล้วร่วมกันระดมความคิดเห็นว่า เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		<p>2. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน และส่งตัวแทนออกมาจับฉลากบัตรคำสถานการณ์การใกล้ชิดกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงสถานการณ์จำลอง วิธีการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างปลอดภัยและเหมาะสม พร้อมบอกคุณค่าของการมีพฤติกรรมวิธีการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสม</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเขียนคำมั่นสัญญากับตัวเองว่าจะปฏิบัติตนเป็นผู้ระมัดระวังการใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสมและปลอดภัย</p>
7/2	สุภาพบุรุษ – สตรีของไทย	<p>1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม คละชายหญิง</p> <p>2. ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากบัตรคำ ประเภทละ 1 หัวข้อ โดยบัตรคำจะมี 3 ประเภทคือ 1)คุณลักษณะของสุภาพบุรุษ 2)คุณลักษณะของสุภาพสตรี (ที่ได้จากการพิจารณาไตร่ตรองจากสัปดาห์ที่ผ่านมา) และ 3)บัตรคำความเหมือนและความต่างระหว่างเพศที่ครูเตรียมมา</p> <p>3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำบัตรคำทั้ง 3 ประเภทที่จับฉลากได้ ไปเป็นประเด็นหลักในการแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกปฏิบัติคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในจริงในชีวิตประจำวัน</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอบทบาทสมมติ และให้นักเรียนคนอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ชักค้ำและประเมินการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนแต่ละกลุ่มว่า มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในจริงในชีวิตประจำวันหรือไม่ อย่างไร</p> <p>5. เมื่อนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มทำการแสดงบทบาทสมมติเสร็จ ครูให้นักเรียนทุกคนกลับไปตรวจสอบและประเมินการแสดงของตนเองอีกครั้ง และยืนยันทักษะที่ตนเองแสดงออกต่อคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม ผ่านการเขียนสรุปลงในกระดาษฟลิปชาร์ต พร้อมวาดรูประบายสีประกอบให้สวยงาม</p>
8/1	มีน้ำใจ	1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 3 กลุ่ม และแจกลูกโป่งให้นักเรียน

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		<p>ตามจำนวนคนในกลุ่มและแจกลูกโป่งให้แต่ละกลุ่มเพิ่มกลุ่มละ 3 ลูก เพื่อเป็นลูกโป่งของส่วนรวม โดยลูกโป่งของนักเรียนแต่ละคนนับเป็น 1 คะแนน และลูกโป่งของส่วนรวมนับเป็น 3 คะแนน</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ยืนเป็นวงกลม เลี้ยงลูกโป่งของตนเอง ด้วยมือซ้ายให้ลอยอยู่บนอากาศ และเลี้ยงลูกโป่งอีก 3 ลูกที่ครูแจกเพิ่มให้นานถึง 1 นาที โดยห้ามลูกโป่งลูกใดลูกหนึ่งตกพื้น หากมีลูกโป่งของกลุ่มใดตกพื้นนักเรียนที่ทำลูกโป่งตกพื้นจะต้องออกจากเกมทันที ครูใช้เวลา 5 นาที เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันระดมสมอง คิดหาวิธีการเลี้ยงลูกโป่งของตนเองและของส่วนรวมให้ลอยอยู่บนอากาศผ่านกระดานไวท์บอร์ดที่ครูแจกให้ ครูให้สัญญาณเริ่มเล่นเกม และแต่ละกลุ่มเลี้ยงลูกโป่งไปเรื่อยๆ เมื่อครบ 1 นาที กลุ่มใดเหลือลูกโป่งมากที่สุด เป็นผู้ชนะ ครูให้นักเรียนแต่ละคน เขียนบันทึกถึงข้อคิดที่ได้รับจากการเล่นเกมนี้ พร้อมทั้งสรุปการทำกิจกรรมนี้
8/2	สุขภาพบุรุษ – สตรีของไทย	<ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม คณะชายหญิง ครูให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากบัตรคำ ประเภทละ 1 หัวข้อ โดยบัตรคำจะมี 3 ประเภทคือ 1)คุณลักษณะของสุขภาพบุรุษ 2)คุณลักษณะของสุขภาพสตรี (ที่ได้จากการพิจารณาไตร่ตรองจากสัปดาห์ที่ผ่านมา) และ 3)บัตรคำความเหมือนและความต่างระหว่างเพศที่ครูเตรียมมา ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำบัตรคำทั้ง 3 ประเภทที่จับฉลากได้ ไปเป็นประเด็นหลักในการแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกปฏิบัติคุณลักษณะของสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในจริงในชีวิตประจำวัน ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอบทบาทสมมติ และให้นักเรียนคนอื่นๆ ร่วมกันอภิปราย ชักค้ำและประเมินการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนแต่ละกลุ่มว่า มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในจริงในชีวิตประจำวันหรือไม่ อย่างไร

สัปดาห์ที่ / ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	ขั้นตอนดำเนินกิจกรรม
		5. เมื่อนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มทำการแสดงบทบาทสมมติเสร็จ ครูให้นักเรียนทุกคนกลับไปตรวจสอบและประเมินการแสดงของตนเองอีกครั้ง และยืนยันทักษะที่ตนเองแสดงออกต่อคุณลักษณะของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีที่เหมาะสม ผ่านการเขียนสรุปลงในกระดาษฟลิปชาร์ต พร้อมวาดรูปบรรยายสี่ประกอบให้สวยงาม

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านค่านิยมทางเพศ

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนอ่านคำถามและเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
2. แบบวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านค่านิยมทางเพศ มีจำนวนทั้งสิ้น 40 ข้อ

จงอ่านสถานการณ์ต่อไปนี้ และตอบคำถามข้อที่ 1-5

พลอย เป็นเด็กผู้หญิงอายุ 14 ปี ในทุกวันหยุด พลอยจะต้องไปเรียนพิเศษที่โรงเรียนกวดวิชา พลอย เลือกที่จะใส่ชุดกระโปรงสั้น เสื้อแขนยาว และใส่รองเท้าส้นสูง เพราะอยากแต่งตัวเหมือนดาราดาราเกาหลีที่ตนเองชื่นชอบ เมื่อลงมาจากห้องแต่งตัว พลอยถูกคุณแม่ตำหนิเรื่องใส่กระโปรงสั้น แต่พลอยก็ไม่สนใจ เพราะเพื่อนๆของพลอยส่วนใหญ่ ก็แต่งตัวแบบนี้กันทั้งนั้น พลอยเดินทางไปเรียนโดยการนั่งรถประจำทาง และข้ามสะพานลอยเพื่อเดินไปยังสถาบันกวดวิชา พลอยไม่รู้สึกลัวตัวเลยว่ามีชายคนหนึ่งคอยจ้องมองพลอยใส่กระโปรงสั้น จึงใช้กล้องมือถือแอบถ่ายใต้กระโปรงของพลอยในระหว่างนั่งรถประจำทาง และในระหว่างที่พลอยเดินลงสะพานลอย

วิดีโอการแอบถ่ายถูกเผยแพร่ออกไปยังสังคมออนไลน์ เมื่อพลอยไปโรงเรียนตามปกติ ก็รู้สึกผิดปกติเมื่อเพื่อนนักเรียนชายเดินผ่านเธอ และอมยิ้มหรือขำ หรือจับกลุ่มคุยกันแล้วมองมาที่เธอ เธอรู้สึกอึดอัดตลอดทั้งวันที่อยู่ในโรงเรียน พลอยรู้สึกไม่สบายใจตลอดทั้งวัน จึงไปปรึกษากับเพื่อนในกลุ่มหลังเลิกเรียน ก็ได้รู้ความจริง พลอยเกิดความเครียด และอายเป็นอย่างมาก จึงหยุดเรียนและไม่มาโรงเรียนเป็นเวลาหลายวัน

1. นักเรียนคิดว่า การแต่งตัวตามวัฒนธรรมเกาหลี นั้นเป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่
  - ก. ไม่ผิด เพราะ วัฒนธรรมเกาหลีมีการแต่งกายที่หลากหลายให้เลือกใส่
  - ข. ไม่ผิด เพราะ เป็นความชอบส่วนบุคคล
  - ค. ผิด เพราะ ควรแต่งกายเพื่ออนุรักษ์และรักษาความเป็นไทย
  - ง. ผิด เพราะ เป็นการแต่งกายที่ล่อแหลม
  - จ. ไม่แน่ใจ
2. ถ้าหากนักเรียนเป็นเพื่อนของพลอย นักเรียนจะช่วยเหลือพลอยอย่างไร
  - ก. ตำหนิพลอยเรื่องแต่งตัวไม่เหมาะสม เพื่อให้ปรับปรุงการแต่งกาย
  - ข. บอกเล่าเหตุการณ์ให้คุณแม่ของพลอยทราบ
  - ค. อยู่เฉยๆ เพราะเป็นเรื่องส่วนตัวของพลอย
  - ง. ให้คำแนะนำในการแต่งกายกับพลอย

จ. ตำหนิเพื่อนผู้ชาย

3. หากนักเรียนเป็นพลอย และทราบเรื่องจากเพื่อนแล้ว นักเรียนจะอย่างไร

- ก. บอกเล่าเรื่องราวให้ครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองทราบเพื่อดำเนินคดี
- ข. จำไว้เป็นบทเรียน ปรับปรุงตนเองและทำหน้าที่ตัวเองให้ดีที่สุด
- ค. ตำหนิเพื่อนผู้ชาย ที่ไม่มีความเป็นสุภาพบุรุษ
- ง. หยุตเรียนจนกว่าเพื่อนจะเลิกพูดถึงเรื่องนี้
- จ. ย้ายโรงเรียน เพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่

4. การที่พลอยถูกแอบถ่ายใต้กระโปรง นักเรียนคิดว่า เป็นความผิดของพลอยหรือไม่

- ก. ไม่ผิด เพราะการแอบถ่ายผู้อื่นเป็นความผิดตามกฎหมาย
- ข. ไม่ผิด เพราะพลอยไม่ทราบว่ามีคนแอบถ่ายอยู่
- ค. ผิด เพราะพลอยไม่ระมัดระวังตนเอง
- ง. ผิด เพราะพลอยแต่งกายล่อแหลม
- จ. ไม่แน่ใจ

5. นักเรียนมีวิธีการแต่งตัวอย่างไร หากจะต้องเดินทางออกจากบ้านไปเรียนพิเศษ

- ก. ใส่กางเกงขายาว เสื้อแขนยาว รองเท้าผ้าใบ
- ข. ใส่กางเกงขาสั้น เสื้อแขนยาว รองเท้าผ้าใบ
- ค. กางเกงขาสั้น เสื้อแขนยาว ผ้าปิดหน้า
- ง. ใส่กระโปรงสั้นสีขาว เสื้อโปโล รองเท้าแตะ
- จ. ใส่กางเกงยีนส์ เสื้อแขนกุด รองเท้าแตะ

จงอ่านสถานการณ์ต่อไปนี้ และตอบคำถามข้อที่ 6-10

หม่อมเป็นเด็กผู้หญิงอายุ 16 ปี เรียนอยู่ชั้น ม.4 หม่อมเริ่มแอบสนใจอาร์ต นักเรียนชายห้องเดียวกัน หม่อมรู้สึกเขินอายทุกครั้งทีเพื่อนในกลุ่มพูดถึงอาร์ต และสนับสนุนให้หม่อมจีบอาร์ต แต่อาร์ตไม่สนใจเพื่อนรุ่นเดียวกัน เพราะมีพีม.6 เป็นแฟนอยู่แล้ว และอาร์ตรู้มาจากเพื่อนคนอื่นว่าหม่อมแอบชอบตนเอง แต่อาร์ตไม่ได้คิดอะไรเกินเลยไปจากเพื่อน จึงพูดคุยกติและช่วยหม่อมยกการบ้านไปส่งครูที่ห้องพักครูตามปกติ เพราะเห็นว่าหม่อมเป็นคนตัวเล็กเกรงว่าจะยกไม่ไหว จึงยังทำให้หม่อมคิดไปไกลว่าอาร์ตมีใจให้ตนเอง

หม่อมมักไปนั่งเล่นกับเพื่อนที่แพลตฟอร์มของเปอร์ซึ่งพ่อแม่ของเปอร์ได้เช่าไว้ให้ แพลตฟอร์มของเปอร์จึงเป็นที่พบปะหลังเลิกเรียนหรือหลังดูหนังสื่อ ที่นี่คือโรงเรียนเพศศึกษาของหม่อม เพราะมีหนังสือ

การ์ตูนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ให้ความรู้เรื่อง วันหนึ่งเพื่อนๆ แหม่มและเปอร์ตกลงกันว่าจะไปเที่ยวผับ แอ้ม
เปอร์ยืนยันว่างานนี้ มีอาร์ตไปด้วยแน่ๆ แหม่มจึงโกหกแม่ว่าไปค้างกับเพื่อนเพื่อทำรายงาน เป็นครั้ง
แรกของแหม่มที่จะมีโอกาสได้เที่ยวผับ และหวังจะได้ใกล้ชิดกับอาร์ต เมื่อผับเลิก ทุกคนกลับตามกันมาที่
แพลตฟอร์มของเปอร์ แหม่มรู้สึกสับสนทั้งดีใจที่จะได้อยู่ใกล้ชิดกับอาร์ต แต่ก็ไม่สบายใจในเวลาเดียวกัน จะ
ขอลับบ้านก็กลัวจะไม่มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับอาร์ตอีก ในที่สุดคืนนั้นแหม่มและอาร์ตก็มีเพศสัมพันธ์กัน
ตามคำยุยงส่งเสริมของเพื่อนในกลุ่มและด้วยความใกล้ชิดจนเกิดอารมณ์ทางเพศ แม้จะกังวลเรื่อง
ความปลอดภัยและการตั้งครรภ์

6. นักเรียนคิดว่า การที่ได้มีโอกาสอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศ นั้นเป็นสิ่งที่สามารถทำได้หรือไม่

- ก. ถูกต้องเพราะ เป็นการเรียนรู้ในห้องเรียนในขอบข่ายวิชาสุขศึกษา
- ข. ถูกต้องเพราะ เรื่องเพศเป็นเรื่องที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเปิดเผย
- ค. ไม่ถูกต้องเพราะ เป็นเรื่องที่น่าอาย เด็กไม่ควรรู้
- ง. ไม่ถูกต้องเพราะ เป็นการชี้โพรงให้กระรอก
- จ. ไม่แน่ใจ

7. ถ้าหากนักเรียนเป็นเพื่อนของแหม่ม และรู้ว่าแหม่มกำลังชอบอาร์ต นักเรียนจะส่งเสริมเพื่อน
หรือไม่

- ก. ส่งเสริมเพื่อน เพราะความรักครั้งแรกเป็นความรักที่บริสุทธิ์
- ข. ส่งเสริมเพื่อน เพราะแหม่มและอาร์ตเป็นเพื่อนที่นิสัยดีทั้งคู่
- ค. ไม่ส่งเสริมเพื่อน เพราะอาร์ตมีแฟนที่เป็นรุ่นพี่อยู่แล้ว
- ง. ไม่ส่งเสริมเพื่อน เพราะกลัวแหม่มมีแฟนแล้วไม่สนใจเพื่อน
- จ. ไม่แน่ใจ

8. หากนักเรียนเป็นอาร์ตและทราบจากเพื่อนคนอื่นว่าแหม่มชอบตนเอง นักเรียนจะอย่างไร

- ก. แอบคบกับแหม่ม เพราะสงสารแหม่ม กลัวแหม่มผิดหวัง
- ข. ให้เกียรติแหม่มในฐานะที่แหม่มเป็นเพื่อนผู้หญิง
- ค. รังเกียจแหม่มที่แหม่มไม่มีความเป็นกุลสตรี
- ง. หลบหน้าแหม่ม เพราะกลัวแฟนเข้าใจผิด
- จ. บอกแฟนของตนเอง เพื่อความบริสุทธิ์ใจ

9. การที่อาร์ตช่วยแหม่มยกการบ้านไปส่งครูที่ห้องพักครูตามปกติ จึงทำให้แหม่มคิดไปไกลว่า
อาร์ตมีใจให้ตนเอง เป็นความผิดของอาร์ตหรือไม่

- ก. เป็น เพราะอาร์ตทำตัวใกล้ชิดกับแหม่มมากเกินไป
- ข. ไม่เป็น เพราะอาร์ตบริสุทธิ์ใจที่จะช่วยเหลือเพื่อน

- ค. ไม่เป็น เพราะครูสั่งให้อาร์ทช่วยเพื่อนยกงานไปส่ง
- ง. เป็น เพราะทำให้แหม่มยังคิดว่าอาร์ทชอบ
- จ. ไม่แน่ใจ

10. นักเรียนคิดว่าแหม่มมีโอกาสตั้งครรภในวัยเรียนได้หรือไม่

- ก. ไม่มีโอกาส เพราะ การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวก็ไม่สามารถตั้งครรภได้
- ข. มีโอกาส เพราะ การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวก็มีโอกาสตั้งครรภได้**
- ค. มีโอกาส เพราะ การมีเพศสัมพันธ์ของทั้งคู่เกิดจากความสมัครใจ
- ง. ไม่มีโอกาส เพราะ แหม่มกับอาร์ทเมาสุราจนไม่ได้สติทั้งคู่
- จ. ไม่แน่ใจ

จงอ่านสถานการณ์ต่อไปนี้ และตอบคำถามข้อที่ 11-20

หญิง เป็นพนักงานบริษัทแห่งหนึ่ง วันหนึ่งหญิงต้องเดินทางไปทำงานต่างประเทศกับเจ้านายของเธอ เมื่อไปถึงสนามบินเจ้านายของหญิงอาสาช่วยหญิงถือกระเป๋าเดินทาง แต่หญิงมีความเกรงใจ เพราะ เป็นเจ้านายไม่ควรถือกระเป๋าให้ลูกน้องอย่างหญิง หญิงจึงแย่งกระเป๋ามาถือด้วยตนเอง เจ้านายจึงพูดกับหญิงว่า “ตัวเล็กแค่นี้ยังทำเก่งอีก ผมถือให้ก็ติดอยู่แล้ว” และในขณะที่เดินทางบนเครื่องบิน หญิงนอนหลับด้วยความเพลียเพราะเมาเครื่องบิน เจ้านายจึงหยิบโทรศัพท์ออกมาถ่ายรูปหญิงขณะหลับไว้ เมื่อหญิงตื่นขึ้นมา เจ้านายของหญิงได้นำรูปในโทรศัพท์ให้หญิงดู และหัวเราะชอบใจอย่างสนุกสนานว่า หน้าตาของหญิงขณะหลับนั้นมีความตลกมาก เมื่อเดินทางถึงที่หมาย ในขณะที่กำลังเช็คอินที่โรงแรม พนักงานแจ้งว่า ห้องพักรักษาตัวที่จองจำนวน 2 ห้องนั้น สามารถเปิดให้จองได้เพียง 1 ห้องเท่านั้น เมื่อเจ้านายทราบจึงต่อว่าหญิง ถึงความไม่รอบคอบในการทำการจองที่พัก หญิงจึงตัดสินใจว่า ให้เจ้านายของตนพักในโรงแรมนั้น ส่วนหญิงจะไปพักโรงแรมใกล้ๆกันอีกที่หนึ่ง เมื่อหญิงพูดจบ เจ้านายก็รู้สึกไม่พอใจและไม่อนุญาตให้หญิงออกไปหาโรงแรมใหม่ เพราะจะยิ่งเป็นการเสียเวลา จึงพูดกับหญิงว่า “อวดเก่ง ออกไปหาจองโรงแรมเวลานี้ก็เต็มหมดแล้ว ไม่รู้เรื่องเลย” ในคืนนั้น ทั้งคู่จึงจำเป็นต้องนอนห้องเดียวกัน หญิงให้เกียรติเจ้านาย จึงให้เจ้านายนอนบนเตียง ส่วนตนเองนอนที่โซฟา หญิงรู้สึกอึดอัดมาก และอยากจะให้ถึงเวลาเช้าโดยเร็ว แต่ก็ทำได้เพียงขมตานอนเท่านั้น

เช้าวันต่อมา หญิงได้ขอเจ้านายลงไปทานข้าวก่อน เพื่อให้เจ้านายได้อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าอย่างคล่องตัว เจ้านายได้อนุญาต เมื่อหญิงทานข้าวเช้าเสร็จก็ผลัดกับเจ้านายขึ้นไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า หญิงใช้เวลาแต่งหน้าและแต่งตัวเป็นเวลาค่อนข้างนานเพราะเห็นว่าต้องไปพบปะผู้คนมากมายในวันนี้ ในขณะที่หญิงกำลังแต่งตัวอยู่นั้น ได้มีเสียงเคาะประตูดังขึ้น เมื่อมองผ่านกลังจึงทราบว่าเป็นเจ้านาย จึงตะโกนออกไปว่า “รบกวนรอสักครู่นะคะ กำลังแต่งตัวอยู่ค่ะ” หญิงจึงรีบแต่งตัวโดยเร็ว

เมื่อหญิงเปิดประตูออกมา เจ้านายก็พูดกับหญิงว่า “ตัวก็แค่นี้ แต่งตัวนานเหลือเกิน คงไม่สวยมากไปกว่านี้แล้วแหละน่า รีบๆเข้าเถอะ” หญิงได้แต่เก็บความโกรธไว้ในใจ และรีบลงไปข้างล่างเพื่อไปยังสถานที่ทำงานที่นัดไว้ เมื่อไปถึง เจ้านายแยกตัวออกไปประชุม และให้หญิงนั่งรอด้านนอก หญิงจึงเล่นโทรศัพท์รอ ในขณะที่หญิงได้เห็นรูปของตนเองขณะหลับใน เฟตบุ๊กของเจ้านาย และมีเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆเข้ามาให้ความคิดเห็นอย่างสนุกสนาน หญิงโกรธมาก แต่ก็ทำได้เพียงทำเป็นไม่สนใจ

11. นักเรียนคิดว่า การที่เจ้านายอาสาถือกระเป๋าให้หญิงนั้น เป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่

- ก. ไม่เหมาะสม เพราะกระเป๋าเสื้อผ้ามีของใช้ส่วนตัวที่ควรถือด้วยตนเอง
- ข. ไม่เหมาะสม เพราะหญิงเป็นลูกน้อง ควรบริการเจ้านายมากกว่า
- ค. เหมาะสม เพราะเป็นการแสดงความมีน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์
- ง. เหมาะสม เพราะเป็นมารยาทที่ควรกระทำสำหรับผู้ชาย
- จ. ไม่แน่ใจ

12. นักเรียนคิดว่า การที่หญิงไม่ให้เจ้านายถือกระเป๋าให้ นั้น หญิงทำถูกต้องหรือไม่

- ก. ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นหน้าที่ของเพศชายอยู่แล้ว
- ข. ถูกต้อง เพราะหากให้เจ้านายถือจะทำให้ดูไม่ดี
- ค. ไม่ถูกต้อง เพราะ เป็นการไม่รักษาน้ำใจ
- ง. ถูกต้อง เพราะควรช่วยเหลือตนเอง
- จ. ไม่แน่ใจ

13. นักเรียนคิดว่า การที่เจ้านายถ่ายรูปหญิงขณะหลับนั้น เป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่

- ก. ไม่ผิด เพราะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเจ้านายกับลูกน้อง
- ข. ผิด เพราะไม่ควรใช้โทรศัพท์มือถือขณะอยู่บนเครื่องบิน
- ค. ไม่ผิด เพราะไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น
- ง. ผิด เพราะเป็นการไม่ให้เกียรติผู้อื่น
- จ. ผิด เพราะเป็นการละเมิดสิทธิผู้อื่น

14. หากนักเรียนเป็นหญิง และถูกเจ้านายถ่ายรูปขณะนอนหลับ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ขออนุญาตเจ้านายส่งรูปมาเก็บไว้ในโทรศัพท์ของตนเอง
- ข. ต่อว่าเจ้านาย เพราะไม่ชอบการกระทำของเจ้านาย
- ค. คิดว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
- ง. เฉยๆ ไม่ต้องทำอะไร เพราะเป็นเรื่องปกติ
- จ. ขออนุญาตเจ้านายลบรูปนั้นทิ้ง

15. หญิงสมควรได้รับการต่อว่าจากเจ้านายในประเด็นของการที่จะไปหาโรงแรมอื่นหรือไม่

- ก. ควร เพราะการออกไปหาโรงแรมใหม่เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ
- ข. ควร เพราะหญิงทำหน้าที่ในการเป็นพนักงานที่ไม่เหมาะสม
- ค. ควร เพราะเป็นความผิดพลาดในการจองโรงแรมของหญิง
- ง. ไม่ควร เพราะเจ้านายควรพูดจาถนอมน้ำใจกันและกัน
- จ. ไม่ควร เพราะหญิงและเจ้านายควรช่วยกันหาทางแก้ไข

16. การที่หญิงและเจ้านายนอนห้องเดียวกัน เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมหรือไม่

- ก. ไม่เหมาะสม เพราะผู้ชายควรให้เกียรติผู้หญิงไม่ควรนอนห้องเดียวกัน
- ข. ไม่เหมาะสม เพราะหญิงเป็นลูกน้องไม่ควรนอนห้องเดียวกับเจ้านาย
- ค. ไม่เหมาะสม เพราะควรเป็นความรับผิดชอบของทางโรงแรม
- ง. เหมาะสม เพราะเป็นการแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่าย
- จ. เหมาะสม เพราะเป็นการประหยัดงบประมาณ

17. การที่หญิงให้เจ้านายรดตนเองแต่งตัว ถือเป็นการเล่นมารยาทหรือไม่

- ก. เล่นมารยาท เพราะหญิงเป็นผู้หญิงไม่ควรปล่อยให้เจ้านายซึ่งเป็นผู้ชายรดนางาน
- ข. เล่นมารยาท เพราะหากไปพบลูกค้าไม่ทันจะทำให้บริษัทสูญเสียรายได้มหาศาล
- ค. ไม่เล่นมารยาท เพราะหญิงเป็นผู้เสียสละให้เจ้านายอาบน้ำแต่งตัวก่อน
- ง. ไม่เล่นมารยาท เพราะเจ้านายควรรอหญิงอยู่ด้านล่าง
- จ. ไม่เล่นมารยาท เพราะถือเป็นสิทธิส่วนบุคคล

18. “ตัวก็แค่นี้ แต่งตัวนานเหลือเกิน คงไม่สวยมากไปกว่านี้แล้วแหละน่า รีบๆเข้าเถอะ ” เป็นคำพูดที่ควรพูดหรือไม่

- ก. ไม่สมควรพูด เพราะเจ้านายควรแสดงวุฒิภาวะที่น่าเกรงขามและเคารพ
- ข. ไม่สมควรพูด เพราะเป็นการพูดไม่รักษาน้ำใจ ดูถูกผู้หญิง
- ค. ไม่สมควรพูด เพราะผู้ชายควรมีความอดทนรอผู้หญิง
- ง. ไม่สมควรพูด เพราะจะทำให้เกิดความขัดแย้งกันได้
- จ. ไม่สมควรพูด เพราะจะทำให้ผู้หญิงรู้สึกอับอาย

19. การที่เจ้านายลงรูปหญิงขณะหลับในเฟตบุ๊ก ถือเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม เพราะเหตุใด

- ก. เป็นการลดความเคารพยกย่องจากลูกน้อง

- ข. เป็นการเผยแพร่บนโลกออนไลน์สาธารณะ
- ค. เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล
- ง. เป็นการไม่ให้เกียรติลูกน้อง
- จ. เป็นการเสียมารยาท

20. จากเรื่อง คุณสมบัติใดที่เจ้านายควรมีต่อหญิงมากที่สุด

- ก. การรักษาน้ำใจและให้เกียรติเพศตรงข้าม
- ข. มารยาทต่อที่สาธารณะ
- ค. ความตรงต่อเวลา
- ง. ความซื่อสัตย์
- จ. ความมีน้ำใจ

จงอ่านสถานการณ์ต่อไปนี้ และตอบคำถามข้อที่ 21-30

นกเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นกเป็นนักเรียนที่มีฐานะร่ำรวย เธอมักจะนำเงินมาโรงเรียนเป็นจำนวนมาก และมีของใหม่ๆ มาอวดเพื่อนเสมอ วันหนึ่งนกทำกระเป๋าใส่ของของตัวเองหายภายในห้องเรียน ปลา ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของนกได้บอกนกว่า อาทิตย์เป็นคนสุดท้ายที่อยู่ในห้องเรียนและนั่งอยู่ใกล้โต๊ะตัวที่นกคิดว่าเธอลืมกระเป๋าใส่ของทิ้งไว้ ซึ่งในขณะที่ปลาเห็นอาทิตย์อยู่ในห้องนั้น อาทิตย์ไม่ได้อยู่ในห้องเพียงลำพัง แต่ยังมีเพื่อนผู้หญิงคนอื่นๆ อยู่ด้วย แต่ปลามีอคติกับเพื่อนผู้ชาย จึงคิดว่าอาทิตย์ต้องเป็นคนเอาไปแน่ๆ นกจึงไปฟ้องครู โดยเธอบอกว่า เธอคิดว่าอาทิตย์เป็นคนเอากระเป๋าใส่ของของเธอไป ครูจึงเรียกอาทิตย์มาถาม แต่อาทิตย์ปฏิเสธว่าไม่รู้เรื่อง แม้ปลาจะเป็นพยานว่าเห็นเขาที่โต๊ะของนก ครูจึงให้อาทิตย์บ้านไปแล้วพรุ่งนี้จะคุยกันใหม่

วันรุ่งขึ้น นกพบว่าเธอลืมกระเป๋าใส่ของไว้ในเป้ของเธอเอง แต่รู้สึกเสียหน้าและอาย รวมทั้งกลัวครูจะเอาผิดที่เธอสะเพร่า นกจึงไปต่อว่าปลา เพราะคิดว่าเป็นความผิดของปลาที่ทำให้เธอกล่าวโทษอาทิตย์ เพื่อนรักทั้งสองคนจึงทะเลาะกัน ปลาโกรธมาก จึงนำเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นไปเล่าให้ครูฟัง เมื่อครูได้ฟังเรื่องราวทั้งหมด จึงให้เด็กทั้งสามคนไปพบ และให้นักกล่าวขอโทษอาทิตย์และปลา นกขอโทษแบบไม่ตั้งใจ และรู้สึกเสียหน้ามาก จึงร้องไห้ออกมา และขอให้ครูโทรหาผู้ปกครองให้มารับกลับบ้าน เธออ้างปวดหัวต้องการกลับไปนอนพักที่บ้าน ครูเห็นท่าไม่ดีจึงยอมให้ผู้ปกครองมารับตัวกลับบ้านไป ส่วนอาทิตย์เห็นว่าปลา รู้สึกเครียดและไม่รู้เรื่องจึงพยายามเข้าไปคุยเล่น แต่ปลากลับเดินหนีไป และบอกว่าเรื่องที่หญิงกับปลาทะเลาะกันนี้เป็นเรื่องของหญิง ผู้ชายอย่างอาทิตย์ไม่เข้าใจหรอก

21. **นกควรปรับปรุงหรือพัฒนาคุณธรรมของตนเองในด้านใดมากที่สุด**

- ก. การพิจารณาไตร่ตรอง
- ข. การยอมรับความจริง**
- ค. ความประหยัคต่อคอม
- ง. ความรอบคอบ
- จ. ถูกทุกข้อ

22. **การที่ปลาคิดว่า อาทิตย์เป็นคนเอากระเป๋าสตางค์ไป จึงกล่าวโทษอาทิตย์ มีความถูกต้องหรือไม่**

- ก. ไม่ถูกต้อง เพราะควรเป็นเรื่องของนกและอาทิตย์เท่านั้น ปลาไม่ควรยุ่ง
- ข. ไม่ถูกต้อง เพราะปลาใช้อคติตัดสินเพื่อนต่างเพศซึ่งตนเองไม่ชอบ**
- ค. ถูกต้อง เพราะเป็นการตั้งสมมติฐานเบื้องต้นเพื่อหาข้อเท็จจริง
- ง. ถูกต้อง เพราะเป็นความจริงที่อาทิตย์ยื่นใกล้กับจุดเกิดเหตุ
- จ. ไม่สามารถชี้ชัดได้ เนื่องจากข้อมูลไม่เพียงพอ

23. **หากนักเรียนเป็นนก เมื่อรู้ว่ากระเป๋าสตางค์ของตนเองหาย จะทำอย่างไร**

- ก. แจ้งอาจารย์ที่ปรึกษาให้ทราบเพื่อขออนุญาตตรวจค้นกระเป๋าค้นเพื่อน
- ข. จดจำไว้เป็นบทเรียน เพื่อให้ครั้งต่อไปมีความรอบคอบมากกว่านี้
- ค. ตรวจสอบกระเป๋าของตนเองและสถานที่ที่ตนเองเดินไป**
- ง. ค้นกระเป๋าเพื่อนทุกคนในห้อง
- จ. โทรมบอกผู้ปกครอง

24. **หากนักเรียนเป็นอาทิตย์ นักเรียนจะทำอย่างไร เมื่อถูกกล่าวหา**

- ก. ปรึกษาพ่อแม่เพื่อให้มาช่วยชี้แจงกับครู
- ข. โกรธเพื่อนที่มองตัวเองเป็นขโมย**
- ค. เลิกคบเพื่อนเพื่อตัดปัญหา
- ง. เครียดเพราะถูกกล่าวหา
- จ. เฉยๆเพราะบริสุทธิ์ใจ**

25. **การที่นกคิดว่าเป็นความผิดของปลาที่ทำให้เธอกล่าวโทษอาทิตย์ เป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่**

- ก. ควร เพราะปลาเป็นคนบอกเธอว่าอาทิตย์เป็นคนเอาไปทำให้เข้าใจผิด

- ข. ไม่ควร เพราะปลาหวังดีกับนกและช่วยนกหาคนผิดมาลงโทษ
- ค. ควร เพราะคนโกหกสมควรได้รับความผิดและโดนทำโทษ
- ง. **ไม่ควร เพราะนกเองที่ไม่รอบคอบ**
- จ. ไม่แน่ใจ เนื่องจากข้อมูลไม่เพียงพอ

26. ในเหตุการณ์ที่ปลากับนกทะเลาะกัน หากนักเรียนเป็นปลา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. **ปรับทัศนคติของตนเองกับอาทิตย์ใหม่**
- ข. ไตร่ตรองความผิดของตนเอง
- ค. โกรธและไม่ยุ่งกับนกอีกเลย
- ง. พุดให้นกยอมรับความจริง
- จ. อยู่ห่างๆหรือเลิกคบกับนก

27. การที่นกขอลากลับบ้าน เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาก็ถูกต้องหรือไม่

- ก. ถูกต้อง เพราะแยกกันไปสงบจิตใจ ปรับอารมณ์ของแต่ละฝ่ายเสียก่อน
- ข. ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นการรบกวนผู้ปกครองซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้
- ค. **ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นการหนีปัญหาและไม่ยอมรับความจริง**
- ง. ถูกต้อง เพราะเป็นการกลับไปทบทวนตนเองเพื่อเริ่มต้นใหม่
- จ. ถูกต้อง เพราะเป็นการยุติปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้น

28. การที่อาทิตย์เดินเข้าไปคุยเล่นกับปลา เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่

- ก. ไม่เหมาะสม เพราะควรต่างฝ่ายต่างแยกกันอยู่เพื่อปรับอารมณ์เสียก่อน
- ข. ไม่เหมาะสม เพราะเพื่อนผู้ชายไม่ควรหยอกล้อเล่นกับเพื่อนผู้หญิง
- ค. ไม่เหมาะสม เพราะปลาเป็นผู้กล่าวหาปลาควรมาขอโทษอาทิตย์
- ง. **เหมาะสม เพราะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน**
- จ. เหมาะสม เพราะเป็นการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีของทั้งสองฝ่าย

29. การที่ปลาเดินหนีไม่คุยเล่นโต้ตอบกับอาทิตย์ เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่

- ก. เหมาะสม เพราะเพื่อนผู้หญิงไม่ควรหยอกล้อโต้ตอบกับเพื่อนผู้ชาย
- ข. **ไม่เหมาะสม เพราะเป็นการทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน**
- ค. เหมาะสม เพราะมีฉะนั้นจะทำให้ยิ่งทะเลาะกัน
- ง. ไม่เหมาะสม เพราะเป็นการเสียมารยาท

จ. ไม่แน่ใจ เนื่องจากข้อมูลไม่เพียงพอ

30. ในเรื่องนี้ ข้อใดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเรื่องราวทั้งหมด ได้ชัดเจนที่สุด

ก. การให้กำลังใจต่อเพศตรงข้าม

ข. การมีอคติต่อเพศตรงข้าม

ค. การกล่าวโทษเพศตรงข้าม

ง. การแบ่งพรรคแบ่งพวก

จ. การดูถูกเพศตรงข้าม

จงอ่านสถานการณ์ต่อไปนี้ และตอบคำถามข้อที่ 31-40

ฟาง เป็นเด็กผู้หญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฟางเป็นเด็กหน้าตาน่ารัก แต่ฟางมีบุคลิกที่เหมือนเด็กผู้ชายตั้งแต่เด็กๆ ชอบปีนต้นไม้ และเล่นฟุตบอลกับเพื่อนๆ เพื่อนส่วนใหญ่ของฟางจึงเป็นเด็กผู้ชายในละแวกบ้านใกล้เคียง ออฟและแบงค์ เป็นเพื่อนบ้านของฟาง ทั้งสามชอบชวนกันไปเตะฟุตบอลอยู่เป็นประจำ วันหนึ่งระหว่างทางกลับบ้านหลังจากโรงเรียนเลิก แบงค์ได้แกล้งเพื่อนโดยแอบนำทรายไปโรยตามทาง ทำให้ฟางที่กำลังขี่จักรยานมานั้นเสียการทรงตัว และทำให้ฟางตกลงไปในคูน้ำหลังโรงเรียน ออฟและแบงค์หัวเราะชอบใจเพื่อนเป็นการใหญ่ และช่วยกันลั่นว่าฟางจะขึ้นมาจากคูน้ำได้หรือไม่ แต่สุดท้ายฟางก็ใช้ทักษะที่ตนเองถนัดในการปีนต้นไม้เล่นมาประยุกต์ใช้ในการนำตัวเองและจักรยานขึ้นจากคูน้ำได้สำเร็จ วันต่อมาฟางเกิดไม่สบายเพราะลงไปแช่น้ำในคูน้ำเป็นเวลานาน จึงหยุดเรียนอยู่บ้านเพียงลำพัง เนื่องจากพ่อและแม่ไปทำงาน หลังเลิกเรียนแบงค์รู้สึกผิดจึงชวนออฟไปเยี่ยมฟางที่บ้าน แต่ออฟต้องไปซ่อมดนตรีหลังเลิกเรียนจึงไม่สามารถไปด้วยได้ แบงค์จึงไปหาฟางที่บ้านเพียงคนเดียว เมื่อไปถึงเห็นฟางนอนชมอยู่บนโซฟา แบงค์รู้สึกว่าฟางน่ารักและน่าเอ็นดูกว่าตอนตื่น และด้วยความหมั่นไส้จึงหยิกแก้มฟางแรงๆ ทำให้ฟางตื่นขึ้นมา เมื่อฟางเห็นเพื่อนมาเยี่ยม ฟางก็ดีใจมาก และถามถึงเพื่อนๆ ที่โรงเรียนในวันนี้เป็นการใหญ่ แต่ฟางยังคงมีอาการมึนเพราะฤทธิ์ยาจึงไม่สามารถลุกขึ้นมาหยิบน้ำได้ จึงบอกให้แบงค์ช่วยไปหยิบน้ำให้ที แต่แบงค์กลัวว่าตนเองจะปฏิบัติตนมากกว่าเพื่อน จึงทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ และยังบอกกับฟางอีกว่า “แค่เป็นไข้ ไม่ใช่ถูกตัดขาซะหน่อย ไปหยิบเองซิ จะกลับบ้านละ” และเดินกลับบ้านทันที ฟางรู้สึกเสียใจกับการกระทำของเพื่อนมาก แต่ก็พลอยหลับไปด้วยฤทธิ์ยา แบงค์กลับมาถึงบ้านก็อดเป็นห่วงฟางไม่ได้และยอมรับว่าตนเองคิดกับฟางมากกว่าเพื่อน จึงตัดสินใจเดินกลับไปบ้านฟาง และหยิบน้ำและยาก่อนอาหารให้ฟางกิน ฟางดีใจที่เพื่อนไม่ทิ้งแม้จะรู้สึกแปลกๆกับการกระทำของแบงค์ก็ตาม แบงค์นั่งเฝ้าฟางจนฟางหลับไปอีกครึ่ง ก่อนกลับบ้านแบงค์แอบจับมือฟางและกอดฟางแบบหลวมๆเพื่อไม่ให้ฟางรู้ตัว ก่อนจะเดินกลับบ้านตัวเองไปอย่างมีความสุข

31. นักเรียนคิดว่า ผู้ชายกับผู้หญิงสามารถเป็นเพื่อนกันได้หรือไม่
- ได้ เพราะทั้งสองเพศสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข
  - ไม่ได้ เพราะอาจนำมาซึ่งปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร
  - ได้ เพราะทั้งสองเพศต่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีเท่ากัน
  - ได้ เพราะธรรมชาติสร้างสองเพศนี้มาให้อยู่ด้วยกัน
  - ไม่ได้ เพราะอาจนำมาซึ่งความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง
32. นักเรียนคิดว่า ฟางปฏิบัติตนเหมาะสมหรือไม่ในการเล่นกับเพื่อนผู้ชาย
- เหมาะสม เพราะควรเล่นกับเพื่อนในละแวกบ้านเพื่อให้อยู่ในสายตาผู้ใหญ่
  - เหมาะสม เพราะความชอบและบุคลิกของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน
  - ไม่เหมาะสม เพราะฟางควรมีเพื่อนผู้หญิงมากกว่า
  - ไม่เหมาะสม เพราะฟางอาจเบี่ยงเบนทางเพศ
  - ข้อมูลไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจ
33. หากนักเรียนเป็นแบงค์กับอ๊อฟนักเรียนจะลงไปช่วยเพื่อน ตอนที่ฟางตกลงไปในคูน้ำหรือไม่
- ลงไปช่วย เพราะเพื่อนเป็นผู้หญิงอาจไม่มีแรงพอ
  - ไม่ลงไปช่วย เพราะเพื่อนมีบุคลิกเหมือนผู้ชาย
  - ลงไปช่วย เพราะรู้สึกผิดและกลัวเพื่อนโกรธ
  - ลงไปช่วย เพราะกลัวเพื่อนหาว่าไม่มีน้ำใจ
  - ไม่ลงไปช่วย เพราะเดี๋ยวเสียฟอร์ม
34. นักเรียนคิดว่า แบงค์สมควรไปเยี่ยมฟางที่บ้านหรือไม่
- ไม่ควร เพราะฟางอยู่บ้านเพียงลำพัง
  - ควร เพราะแบงค์เป็นคนแกล้งฟาง
  - ควร เพราะเป็นมารยาททางสังคม
  - ไม่ควร เพราะฟางเป็นผู้หญิง
  - ควร เพราะฟางไม่มีคนดูแล
35. การที่แบงค์ไม่ยอมหยิบน้ำให้ฟาง เพราะเกรงว่าจะปฏิบัติเกินเพื่อน เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่
- ถูกต้อง เพราะเป็นการปิดบังไม่ให้ฟางรู้สึกตัว
  - ถูกต้อง เพราะเป็นการยับยั้งชั่งใจตนเอง

ค. ไม่ถูกต้อง เพราะเพื่อนควรช่วยเหลือเพื่อน

ง. ไม่ถูกต้อง เพราะแบงค์เป็นคนแก่ง้าง

จ. ข้อมูลไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจ

36. การที่แบงค์กลับไปดูแลฟางอีกครั้ง เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่

ก. ไม่ถูกต้อง เพราะชายและหญิงไม่ควรอยู่ด้วยกันสองต่อสอง

ข. ไม่ถูกต้อง เพราะฟางอาจรู้ว่าแบงค์คิดอย่างไรกับฟาง

ค. ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นการฉวยโอกาสใกล้ชิดกับฟาง

ง. ถูกต้อง เพราะฟางต้องการความช่วยเหลือ

จ. ถูกต้อง เพราะแบงค์เป็นคนแก่ง้าง

37. หากนักเรียนเป็นฟาง เมื่อรู้สึกถึงการกระทำแปลกๆของแบงค์ นักเรียนจะอย่างไร

ก. ระมัดระวังตนเองไม่ให้แบงค์กระทำต่อตนเองเกินเพื่อน

ข. ให้โอกาสแบงค์ได้พิสูจน์ตัวเองเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์

ค. พยายามหลีกเลี่ยงถามอ้อฟว่าแบงค์รู้สึกอย่างไรกับตน

ง. ถามแบงค์ตรงๆเพื่อไม่ให้ทั้งคู่อึดอัดใจระหว่างกัน

จ. เลิกคบแบงค์เพื่อตัดไฟตั้งแต่ต้นลม

38. ถ้านักเรียนเป็นแบงค์ เมื่อรู้สึกว่าตนเองหลงรักฟาง นักเรียนจะปฏิบัติต่อฟางอย่างไร

ก. เลิกคบฟางเป็นเพื่อนเพื่อตัดไฟตั้งแต่ต้นลม

ข. สรรภาพรักกับฟางเพื่อขอฟางเป็นแฟน

ค. ให้เกียรติฟางเพื่อไม่ให้ฟางเสียหาย

ง. ช่วยเหลือฟางทุกอย่างเท่าที่จะทำได้

จ. ปรึกษาอ้อฟว่าควรทำอย่างไร

39. การที่แบงค์แอบจับมือฟางและกอดฟางแบบหลวมๆ เป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่

ก. ไม่เหมาะสม เพราะอาจทำให้แบงค์เกิดอารมณ์ทางเพศ

ข. เหมาะสม เพราะเป็นการแสดงความรักที่บริสุทธิ์

ค. ไม่เหมาะสม เพราะเป็นการไม่ให้เกียรติฟาง

ง. เหมาะสม เพราะไม่ได้ทำอะไรเกินเลย

จ. ไม่เหมาะสม เพราะฟางไม่สมยอม

40. นักเรียนคิดว่า แบนด์และฟางควรเป็นแฟนกันหรือไม่

- ก. ไม่ควร เพราะอาจทำลายมิตรภาพของการเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน
- ข. ควร เพราะเป็นความรักที่บริสุทธิ์และจริงใจต่อกัน
- ค. ควร เพราะแบนด์และฟางไม่ได้ทำอะไรเสียหาย
- ง. ไม่ควร เพราะยังไม่ถึงเวลาที่เหมาะสม
- จ. ควร เพราะเป็นธรรมชาติของมนุษย์

ภาคผนวก ง

การคิดวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. คุณภาพของแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย
2. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา(Content validity) ของแผนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย
3. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา(Content validity)ของแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

คุณภาพของแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย
 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อของแบบวัดค่านิยมทางเพศ
 ที่เหมาะสมกับสังคมไทย จำนวน 40 ข้อ จำนวนนักเรียน 30 คน

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้มีค่าเท่ากับ 0.87

ค่า p (ความยาก-ง่าย) อยู่ในช่วง 0.36 - 0.80

ค่า r (อำนาจจำแนก) อยู่ในช่วง 0.20 - 0.60

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.56	0.33
2	0.70	0.60
3	0.60	0.40
4	0.53	0.40
5	0.56	0.33
6	0.63	0.33
7	0.56	0.47
8	0.50	0.33
9	0.63	0.33
10	0.56	0.33
11	0.80	0.40
12	0.53	0.27
13	0.63	0.47
14	0.60	0.27
15	0.60	0.40
16	0.63	0.33
17	0.60	0.40
18	0.73	0.27
19	0.50	0.47
20	0.50	0.33
21	0.63	0.20
22	0.36	0.20
23	0.66	0.40

(ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
24	0.50	0.33
25	0.63	0.47
26	0.53	0.53
27	0.53	0.40
28	0.56	0.33
29	0.63	0.47
30	0.73	0.27
31	0.70	0.60
32	0.53	0.40
33	0.50	0.33
34	0.56	0.47
35	0.50	0.20
36	0.70	0.20
37	0.53	0.67
38	0.70	0.47
39	0.66	0.53
40	0.53	0.40

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนกิจกรรมที่ 1

แผน กิจกรรม ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
1.งาม อย่าง ไทย	1.วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.ขั้นตอนการ จัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.การประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
		รวม						0.95	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนกิจกรรมที่ 2

แผน กิจกรรม ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
2.. ใกล้ชิด อย่าง ปลอด ภัย	1.วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.ขั้นตอนการ จัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.การประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
		รวม						0.95	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนกิจกรรมที่ 3

แผน กิจกรรม ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.คิด ก่อน พูด	1.วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.ขั้นตอนการ จัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.การประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.95	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนกิจกรรมที่ 4

แผน กิจกรรม ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4. วางตัว ดี	1.วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.ขั้นตอนการ จัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.การประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.95	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนกิจกรรมที่ 5

แผน กิจกรรม ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. น้ำใจ ต่อ เพื่อน มนุษย์	1.วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.สื่อที่ใช้	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	3.ขั้นตอนการ จัดกิจกรรม	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.การประเมินผล	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
รวม								0.80	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนกิจกรรมที่ 6

แผน กิจกรรม ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6. กระจก สะท้อน คุณธรรม	1.วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.ขั้นตอนการ จัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.การประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.95	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนกิจกรรมที่ 7

แผน กิจกรรม ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
7.	1.วัตถุประสงค์	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
สุภาพ	2.สื่อที่ใช้	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
บุรุษ -	3.ขั้นตอนการ	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
สตรีที่ดี	จัดกิจกรรม								
	4.การประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.80	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนกิจกรรมที่ 8

แผน กิจกรรม ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปร ผล
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3	4	5			
8.	1.วัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
สุภาพ	2.สื่อที่ใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
บุรุษ -	3.ขั้นตอนการ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
สตรี	จัดกิจกรรม								
ของ ไทย	4.การประเมินผล	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.95	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย

รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 1	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	0	1	0	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 21	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 22	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 23	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้

(ต่อ)

รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อที่ 24	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 25	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 26	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 27	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 28	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 29	1	0	0	1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 30	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 31	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 32	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 33	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 34	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 35	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 36	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 37	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 38	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 39	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 40	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							0.89	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

รูปภาพการใช้กิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่องเพศศึกษา

โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รูปภาพการใช้แผนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่อง งามอย่างไทย

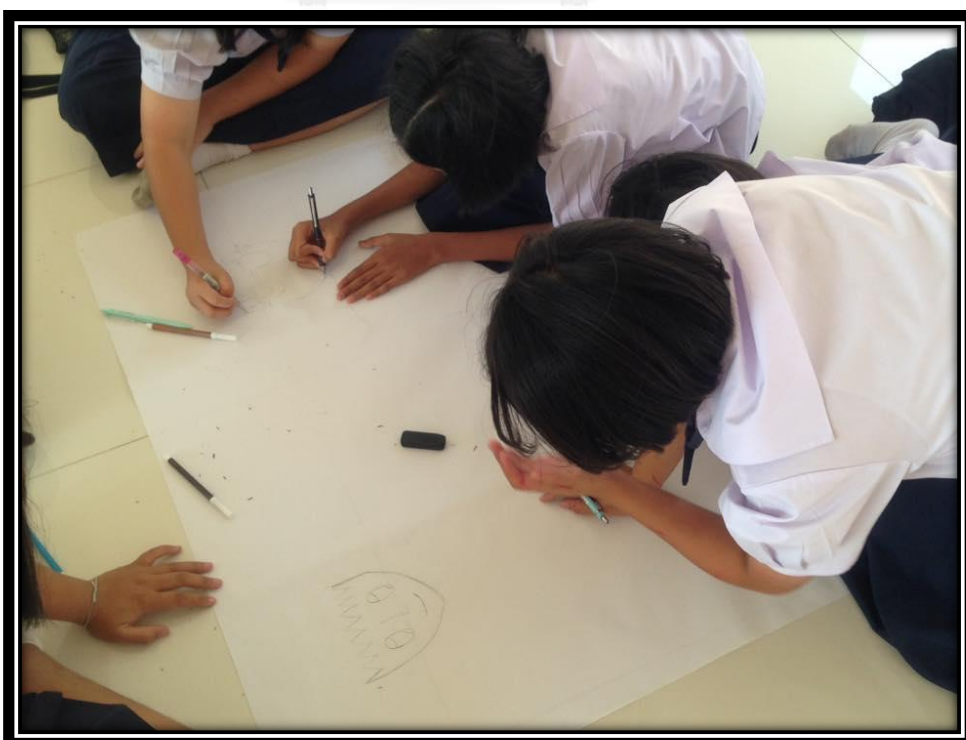
รูปภาพการใช้แผนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่อง มีน้ำใจ

รูปภาพการใช้แผนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่อง กระจกสะท้อนคุณธรรม

รูปภาพการใช้แผนกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เรื่อง สุภาพบุรุษ - สตรีของไทย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวชัชววรรณ จุงกลาง เกิดเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2557 และเข้าศึกษาต่อในปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2558

